

ČETRTEK, 4. DECEMBER 2008

PRESEDSTVO: GOSPOD VIDAL-QUADRAS

podpredsednik

1. Otvoritev seje

(Seja se je začela ob 8.30)

2. Predložitev dokumentov: glej zapisnik

3. Stanje pogajanj o podnebnem in energetskega svežnju (razprava)

Predsednik. – Naslednja točka so izjave Sveta in Komisije o stanju pogajanj o podnebnem in energetskega svežnju.

Andris Piebalgs, član Komisije. – Gospod predsednik, današnja razprava je zelo pomembna, saj se bližamo doseganju sporazuma o podnebnem in energetskega svežnju. Želel bi se zahvaliti Parlamentu, predvsem gospodu Turmesu, gospe Niebler, poročevalcem v senci in poročevalcem za mnenja, za zelo dobro opravljeno delo. Prevzela sta nas resnost in konstruktiven pristop vseh sodelujočih, saj je to bistveno pripomoglo k doseganju sporazuma.

Zadnji dialog o tej direktivi smo zaključili danes zjutraj ob 1.30. Dobro smo napredovali in kaže, da je zelo malo zadev ostalo nerešenih. To pomeni, da se bližamo cilju sprejetja okvirne zakonodaje o obnovljivih virih energije, ki bo resnično izboljšala varnost oskrbe, evropsko konkurenčnost in pa vzdržnost.

Obeti so tako dobri, da bomo lahko v naslednjih nekaj dneh potrdili sporazum o določitvi 20 % deleža obnovljive energije znotraj Skupnosti za leto 2020. Potrdili bomo lahko, kako bomo ta cilj razčlenili na pravno zavezujoče cilje za države članice, ki bodo zagotavljale naložbe. Sporazumeli se bomo lahko o prožnosti ter mehanizmi za sodelovanje, ki bodo tem državam članicam s skupnim delom na stroškovno učinkovit način omogočili doseganje ciljev. Sporazumeli se bomo lahko o 10 % cilju za uporabo obnovljive energije v prometu, ter o ugodnostih glede ciljev za biogoriva druge generacije in obnovljive vire, ki jih uporabljajo električni avtomobili. Sporazumeli se bomo lahko o vodilni svetovni določitvi trajnostnih meril za biogoriva, s katerimi bomo dosegli ta cilj. Sporazumeli se bomo lahko o široki paleti ukrepov, ki bodo odpravili upravne ovire za uveljavitev obnovljive energije, ter zagotavljali dostop do elektrike in energetskega omrežja. Pred dvema ali tremi leti si niti nismo mogli predstavljati, da bi lahko dosegli tak cilj. Zares velike korake smo izvedli za doseganje ciljev evropske energetske politike.

Omenil sem mehanizme za sodelovanje. Zdi se, da je ključno nerazrešeno vprašanje pogajanj, ali bi bilo potrebno do leta 2014 pripraviti nekakšen pregled teh mehanizmov. Komisija lahko popolnoma razume, da je Parlament zaskrbljen zaradi tovrstnega pregleda, če upoštevamo dejstvo, da je eno temeljnih ciljev te direktive ustvariti jasno in zanesljivo pravno podlago za vlaganja. Obenem pa se zavedamo, da mehanizem prilagodljivosti, predviden v direktivi, vsebuje nekaj nepreizkušenih elementov. Ne moremo z zagotovostjo reči, da je vsak del njihovega načrta povsem popoln. Zato s tem ne nasprotujemo pregledu delovanja teh mehanizmov, pač pa nočemo dvomiti v cilje. Toda, če se strinjamo, da je treba izvesti tak pregled, naj poudarim, kako pomembno si je prizadevati, da ciljev v direktivi ali stopnje njihovih sposobnosti v nobenem primeru ne postavimo pod vprašaj

Prepričan sem, da bodo ustanove lahko našle ustrežne rešitve za ta nerešen problem. Če na proces gledam v celoti, sem ponosen – in prepričan sem, da bi morali biti ponosni tudi vi –, da Svet in predsedstvo Sveta sodelujeta in sta sta doslej že veliko dosegla. Direktiva bo omogočila celotni Uniji doseči raven, ki jo je doslej ohranjalo le zelo omejeno število držav članic. To je dober napredek. Gre za pomemben korak k ohranitvi najnaprednejše vloge EU v odločilni nalogi reševanja problema podnebnih sprememb in k dajanju zgleda v Københavnu naslednje leto.

V skladu z nedavno sprejetim svežnjem o varnosti oskrbe z energijo ta direktiva predstavlja tudi pomemben korak naprej v naših prizadevanjih, da bi izboljšali varnost oskrbe z energijo. Razvoj Direktive o obnovljivih virih energije se je doslej izkazal kot spodbuden proces dela med institucijami, v katerem je Parlament v

celoti odigral svojo vlogo. Bližamo se koncu in iz doseženega soglasja je razvidno, da bo rezultat odličen. Veselim se tega, da bomo v naslednjih dneh dosegli izpolnitev tega procesa.

Stavros Dimas, član Komisije. – (EL) Rad bi se vam zahvalil, da ste mi dali priložnost, da danes spregovorim o tem zelo pomembnem vprašanju. Sveženj ukrepov na področju podnebnih sprememb in energije, ki ga je predlagala Komisija, je ena od najpomembnejših pobud Evropske unije v zadnjih nekaj letih. S temi ukrepi bo Evropska unija dosegla svoje okoljske cilje in sočasno odločilno prispevala k novim mednarodnim sporazumom za boj proti podnebnim spremembam. Sprejetje tega svežnja ukrepov na področju podnebnih sprememb in energije je pomembno za ohranitev mednarodne verodostojnosti Evropske unije.

Današnja razprava sovпада z mednarodno Konvencijo o podnebnih spremembah, ki se odvija v Poznańu na Poljskem. Zato je neizbežno, da današnje občinstvo vključuje tako Evropsko unijo, kakor tudi pogajalce iz Poznańa, ter mednarodno skupnost nasploh. Ukrepi bodo spodbudili Evropsko unijo k prehodu v gospodarstvo z nizkimi izpusti ogljika. Prav tako bo to evropski industriji dalo priložnost, da odigra vodilno mednarodno vlogo v čistih tehnologijah in s tem pridobi konkurenčno prednost.

Trenutna gospodarska kriza ne more postati razlog za apatijo; nasprotno, še bolj nas mora spodbuditi k sprejetju ukrepov na področju podnebnih sprememb. Ravno v času trenutne gospodarske krize morata poraba ter pridelava naravnih virov in izdelkov postati stroškovno ugodnejši in učinkovitejši. Še več, varčevanje z energijo in izboljšanje energetske oskrbe lahko z zmanjšanjem uvoza nafte in naravnih plinov povečata energetska varnost Evropske unije. Prehod h gospodarstvu z nizkimi emisijami ogljika bo spodbudil inovativnost, omogočil nove naložbene možnosti in ustvaril nova zelena delovna mesta. Iz tega razloga je sveženj ukrepov na področju podnebnih sprememb in energije del rešitve današnje krize. Zagotavlja podlago za nov, zeleni *New Deal*, ki bo spodbudil konkurenčnost evropske industrije na mednarodni ravni.

Rad bi se zahvalil Evropskemu parlamentu, predsedstvu in Svetu za odlično sodelovanje s Komisijo, tako v zvezi s svežnjem ukrepov na področju podnebnih sprememb in energije, kakor tudi za zadevne predloge, ki zadevajo avtomobile in ogljikov dioksid, ter za direktivo o kakovosti goriva. Na področju več vprašanj, ki nas zadevajo, smo bistveno napredovali, in prepričan sem, da se bomo uspeli dogovoriti na prvi obravnavi. Končni dogovori morajo vzdrževati celotno arhitekturo predloga Komisije in naših okoljskih ciljev ter obenem zagotavljati pravično razdelitev prizadevanj držav članic.

Naj na kratko pripomnim k reviziji sistema za trgovanje s pravicami do emisije toplogrednih plinov. Za doseg naših okoljskih ciljev morajo zgornje meje, določene v sistemu za trgovanje s pravicami do emisije, zagotavljati 21 % zmanjšanje emisij do leta 2020 v primerjavi z letom 2005. To je ključna točka predloga Komisije.

Rad bi spregovoril nekaj besed o vprašanju, ki zadeva nevarnost uhajanja ogljikovega dioksida. Mednarodni sporazum o podnebnih spremembah je najbolj učinkovit način spopada s to nevarnostjo. Vse rešitve, o katerih se bomo dogovorili v svežnju ukrepov, morajo podpreti mednarodni sporazum in biti izvedljive. Razprava o tem vprašanju med Svetom ministrov, Evropskim parlamentom in Komisijo se še vedno pospešeno nadaljuje. Prepričan sem, da bomo našli zadovoljivo rešitev, ki bo v celoti spoštovala okoljske cilje predloga Komisije.

Glede načina razdelitve prizadevanj držav članic izven sistema za trgovanje sta v reševanju številnih vprašanj Svet in Evropski parlament bistveno napredovala. Eno glavnih vprašanj v razpravi je bilo najti primerno ravnotežje med prožnim in učinkovitim izvajanjem naših ciljev. Komisija je kot letno omejitev za mehanizem čistega razvoja določila 3 %, saj na ta način doseže ravnotežje med prožnostjo in zmanjšanjem emisije znotraj Evropske unije. Ta omejitev bo skupaj s sposobnostjo trgovanja z emisijami med državami članicami dala deželam priložnost, da dosežejo svoje cilje. Komisija verjame, da mora iti prožnost za doseganje ciljev držav članic z roko v roki s preglednim in učinkovitim sistemom skladnosti. To načelo smo uspešno uporabili že v sistemu za trgovanje s pravicami do emisij Evropske Unije.

Nazadnje, znatno smo napredovali glede predloga Komisije za oblikovanje pravnega okvira na področju zajemanja in shranjevanja ogljika. Kar zadeva zajemanje in shranjevanje ogljika, gre za vprašanje, za katerega je Parlament izkazal posebno zanimanje, in že potekajo razprave o črpanju zaloga podjetij, ki bodo vstopila v sistem za trgovanje s pravicami do emisij. To je pozitiven razvoj v iskanju rešitve. Najlepše se vam zahvaljujem in z zanimanjem pričakujem vaša mnenja.

Martin Schulz, v imenu skupine PSE. – (DE) Gospod predsednik, kakor vidite, je gospod Solana odsoten. Vendar je glavni predmet današnje razprave želja po združenju našega poročila o dialogu. Komisija je v okviru dialoga sedaj podrobneje spregovorila, in zaenkrat vsaj v veliki meri že dokončala svoje delo. Svet

in Parlament razpravljata o ključnih vprašanjih. Danes dopoldne dajemo priložnost dobršnemu delu poslancev, ki v te razprave niso vpleteni kot poročevalci ali v kakšni drugi vlogi, da tu, na plenarnem zasedanju slišijo, kakšno je stanje, ter izmenjajo stališča v zvezi z njim – zato je Konferenca predsednikov tudi zahtevala to razpravo.

Slišal sem, da je letalo iz Pariza pravkar pristalo. Gospod Borloo je na poti sem. Že sem mnenja, da bi morali razpravo prekiniti dokler ne pride gospod Borloo, potem bi se posvetovali s Svetom in nato nadaljevali z našimi pogajanci, saj ne želim, da bi bil to paradni dogodek. Danes dopoldne hočem od Sveta slišati, kakšno je stanje. Svet želi, da Parlament o celotnem svežnju do konca decembra v izrednem postopku sklene pogajanja. Prav, toda gospod Borloo mora biti tu pravočasno, da svoje stališče predstavi Parlamentu. Potem pa lahko o tem razpravljamo.

Predsednik. – Najlepša hvala, gospod Schulz. V skladu z razporedom dela bodo gospod Borloo, nato pa še gospod Dimas in gospod Piebalgs ponovno prevzeli besedo po govorih predsednikov političnih skupin. Ponovno bodo prevzeli besedo tudi na koncu razprave.

Naj vam povem še nekaj drugega, gospod Schulz: Evropski parlament ne prilagaja dnevnega reda svojih plenarnih zasedanj, da bi ugodil dnevnim redom njihovih udeležencev. Poslanci, ki sodelujejo na plenarnih zasedanjih, morajo prilagoditi svoj dnevni red parlamentarnemu. Naslednji govornik, v imenu skupine Evropske ljudske stranke...

(Nasprotovanja)

Zadevo smo uredili, gospod Schulz.

(Nasprotovanja)

Hartmut Nassauer, v imenu skupine PPE-DE. – (DE) Gospod predsednik, želel bi postaviti vprašanje o pravilnosti postopka, zato vas prosim, da mi dovolite spregovoriti.

Prosim, da sejo prekinemo do prihoda gospoda Borlooa, ne zato, da bi spremenili dnevni red, pač pa zato, da sejo za kratek čas odložimo, dokler ne bo navzoč gospod Borloo. To je vse, kar prosim.

Predsednik. – Gospe in gospodje, pravkar sem vam povedal, da Parlament ne prilagaja svojega dnevnega reda, da bi ugodil dnevnim redom udeležencev. Ugled našega Parlamenta tega ne dopušča, in vzajemno spoštovanje med institucijami temu nasprotuje.

Zatorej sem prisluhnil vašim vprašanjem o pravilnosti postopka ter prišel do sklepa, ki sem vam ga pravkar razložil. Gospod Borloo bo spregovoril po govorih političnih skupin, in gospod Borloo bo zopet spregovoril ob koncu razprave.

Graham Watson, v imenu skupine ALDE. – Gospod predsednik, ne morete zgolj zabeležiti teh vprašanja o pravilnosti postopka. Ljudje v tej dvorani so vidno naklonjeni prisotnosti gospoda Borlooa in temu, da prisluhnejo njegovim besedam še pred razpravo, zato počakajmo.

(Aplavz)

Predsednik. – Gospe in gospodje, ne pozabite, da je plenarno zasedanje suvereno. Glede na to dejstvo zadevo prepuščam glasovanju. Glasovali bomo o prekinitvi plenarnega zasedanja Parlamenta do prihoda gospoda Borlooa.

(Parlament je sprejel predlog.)

(Seja je bila prekinjena ob 8.50 in se je nadaljevala ob 9.05.)

Jean-Louis Borloo, predsednik Sveta. – (FR) Gospod predsednik, gospe in gospodje, najprej bi se vam rad opravičil – in upam, da moje opravičilo sprejmete –, saj sem slabo ocenil promet v Bruslju.

Gospod Piebalgs in gospod Dimas, želel bi se vama zahvaliti, ker sta nam dovolila to razpravo ter za trdo skupno delo, ki sta ga namenila svežnju na področju energije in podnebnih sprememb, katerega sta se lotila po Baliju, pod slovenskim predsedstvom, nato pa še avgusta, na neuradnem zasedanju Sveta v Saint-Cloudu, in ki se je nadaljeval tekom petih mesecev sedanjega predsedovanja. Naša skupna obveza je, da na prvi obravnavi sklenemo soglasje na podlagi časovne omejitve, ki se sklada z mednarodnimi obveznostmi in evropskimi parlamentarnimi volitvami.

V bistvu bi rad med to razpravo prisluhnil vašim besedam, preden se zopet pridružim Evropskemu okoljskemu svetu, ki se odvija istočasno, ves dan. O naših skupnih razpravah in vaših pripombah bom poročal svojim sodelavcem. Usklajenost našega dela ne bi mogla biti bolj optimalna, in hvaležen sem vam za povabilo, ki izraža našo skupno željo, da bi dosegli izčrpen sporazum o energetske in podnebne svežnji.

Vstopamo namreč v zadnjo etapo s konferenco v Poznańu, ki poteka zdaj. V času, ko se svet na razpotju še vedno obotavlja, v času, ko države članice trdijo, da so se voljne zavezati, pa četudi ne samostojno, k pospešitvi preobrazbe – pod pogojem, da prejmejo denarno podporo – ter k pregledu metod proizvodnje in porabe – pod pogojem, da njihova konkurenčnost ni postavljena na kocko, bi morala ta konferenca utreti pot za konferenco v Köbenhavnu, ki bo potekala decembra 2009. Ta mesec, decembra 2008, so oči sveta uprte v Evropo, saj bodo dogajanja prihodnjih dni nekakšne priprave, pokušnja glavnih svetovnih pogovorov. Vsaj upam, da bo tako.

Podnebni in energetski sveženj je sveženj z navodili, sveženj o obsežnem, a nadzorovanem energetske, gospodarske in tehnološke prehod, s predvidenim načinom dela, vzajemnimi mehanizmi in metodo, ki jih skupaj nadzoruje 27 demokratično zavezanih držav Unije.

Verjetno tokrat različna gospodarstva prvič v novejši zgodovini skušajo spremeniti svojo paradigmo hkrati in s skupnimi močmi. Gospodarski razvoj ni bil še nikoli povezan s temi energetske pogoji. Gospe in gospodje, gre za dolžnost, ki nam jo je danes poverila zgodovina. V svetovnem okviru podnebnega in energetskega svežnja je to gospodarstvo na prvem mestu – 450 milijonov porabnikov in 15 % emisij toplogrednih plinov –, kar kaže, da je trajnostni razvoj v obsegu 27 držav mogoč kljub razlikam v industrijskih, podnebnih, geografskih in gospodarskih razmerah, iz katerih izhajajo.

Tudi drugim celinam to kaže, da se je eden njihovih glavnih partnerjev že zavezal, in gre za dokaz, da je to mogoče. Seznanjeni ste s tremi cilji: to so sloviti cilji „trikrat dvajset“. Tako jih običajno imenujemo, čeprav je za enega od 20 % ciljev zadevna ocena pravzaprav 20 ali 30 %. Torej so cilji „trikrat dvajset“: 20-odstotno zmanjšanje emisij toplogrednih plinov v primerjavi z letom 1990, 20 % obnovljivih virov energije in 20-odstotno izboljšanje energetske učinkovitosti. Komisija je te cilje pretvorila v pet poglavitnih osnutkov uredbe: direktiva ETS ali sistem za trgovanje z emisijskimi pravicami CO₂ za industrijo in dobavitelje energije, katere namen je 21-odstotno zmanjšanje industrijskih emisij do leta 2020; tako imenovana direktiva o skupnem prizadevanju, katere namen je do leta 2020 za 10 % zmanjšati emisije toplogrednih plinov v sektorjih izven sistema ETS, denimo v gradbeništvu, prometu in kmetijstvu; direktiva o obnovljivih virih energije, katere cilj je povišati delež energetske virov z malo več kot 8 % v letu 2006 na 20 %, z 10 % zmanjšanjem znotraj sektorja prometa; direktiva na področju zajemanja in shranjevanja ogljika, katere namen je postaviti pogoje za shranjevanje ogljika; in nazadnje, zakonodaja o emisijah CO₂ motornih vozil, ki naj bi od leta 2006 do leta 2008 emisije CO₂ zbila s 160 na 120 gramov.

Preden se podrobno lotimo pogajanj, ki so po naravi spremenljiva, bi rad na splošno pripomnil še štiri stvari.

Prvič, ta obsežen sveženj predstavlja skladno, neodvisno in pravično celoto, v kateri lahko vsakdo najde svoj prostor in sodeluje v skladu s svojimi industrijskimi, energetske ali geografskimi značilnostmi. Dovolite mi, da se zahvalim Komisiji in preteklim predsedstvom za ta tesna skupna prizadevanja. Naš cilj je jasen: za sveženj tolikšne razsežnosti bi navadno porabili več let.

Zaradi svetovnega koledarja zasedanj – časovnega razporeda Evropskih parlamentarnih volitev in zasedanj v Poznańu in Köbenhavnu – si vse strani prizadevajo sporazum doseči do konca leta. Jasno je, da gre za zelo težko nalogo, ampak ne moremo se ji izogniti. Ta cilj, ki je bil v Evropskem Svetu določen pod nemškimi predsedstvom, je bil ponovno naveden oktobra pod predsedstvom Nicolasa Sarkozyja, čeprav so nekatere države zaradi krize izrazile zaskrbljenost in želele vsakršen sklep odložiti. Nobenega dvoma ni, da je bilo napeto, in gospod Sarkozy se je moral zelo trdno zavezati, da smo lahko na tem področju nadaljevali.

Oktobrski sporazum je torej potrdil to, kar smo dosegli pod nemškimi predsedstvom. Najprej, želeli ste glasovati danes ali včeraj. Ta odziv, ta želja, je omogočila precejšen zagon, precejšen sunek, v času, ko smo se z našimi skrbmi osredotočali na to ozračje, to pa je imelo izjemno dobrodejen učinek. Želeli ste se sestati z nami in gospodom Jouyetom – torej predsedniki skupin, poročevalci, predsedniki svetov – in skupaj smo razpravljali o tem, kakšni bi bili najboljši možni pogoji za to, da bi do konca leta dosegli sporazum. Mislim, da smo prav vsi – in za to se vam zahvaljujem – predlagali, naj se danes odvije poglobljena razprava, se na danes popoldne odložijo zaključki teh razprav v Svetu, Svetu z dne 11. in 12. decembra, in se konec tedna odvije dialog, in pa, da bo 17. decembra, vsaj upam, prišlo do razprave z glasovanjem.

Naj vam povem, gospe in gospodje, da se bo to morda zapisalo v zgodovino kot preobrat na poti do sporazuma, ki ostaja naš skupni cilj.

Prišli smo do odločilne stopnje pogovorov. Države članice se pri tej zadevi ne opredeljujejo ne politično ne diplomatsko. Ne gre za tisto vrsto pogajanj, do katerih lahko včasih pride zaradi finančnih razlogov, in kjer se je treba opredeliti, uveljaviti svoj položaj, da bi izkoristili prednost. Smo v nekakšnem pozitivnem paradoksu. Zavedamo se, da moramo ukrepati, saj gre za odločilno vprašanje, toda ukrepe moramo izvršiti na način, ki bo dopustil, da bo vsaka direktiva družbeno, finančno in gospodarsko sprejemljiva za celotno Unijo in za vsako državo članico Unije posebej.

Danes so pogajanja dosegla kritično stopnjo. Trialogi se odvijajo tako dobro, kot se je lahko samo upalo; in ravno kakovost dialogov in zaupanje med stranmi sta nam omogočila, da smo nekoliko spremenili časovni raspored. Malo časa nam je ostalo za zaključek: manj kot dva tedna. Trialogi, katerih del se je odvijal še včeraj pozno zvečer, nam morajo omogočiti, da dokončamo 90 % besedila, ki ga bomo lahko nato prevedli v vse jezike Unije.

V skladu z obeti Sveta 11. in 12. decembra se bo danes Svet ministrov za okolje, naslednji ponedeljek, 8. decembra, pa Svet ministrov za energetiko lotil vprašanj, za katera kaže, da se države članice še lahko zedinijo.

Danes popoldne bo skušalo predsedstvo napredovati na več točkah štirih besedil, ki v strogem pomenu besede vključujejo ta sveženj.

Predstavil bom tudi vaš sporazum o predlogu za uredbo v zvezi z emisijami CO₂ lahkih tovornih vozil in kakovostjo goriva.

Nato pa bom predlagal sprejetje sklepov Sveta glede sporočila Komisije o krčenju gozdov. Boj proti krčenju in propadanju gozdov je skupaj s trajnostnim varstvom in upravljanjem gozdov ključni element v doseganju prihodnjega mednarodnega sporazuma o podnebnih spremembah. Prav o teh elementih precej razpravljamo z našimi prijatelji v Afriki.

Sicer pa smo, vsaj upam, dosegli soglasen sklep v zvezi z gensko spremenjenimi organizmi.

Zadnji dialog se bo odvijal konec tedna v času med zaključkom zasedanja Sveta 11. decembra ter pred 17. decembrom. Seveda nam bo ta termin omogočil, da razprave in glasovanja pripravimo za plenarno zasedanje, ki bo 16. in 17. decembra.

Vsi dosedanji dialogi, vključno s tistimi, ki so potekali včeraj zvečer, so se s tehničnega stališča izjemno dobro odvijali. Odkrito rečeno je bil pred nekaj meseci ta dokument videti tehnično neizvedljiv. Moram reči, da so vse strani, skupaj s stalnimi predstavniki, COREPER, kos izzivom in so sijajno opravile nalogo. Seveda bi se rad zahvalil tudi predstavnikom Parlamenta, ki so sodelovali na različnih sejah, še zlasti na dialogih.

Z delom smo dobro napredovali in velika večina točk v sklopu besedil se je znatno razvila. Predvsem je bila zdaj zagotovljena podpora osrednjemu načrtu in nacionalnim ciljem, dodeljenim posameznim državam članicam.

Vendar razprave na temo več težjih vprašanj še potekajo znotraj Sveta ter med Svetom in Parlamentom. Jasno je, da moramo v okviru direktive ETS – ki je verjetno najbolj težavna – najti sisteme za napredovanje in vzajemno finančno pomoč, ki bo državam, katerih gospodarstva so vezana na ogljik, omogočila prehod na druge vire energije.

Energetska učinkovitost industrije se po Evropi razlikuje, ponekod je enkratna, drugod trikratna, odvisno od države. Emisije ogljika so v razponu od enkratnih do štirikratnih ali celo do petkratnih, odvisno od sektorjev. To ponazarja težavo, s katero se soočamo, a sporazum moramo doseči v skladu z ohranjanjem gospodarske in industrijske konkurenčnosti Evrope. Sicer pa smo bili v stalnem stiku z evropskimi industrijami.

Da, organizirati je treba dražbe za električno energijo, toda najti moramo način uredbe, ki ne bo povzročil drastičnega povišanja cen za končne porabnike, bodisi gospodinjstva ali industrijo. Trenutno utiramo pot, ki bo zagotovila prehod, ne da bi na notranjem trgu povzročila nevarnosti za nepošteno konkurenco.

Na področju nevarnosti uhajanja ogljika trenutno snujemo dve možnosti, ki se ne izključujeta: napredovanje dražb in mehanizem za vključevanje ogljika v skladu z načrti svežnja Združenih držav.

Argument, da bi to ogrozilo svobodo trgovanja, se nam ne zdi umesten. Vsekakor bomo morali mehanizme preprosto izbirati pozneje. Trenutno moramo predvsem določiti, kaj je primerno za sektorje, ki so posebno ranljivi, ker so bili izpostavljeni izjemno visokim dodatnim stroškom v smislu konkurenčnosti in nevarnostim uhajanja ogljika.

Nekateri, denimo naši nemški kolegi, želijo obdržati eno samo merilo in opustiti napredovanje. Najti moramo rešitev, ki je sprejemljiva za vse. Skratka, na tej stopnji pogajanj se soočamo s tremi velikimi zvezami.

Prvo sestavljajo predvsem baltske dežele, ki so se v skladu s Pogodbo zavezale – vsaj ena od njih – odstraniti jedrske elektrarne, ki zaradi posebnega geografskega položaja tvorijo pravi energetski otok. Te dežele na zakonit način v ospredje postavljajo vrsto značilnih tehničnih, gmotnih in finančnih težav

Druga zveza združuje države, katerih industrija je na področju energetike občutno manj učinkovita, saj je preveč odvisna od ogljika. Najbolj očiten primer je položaj Poljske. Naša naloga je, da tem državam poiščemo sisteme za napredovanje, ki v nobenem primeru ne bodo spreminjali svetovnih ciljev ali pa skrajnega roka, torej leto 2020, in bodo obenem za druge države še vedno sprejemljivi. Napredovanju sistema moramo dati v teh primerih prednost.

Nazadnje, države tretje zveze so, čeprav v okviru tega procesa nimajo večjih ali ravno tako obsežnih težav, zelo pozorne na stroške naše vzajemne pomoči in na uporabo sredstev, ki so jih pridobile na raznih dražbah, še zlasti, če so si izbrale ali pa ne, koliko jim bo dodeljeno.

Čez dva dni, 6. decembra, je v Gdansk predvideno srečanje med gospodom Sarkozyjem in voditelji držav ali vlad Poljske, Češke, Madžarske in Slovaške, baltskih držav, ter Romunije in Bolgarije.

Prepričan sem, da jim bo uspelo doseči sporazum glede tem, ki se jim upravičeno zdijo bistvene. Na koncu procesa te prve stopnje, še preden se bo Parlament ponovno sestal, bo trdna zaveza voditeljev držav ali vlad neizogibna.

Ta sveženj dejansko ne more delovati brez trdne in soglasne zaveze držav članic. To je bilo jasno že od začetka. Ne moremo predlagati tovrstne spremembe za gospodarske in družbene temelje življenj 450 milijonov evropskih državljanov brez politično izjemno zmogljivega procesa.

Vsekakor se v vseh nacionalnih parlamentih, morda celo pri nekaterih prisotnih poraja močna skušnjava, da bi preskočili oviro, in si rekli: „Kakšen je smisel tega? Počakajmo na Köbenhavnu, počakajmo na ureditev nove uprave ZDA“, ali pa, da bi zaradi finančne in družbene krize mislili, da „zdaj ni pravi čas“. To pa pomeni, da ne razumemo, da nas bo tisto, česar ne bomo opravili danes, jutri s stališča produktivnosti in konkurenčnosti še precej drago stalo. Če ne ukrepamo danes pod pogoji, katerim so naša gospodarstva in demokracije popolnoma kos, se bomo soočili z nepovratnimi in neznosnimi okoliščinami, in vsakršen razvoj bo tako postal nemogoč. Izneverili bi se v očeh držav, katerih vera v razvoj je odvisna od našega uspeha.

Izneverili bi se v očeh držav, katerih vera v trajnostni razvoj je odvisna od našega uspeha.

Izneverili bi se v očeh naših otrok. Kako bi se vendar lahko sestali z našimi afriškimi sogovorniki, s katerimi smo določili skupno platformo Evropa-Afrika, ki je bila potrjena pred nekaj dnevi v Addis Abebi, zdaj pa naj bi šli v Köbenhavnu in razpravljali o spremembah paradigme na svetovni ravni, ko Evropa, naj nam je to po godu ali ne, v tej zadevi ravna kot beli vitez in, kot se je to izkazalo v Baliju, ne sprejme tega svežnja? Ne morem si predstavljati, kako bi lahko sporazum v Köbenhavnu omogočili brez teh predhodnih pogajanj.

Sicer pa, če se bo lahko naših 27 držav, ki na področju bogastva resda še kažejo znatne neenakosti, saj načeloma izhajajo iz različnih industrijskih in energetskih okoliščin, ter imajo različna podnebja, sporazumelo o vrednosti javnih procesov, ki jih je mogoče nadzirati in financirati, kar bo pogojilo spremembe v zgodovinskih smernicah, potem sem prepričan, da bo to v nas vzbudilo precej upanja za Köbenhavnu in za prihodnost našega planeta.

Popolnoma smo prepričani, da je ta postopek soodločanja, ki je po naravi izjemna priložnost – kajti ne verjamem, da bi v tem okviru en sam člen demokracije lahko napredoval –, še vedno nepogrešljivo pravilo za tako tehtno spremembo.

Prav zato je jasno, če smem reči, da bomo najbolje izrabili čas razprav in predložitve mnenj, ki jih bomo slišali danes dopoldne ali celo v začetku popoldneva, in upam, da nam bo ta postopek soodločanja omogočil stopiti naprej s korakom, ki ga državljani Evrope nestrpnost pričakujejo. To bo korak odgovornosti in upanja.

(Aplavz)

Joseph Daul, v imenu skupine PPE-DE. – (FR) Gospod predsednik, gospod Borloo, gospod Piebalgs, gospod Dimas, gospe in gospodje.

Danes dopoldne je naša razprava posvečena temu, kar bomo odslej navadno imenovali podnebni in energetski sveženj, politični sveženj, katerega ključni cilj so marca 2007 zastavili voditelji 27 držav. Precej členov veže teh pet besedil, in prav zato jih moramo obdelovati kot povezano politično celoto. Hkraten vpogled v ta besedila je izziv in vsaka od naših ustanov bo morala v to nalogo vložiti precej truda. Rad bi se zahvalil vsem sodelujočim, še zlasti pa predsedstvu in ekipi gospoda Borlooja za vsa prizadevanja.

Ta naloga je bila težka že pred izbruhom finančne krize. Izredno težka pa je zdaj, ko državljani zaradi gospodarskih in družbenih napetosti v svojem vsakdanu doživljajo skrajno tesnobo. Pa vendar, v teh težkih in resnih okoliščinah se moramo izogniti porazu. Naša dolžnost je, da si omogočimo vsakršno možnost za uspeh. Vendar ne gre za vsiljevanje, pač pa za prepričljivost in za soglasna prizadevanja, ki nam bodo omogočila poiskati uravnovešene, v prihodnost segajoče odločitve.

Zgrabiti moramo to zgodovinsko priložnost za prevrat smernic podnebnih sprememb. Nagibati se moramo k poti, po kateri se bomo ognili nesreči. Boj proti podnebnim spremembam in spodbuda za ekoinovacije, pomenita tudi, da evropskemu gospodarstvu in industriji srednjeročno omogočamo ponoven zagon. To pomeni tudi, da moramo danes načrtovati naše naložbe, s katerimi bomo jutri jamčili za delovna mesta, in prav zato moramo pridobiti podporo državljanov.

Skupina Evropske ljudske stranke (Krščanskih Demokratov) in Evropskih demokratov nepretrgoma preučuje energetski in podnebni sveženj, v prepričanju, da gre za osrednjo strukturno politiko, predvsem pa tudi z mnenjem, da gre za zgodovinsko politiko, in s tem za neizmerno odgovornost do prihodnjih generacij. Za enega od petih predlogov, uredbo o emisijah CO₂ za vozila, je bil ta teden sklenjen dogovor.

Za našo skupino, za desno sredino, to nosi močno politično sporočilo in nas spodbuja, da nadaljujemo s svojim delom. Vendar je ravnotežje svežnja kot celote na kocki, in prav za celoto bomo glasovali na enem od prihodnjih plenarnih zasedanj. Naša naloga je, da poslušamo drug drugega in si prizadevamo ustvariti potrebne pogoje za kompromis. Predvsem pa je naša naloga, da državljanom vlijemo upanja za prihodnost in pridobimo njihovo soglasje za strateške možnosti, ki jih Evropa lahko izvede srednjeročno.

Mislim, da bi lahko rekel, da si z naklonjenostjo, ki nas navdihuje, odpiramo možnosti za uspeh na dveh osrednjih srečanjih: v Poznańu čez nekaj dni in Köbenhavnu naslednje leto.

Martin Schulz, v imenu skupine PSE. – (DE) Gospod predsednik, ni moja naloga, da se spuščam v podrobnosti zakonodaje, o kateri razpravljamo. Skušal bom širše orisati našo skupino, ki mora pripraviti pričujoči energetski in podnebni sveženj. Veseli me, da je predsednik Sveta prispel in mi omogočil, da sem pozorno prisluhnil njegovemu govoru. Podnebne spremembe so, kakor je to ustrezno poimenoval, osrednji izziv za vse nas: za Svet voditeljev držav ali vlad, za Evropski parlament in za Komisijo.

Slišali smo precej velikih naslovov, 20 % – 20 % – 20 %. Le trdo delo preučevanja podrobnosti se odvije tu, v tem parlamentu. Naslove sestavijo voditelji držav ali vlad. Trdo delo preučevanja podrobnosti pa se odvije tu, v Evropskem parlamentu. Joseph Daul se je ustrezno izrazil, ko je dejal, da smo na področju direktive o emisijah za vozila dosegli začetni sporazum. Za ta uspeh je zaslužen Parlament. Zato poleg naslova tega zakonodajnega postopka, za katerega smo dosegli začetni sporazum, ne bi smelo pisati Sarkozy, pač pa Sacconi.

(Aplavz)

Zato se bom držal postopka, s katerim smo dosegli sporazum. Ne gre za običajni postopek. Evropski parlament je bil s Svetom in Komisijo pripravljen ubrati nenavadno pot. Prav je, da neuradni dialog zaključimo in takoj zatem glasujemo. Toda, kar tu počnemo, je preklic običajnega parlamentarnega postopka v primeru šestih zakonodajnih postopkov. To pomeni, da kar precej poslancev tega parlamenta ne more sodelovati v podrobnih posvetovanjih, pač pa se mora njihova celotna udeležba v Parlamentu omejiti na to, da lahko na koncu v nekakšni potrditvi doseženega zaključka rečejo „da“ ali „ne“.

To je resen odstop od parlamentarnih pravic. Nekoliko sem presenečen, da tisti, ki sicer vedno govorijo o preglednosti in udeležbi, s hladnim nasmeškom gledajo mimo tega dejstva. Toda v določenih okoliščinah je treba sprejeti odločitev, in sicer v skladu z upravičenostjo izziva, s katerim se soočamo. Naša skupina je o tem podrobno razpravljala. Strinjali smo se, da je izziv tako velik, da moramo tokrat ubrati to pot.

Predsednik Sveta, upravičeno ste rekli, in to je tudi naše trdno prepričanje, da gre za izziv stoletja. Na področju podnebja ne bomo zdaj rešili vseh izzivov tega stoletja. Toda, če ne rešimo izzivov, s katerimi se soočamo zdaj, bomo propadli še v tem stoletju. To je odločilni razlog, zaradi katerega smo si rekli, da želimo zdaj ta postopek zaključiti.

Ne zdi se mi, da je bila najmodrejša odločitev Sveta, da si je vzel in pridržal pravico do sprejetja končne odločitve na ravni voditeljev držav ali vlad, saj v Evropskem svetu voditeljev držav ali vlad prevladuje načelo soglasnosti. Namignili ste že, da se mora predsednik Sarkozy udeležiti ločenih razprav s še devetimi ali desetimi državami. Veliko sreče! Upamo, da bodo razprave uspešne. Toda Parlament s postopkom, ki smo ga tu izpeljali, nikomur ni pustil prostih rok. To ne pomeni, da je ta Parlament na koncu vedno pripravljen sprejeti vsakršno posebno željo vsake posamezne države članice, o kateri se za zaprtimi vrati še dogovarja.

Pri neuradnem dialogu se mora na koncu vse skladati. Enotno stališče Sveta, enotno stališče Parlamenta in enotno stališče Komisije. Ne sme biti mogoče, da tu segamo v podrobnosti zato, da lahko nato v Evropskem svetu kdo reče, da mora tu še nekaj urediti in tam še nekaj zahtevati, na koncu pa se Parlamentu reče: „Sprejmi ali zavrni!“ To nikakor ne sme biti tako. Zato gospodu Borloouju in predsedniku Sveta gospodu Sarkozyju svetujem: „Predložita sklep, ki bo sprejemljiv za vse.“

V Evropskem svetu torej ne bi smelo biti ovir, tudi pri ločenih razpravah ne. Vse smo uredili, da bomo lahko čez dva tedna glasovali. Evropski parlament je izrazil pripravljenost, da sveženj blagoslovi še letos, če je to mogoče. Gospod Sarkozy je prepričan, da bo to veliko zmagoslavje zanj. Zato lahko tu in zdaj rečem, da bo, če bo izid uspešen, za to zaslužno predvsem trdo delo poslancev Evropskega parlamenta. Ponosni smo lahko in, če se bo vse dobro izšlo, bo lahko ponosno tudi predsedstvo Sveta.

(Aplavz)

PRESEDSTVO: GOSPOD ONESTA

podpredsednik

Graham Watson, v imenu skupine ALDE. – (FR) Gospod Borloo, povedali so nam, da ste iz Pariza prišli z letalom. Če je to res, naslednjič pridite z vlakom. To vam bo omogočilo, da sem pridete pravočasno in ohranite sloves varuha okolja.

Gospod predsednik, Unija je morda res le nekaj dni od zgodovinskega prevrata v boju proti podnebnim spremembam. Naši državni voditelji radi govorijo v odtentkih zelene, a zdaj bomo videli barvo njihovega denarja. Marca lani so se dogovorili za 20-odstotno zmanjšanje emisije ogljika, zdaj pa v Svetu slišimo preplašeno cepetanje. Naša naloga je, da segrejemo ozračje.

Kot ste dejali, gospod predsednik, podnebne spremembe so največji izziv, s katerim se soočamo. Četudi nekateri bevkajo, da si ne morejo privoščiti zmanjšanja emisij ogljika v skladu z dogovori, je s strani Italije neodgovorno, če trdi, da bi to stroške za električno energijo dvignilo za 17,5 %. Proizvodnja obnovljive energije bo zmanjšala stroške, nam prihranila denar in nas ohranila pri življenju.

Dogovor kaže znake napredka. Kmalu se bomo lotili pravega sistema tržnega omejevanja emisij in trgovanja z njimi, ki bo naklonjen potrebam držav članic in bo hkrati še dosegal cilje, vendar pa mora Svet ponovno potrditi svoje zavezo 20 % obnovljive energije do leta 2020; Svet mora začrtati pot do odgovornega in preglednega skupnega prizadevanja na tistih področjih, ki jih sistem trgovanja z emisijami ne zajema; in Sveta se mora zavezati raziskavam, ki bodo sprostile možnosti zelenih tehnologij, kot sta na primer zajemanje in shranjevanje ogljika.

Ukrepati moramo za zagotovitev, da kombinacija industrijskega lobiranja in nacionalnega koristoljubja, zaradi katere nismo napredovali glede emisij vozil, naslednji teden ne bo izjalovila zgodovinske priložnosti. Evropa ima priložnost, da svet vodi v iskanju rešitve za zmanjšanje emisij ogljika, da uresniči dejansko spremembo v korist prihodnjih generacij. Kdaj nam je tako veličastna naloga bila na dosež roke? Svet mora držati svojo besedo.

Claude Turmes, v imenu skupine Verts/ALE. – (DE) Gospod predsednik, s predsednikom Obama imamo zdaj v ZDA političnega voditelja, ki kaže pripravljenost in pogum. Predsednik Obama bo zelene tehnologije, obnovljive vire energije in učinkovita vozila predstavil pod osrednjo točko obnove ameriškega gospodarstva.

Gre za etično obnovo države, ki jo je na področju gospodarstva, mirovne politike in etike predsednik Bush spravil na beraško palico. Zdaj, ko imamo to neizmerno zgodovinsko priložnost, prav mi, ki smo vedno

vodili svet, mi, ki smo vedno postavljali standarde za mednarodno podnebno politiko, prav tu v Evropi tvegamo, da nam najbolj onesnažujoča podjetja s svojimi sokrivci ovirajo dolgoročni načrt. Ta Parlament bi zagrešil zgodovinsko napako in izgubil vso diplomatsko verodostojnost, če nam ne bi pomagal, da iz tega svežnja izpeljemo sveženj za prihodnost.

Tu gre za politiko, in ponosen sem, da smo včeraj zvečer z liberalci, socialnimi demokrati in sicer zelo obotavljivimi konzervativci napredovali glede obnovljivih virov energije. Eden od konzervativcev mi je še v napoto, in to je gospod Berlusconi.

Pri tem podnebnem svežnju gre tudi za politično prihodnost. Veseli me, da je gospod Rasmussen socialno demokratični voditelj, ki si želi napredka in zelene socialne politike, ne pa vrnitve v sedemdeseta leta 19. stoletja, kot to želijo drugi socialni demokrati. Veseli me, da gre gospod Watson v smeri zelenih liberalcev in napeto vprašanje bo: „Kako bomo postopali z ohranjanjem narave? Kje je etika v tem, kar naj bi bila največja Ljudska stranka v Evropi? Hočemo res konzervativcem, kot so gospod Tusk, gospod Berlusconi in gospa Merkel, ter njihovim sodelavcem dopustiti, da v tem Parlamentu Evropi preprečijo zgodovinski napredek njenih državljanov in sveta?

Alessandro Foglietta, v imenu skupine UEN. – (IT) Gospod predsednik, gospe in gospodje, nova formula 20/20/20, ki povzema evropske cilje za boj proti podnebnim spremembam, izraža prizadevno zavezo, ki bi Evropo postavila v vlogo brezpogojne voditeljice v svetovnem boju. Če sem iskren, bi moral poudariti razliko med splošno naravo tega cilja in enostranskim pristopom k evropskim obveznostim. Po mojem mnenju bi morali biti dovolj pogumni, da bi priznali, da se lahko to dokazovanje naših sposobnosti hkrati izkaže za okolju nekoristno in ohromi našo industrijo, če ga ne preučimo v večstranskih pogajanjih.

Jasno je, da vsi podpiramo cilj varovanja okolja, toda v ta namen moramo poiskati najučinkovitejša orodja, ki imajo široko podporo. Ključno je, da ta dva pogoja združimo, saj bi eden brez drugega izjalovil vsa naša prizadevanja in bi lahko imel celo nepopravljive posledice za našo industrijo. Zato ne moremo zanemariti analize razmerja med stroški in koristmi. Poudaril bi, da tovrsten pristop v nobenem primeru ne pomeni, da moramo premišljevali ali dvomiti o pomembnosti varovanja planeta; enostavno pa verjamem, da moramo orodja, ki sestavljajo podnebni in energetski sveženj, predvsem pregled direktive ETS, natančno ovrednotiti, vključno v smislu gospodarskih ali birokratskih bremen za naša podjetja in državne blagajne, pa tudi v smislu konkurenčnosti evropske proizvodnje, s posebnim poudarkom na malih in srednje velikih podjetjih.

Takšno razmišljanje je upravičeno, še posebno v času, ko je svetovno gospodarstvo žrtev slabega gospodarskega ozračja in poziva k ponovni analizi nazora svežnja: sklicujem se na pregled meril za preračunavanje nacionalnih ciljev. Predvsem pa je pomembno, da v polnem obsegu izkoristimo tako imenovane mehanizme prožnosti, saj le tako lahko upamo, da bomo ostali konkurenčni na svetovni ravni. Za konec bom poudaril, da je trenutno bolj kot kdaj koli pomembno, da se izognemo izkoriščanju razlik med zagovorniki industrije in zaščitniki okolja.

Umberto Guidoni, v imenu skupine GUE/NGL. – (IT) Gospod predsednik, gospe in gospodje, gospod Borloo, gospod Piebalgs, gospod Dimas, nekateri pravijo, da evropska direktiva 20/20/20 gospodarstvu Evropske Unije nalaga previsoke stroške. Med slednjimi je italijanska vlada, ki je ocenila, da se bodo stroški skorajda podvojili, vendar pa za svojo oceno ni predložila prepričljivih dokazov. Kljub temu pa tovrstna stališča podcenjujejo prihodnjo ceno fosilnih goriv in ne upoštevajo znatnih prednosti, ki so posledica hitrega širjenja obnovljivih virov energije: na primer varnost oskrbe z energijo, predvsem pa ustvarjanje novih delovnih mest, v času recesije, ko so tisoči delavcev prisiljeni zapustiti proizvodne procese.

Večja energetska učinkovitost in širjenje uporabe obnovljivih virov energije sta ključ do izhoda iz gospodarske krize. Namenjanje večjega dela javnih sredstev reševanju bank pomeni ponovno uvedbo gospodarskega modela, ki temelji izključno na financah in ki je pripeljal do krize, s katero se spopadamo. Ne moremo se spoprijeti s stanjem gospodarstva, ne da bi spremenili strategijo. Direktiva EU se osredotoča na inovacije, predvsem pa se poskuša pravočasno spoprijeti z razdejanjem, ki so ga povzročile obstoječe podnebne spremembe. Gre za težavo, ki bo vse bolj bremenila življenje evropskih državljanov in gospodarstva držav članic. Zato se javnih naložb ne sme ponovno uporabiti za ohranitev tradicionalnih sektorjev, ampak se moramo osredotočiti na dejavnosti, ki vodijo k inovacijam na področju energije in okolja.

Razvoj distribucijskih omrežij in prednostni dostop do teh omrežij sta ključna dejavnika za rast sektorjev z obnovljivimi viri energije. Med leti 1960 in 1980 so znatne javne naložbe zagotovile velike izdatke za infrastrukturo omrežij, ki je bila namenjena večjim centraliziranim sistemom. To bi moralo med drugim jamčiti za prihodnost sistemov, ki temeljijo na obnovljivih virih energije. Elektranarne z obnovljivo energijo moramo torej upravljati z novimi tehnologijami. Zato potrebujemo naložbe, raziskave in razvoj tehnologije.

Ta sveženj moramo nujno sprejeti na prvi obravnavi na decembrskem plenarnem zasedanju, kot to od nas pričakujejo državljani Evrope. Ne moremo dovoliti, da kratkovidnost interesov nekaterih držav in nekaterih gospodarskih interesov prepreči ta proces.

Johannes Blokland, v imenu skupine IND/DEM. – (NL) Gospod predsednik, v zadnjih tednih smo se na vse pretege trudili pogajati o podnebnem in energetskega svežnju. Pogajanja so nam vzela precej časa, a po mojem mnenju so bila vredna vsake minute. Posebej bi se rad zahvalil poročevalcem za neizmerna prizadevanja in jih spodbudil, naj v naslednjih dveh tednih vztrajajo pri velikopoteznem sporazumu. Rad bi se zahvalil tudi predsedstvu in Komisiji za prizadevanja, s katerimi med pogajanja nista popustila.

Včasih dobim občutek, da se predsedstvo težko približuje vsebini mnenja Evropskega parlamenta, kar lahko oškoduje prizadevanja na področju podnebnega in energetskega svežnja. Vendar se popolnoma zavedam težke naloge, ki jo ima predsedstvo, da v Svetu doseže soglasje, saj številne države članice predvsem zdaj uporabljajo finančno krizo za slabitev prizadevanj na področju podnebnih sprememb in energetike. To je obžalovanja vreden položaj.

Če odlašamo s prizadevanji, nas bo to stalo še precej več. Zdaj je čas za ukrepanje. Rad bi spodbudil predsedstvo, naj se drži obetavnih prizadevanj, ki jih je Evropski svet sprejel spomladi v letih 2007 in 2008. Glede na konferenco o podnebnih spremembah v Poznańu, ki se je začela ta teden in katere se bomo udeležili z delegacijo EU, se moramo brezpogojno držati svojih prizadevanj.

Na Baliju smo ostalemu svetu obljubili, da bomo pripravili daljnosežen podnebni in energetskega sveženj, in ne smemo ga razočarati. Če ne izpolnimo obljube, bo Evropska unija izgubila njegovo zaupanje in posledično ne bomo mogli napredovati s pogajanja za novo pogodbo o podnebnih spremembah. Človek ima na planetu zemlji vlogo oskrbnika. Naša naloga je, da tam, kjer je to še mogoče, popravimo škodo, ki smo jo povzročili naravi.

Roger Helmer (NI). - Gospod predsednik, gotovo se soočamo z največjo krizo, kar sem jih videl v svojem življenju, toda bati se nam ni treba globalnega segrevanja, pač pa naših političnih odzivov na globalno segrevanje. Vsekakor drži, da se je v zadnjih 150 letih zemlja neznatno in prekinjeno segrevala, a te spremembe se popolnoma ujemajo s stalnimi, dolgoročnimi naravnimi podnebnimi cikli, ki obstajajo že več tisoč let. Videli smo veliki holocen, videli smo rimski optimum, videli smo toplo obdobje srednjega veka. Kaže, da se sedaj gibljemo proti podnebnemu optimumu 21. stoletja.

Dejstvo je, da se gladina morja danes ne dviguje nič hitreje kot se je tekom stoletij. Dejstvo je, da je skupna masa zemeljskega ledu popolnoma nespremenjena. Dejstvo je, da skrajne vremenske razmere niso nič bolj pogoste danes kot so bile pred stotimi leti in da so polarni medvedi daleč od tega, da bi postali ogrožena vrsta, saj so v zadnjih nekaj desetletjih v resnici pokazali presenetljivo povečanje populacije.

Res je, da je ogljikov dioksid toplogredni plin, četudi precej manj pomemben toplogredni plin kot vodna para, a posledice pospeševanja rasti CO₂ v podnebnju niso linearne. Gre za zakon pojemajočih donosov. Trenutna raven CO₂ v ozračju je približno 380 delcev na milijon in nadaljnje povišanje bo imelo zanemarljiv učinek.

Naše politike pa bodo imele medtem poguben gospodarski učinek. Škoda bo ogromna. Naši nedosegljivi cilji za obnovljive vire energije, še posebej na področju vetrne energije, v resnici ogrožajo oskrbo z energijo.

Te politike bodo spodletele kot je spodletel Kjoto. Tudi če Zahod zmanjša emisije, jih hitro rastoči trgi Kitajske in Indije gotovo ne bodo. Ravni CO₂ se bodo dvigovale vsaj še pol stoletja. Dejstvo je, da je bilo 1998 najbolj vroče leto, odkar ljudje pomnijo, in v zadnjih desetih letih se je svet shladil. Ukrepi, o katerih danes razpravljamo, predstavljajo največji skupinski beg iz realnosti, kar smo jih kdaj videli.

Predsednik. - Gospe in gospodje, imam kratko postopkovno obvestilo. Kot veste, se je Parlament odločil počakati na pristanek letala Sveta, preden je odprl to pomembno razpravo. To pomeni, da se je naš urnik bistveno zamaknil, a biti moramo dovolj vljudni, da izpolnimo svoje obveznosti do gostov.

Kot veste, ob 11.30 v tem parlamentu pričakujemo dalajlamo. Seveda se bo uradna seja začela ob 11.30.

To pomeni, da trenutne razprave nikakor ne bomo mogli zaključiti ob 11.30. Zadnji govorniki bodo morali zato spregovoriti po uradni seji, kar pa bo preložilo tudi čas glasovanja. Jasno boste vse to lahko spremljali na vaših zaslonih.

Zdaj bi prosil govornike, da se držijo izključno časa, ki jim je bil dodeljen.

Werner Langen (PPE-DE). - (DE) Gospod predsednik, nekateri izmed nas so še vedno videti utrujeni, ker so davi govorili do 2. ure zjutraj. Doseči želimo globalni sporazum, a ta jasno zahteva vpletenost vseh glavnih udeležencev: Kitajske, Indije in predvsem ZDA. Brez njihove udeležbe se s podnebnimi spremembami ne bo mogoče spopasti, tudi če si Evropa še tako vztrajno prizadeva. Resda stojimo za cilji za leto 2020, a nismo odgovorni le za podnebje, ampak tudi za ohranjanje delovnih mest in konkurenčnost našega gospodarstva. To je precep, v katerem smo se znašli, in lahko le rečem, da predlogi Komisije niso bili dovolj dobri, da bi jih lahko sprejeli.

Zdaj z vso silo razpravljamo in se posvetujemo, ker predlogi Komisije v nasprotju z izjavami niso dovolj upoštevali teh vidikov. Zato verjamem, gospod Schultz ima tu prav, da moramo ravnati v skladu s svojimi pravicami do sodelovanja in ne moremo več puščati prostih rok. Vendar pa lahko odobrimo vmesne rezultate, kot je denimo vprašanje o vozilih, pri katerem smo našli odgovorni kompromis, ki se ne sklada z industrijo, bi pa omogočil ustrezna prehodna obdobja, tudi če peščica Zelenih temu ugovorja ali pa si združen lobi z različnimi interesi prizadeva omalovaževati ta koristen kompromis.

Pri obnovljivih virih energije moramo odpreti vse možnosti, hkrati pa že od vsega začetka pustiti prosto pot tehnološkim inovacijam. Pri najbolj obilnem zalogaju, pri trgovanju z emisijami, pa se moramo izogniti premestitvi delovnih mest. Uredba mora biti enostavna, biti mora cenovno dostopna potrošnikom in industriji, mora pa tudi preprečevati neskladje konkurenčnosti med državami članicami. To je naš cilj. Če ga dosežemo, lahko za sveženj sprejmemo dogovor.

Linda McAvan (PSE). - Gospod predsednik, najprej se želim zahvaliti francoskemu predsedstvu, ker se kakor mi zavezuje k doseganju sporazuma. Vendar pa, kakor je bilo že rečeno, ne moremo sprejeti vsakršnega sporazuma.

Sem poročevalka v senci skupine PSE in hočemo številne stvari. Želimo zagotoviti, da se večina prizadevanj strne v Evropi, ne pa s kompenzacijo. Pri kompenzaciji moramo strogo paziti na kakovost; ne moremo sprejeti vsakega zastarelega projekta. Želimo legitimna sredstva za blaženje podnebnih sprememb. Z nejasnimi obljubami o sredstvih za države v razvoju se ne moremo lotiti mednarodnih pogajanj. Želim, da Svet doseže napredek pri tem vprašanju. Tam potrebujemo premike. Ne moremo goli vstopiti v sejno sobo. Potrebujemo jasna merila za uhajanje ogljika, da bi našim podjetjem dali gotovost in zagotovili, da se ne bodo znašla v neugodnem položaju.

Gospod Borloo, spregovorili ste o posebnih ureditvah za nekatere države, ki so se znašle v stiski. Mislim, da je to sprejemljivo, če so časovno omejene in ne spodkopavajo celostnega ustroja tega projekta. Naša skupina bo vaše posebne ureditve podprla, če bodo skladne.

Danes dopoldne je precej govornikov spregovorilo o vodstvu, o vodenju Evrope. Včeraj so se nekateri izmed nas srečali z ključnimi udeleženci iz Kitajske in Združenih držav, ki bodo sodelovali v Poznańu in Københavnu. Iskreno povedano, so precej nezaupljivi do evropskega vodenja na področju podnebnih sprememb in jasno so se izrazili, da bodo sledili svojim načrtom, če jih ne bomo vodili mi. Torej se mora Evropa odločiti: ali bomo vodili ali pa bomo plesali, kot nam bodo drugi godli.

Omenili ste gospodarsko krizo. Ni uspelo ukrepanje v namen uredbe za finančne ustanove, kar nas je privedlo do te krize – bil je neuspeh s strani politikov in pa s strani bank. Ne smemo narediti enake napake na področju podnebnih sprememb. Če zagrašimo, bodo navadni ljudje tisti, ki bodo plačali za naš poraz, tako kot danes plačujejo za naš poraz glede bančne krize.

Chris Davies (ALDE). - Gospod predsednik, eno je doseči sporazum 27 držav članic glede peščice plemenitih besed, precej težje pa je zajamčiti podporo za dejanski učinek. Mislim, da dogovor, katerega smo pravkar dosegli za vozila in CO₂, dokazuje, da res ne gre za najbolj velikopotezen ukrep, kar smo si jih kdaj zamislili. Toda če nam ne uspe znatno napredovati na vsaki bojni črti, lahko vsaj preučimo nekatere tehnologije, kjer lahko po mojem mnenju dosežemo večji napredek. Vsi vemo, da tu govorim predvsem o zajemanju in skladiščenju ogljika.

Mislim, da mora Svet dejansko upoštevati, koliko možnosti pravzaprav ima ta tehnologija, da bi znatno zmanjšala emisije CO₂, ki jih spuščamo v ozračje. Če bomo zagotovili mednarodni sporazum, če bomo imeli pod ključem Kitajsko, ki 80 % električne energije pridobiva iz premoga, se moramo soočiti s težavami, ki jih povzročajo velike elektrarne, velike elektrarne na fosilna goriva, ki proizvajajo ogljikov dioksid.

Prvi korak sta preskus in razvoj tehnologije. Zbuditi in zagnati moramo predstavitvene projekte. Zato je zelo dobrodošla podpora, ki jo predsedstvo in Komisija trenutno izkazuje načelu, po katerem bi morali uporabiti

nekaj pravic ETS za zagotovitev potrebnih sredstev za podporo. Vendar je kritika jasna. Kar je predložil Svet, ni dovolj. Ne bo jamčil za lanske obljube voditeljev vlad, da bo do leta 2015 v teku do 12 predstavitvenih projektov.

Ta tehnologija lahko veliko spremeni. V naslednjih dveh tednih se bomo imeli možnost pogajati o dogovoru, ki nam bo zares omogočil uporabljati to tehnologijo.

Rebecca Harms (Verts/ALE). - (DE) Gospod predsednik, gospe in gospodje, zopet se poraja to temeljno vprašanje: lahko združimo varstvo okolja, varstvo podnebja ter finančno in industrijsko politiko? Imam občutek, da smo z razpravami resnično nazadovali in nenehno se soočam z dokazi, da moramo v težkih časih vzeti industrijo in gospodarstvo v obzir, da ne moremo ničesar terjati od teh sektorjev, saj drugače ne bo napredka.

Gospod Langen, kdo je po vašem mnenju odgovoren za dejstvo, da ravno v avtomobilski industriji nič ne poteka kot bi moralo? In tako je po vsem svetu! Povsod je prodajna kriza. Menim, da je to posledica slabega vodenja, napačnih industrijskih strategij, gotovo pa ne posledica uvajanja napredne okoljske politike v avtomobilsko industrijo.

(Aplavz)

Kje so torej učinkovita vozila, s katerimi so Evropejci želeli na veliko založiti trge prihodnosti? Zdaj pa piše, da bi potrebovali evropska raziskovalna sredstva, da lahko dosežejo tehnološki napredek. Toda podjetja že imajo tehnologijo za okolju prijazna vozila. Postaviti moramo okvir, da bodo lahko ta okolju prijazna vozila tudi naprodaj. Kaj pa počnemo? Znova odlagamo uredbo, ki smo jih že leta 1995 ocenili za razumno. Leta 1995 je bilo rečeno: 120 gramov za leto 2012! S to uredbo zdaj dovoljujemo – okamnel sem od začudenja –, da bo novemu evropskemu voznemu parku leta 2012 dopuščeno višje povprečje emisij kot danes.

(Nasprotovanja)

Gospod Langen, o tem, kdo laže, se ne odločate sami, bo pa vsem na očeh.

(Aplavz)

Mislím, da se moramo v tem Evropskem parlamentu dejansko odločiti, če lahko zares spremenimo naš način vodenja gospodarstva, ki temelji na prekomerni potrošnji, „preobilju“ in načelu „vedno večje“. V osnovi lahko finančno krizo, podnebno krizo in revščino po svetu pojasnimo s prekomerno potrošnjo in pretiranim pohlepom naših industrijskih držav. Če tega ne moremo spremeniti, gospod Langen, potem je prihodnost črna. Nihče se v tem stoletju ne bo spominjal stopnje podnebne politike ali ukrepov za boj proti krizi v Evropi.

Bogdan Pęk (UEN). – (PL) Gospod predsednik, prizadevanja Evropske unije za sprejetje razvojne strategije, ki domneva, da bo imelo izrazito zmanjšanje emisij ogljika, ki so posledica človeških dejanj, močan vpliv na ciklične podnebne spremembe, in prizadevanja za vsiljevanje tovrstne strategije vsemu svetu so najbolj utopična misel našega časa.

Navedel bom nekaj ocen, ki bodo nazorno pokazale absurdnost te predpostavke. Mednarodna agencija za energijo denimo trdi, da bo 50-odstotno zmanjšanje emisij ogljika svet do leta 2050 stalo približno 45 milijard USD in da bo ta denar znižal temperature, citiram: „za 0,02 stopinj“, to pomeni za manj kot za statistično napako, ki ne more imeti nikakršnega vpliva na razvoj cikličnih podnebnih sprememb. Hkrati pa bo to pogojilo hitri upad v razvoju človeške civilizacije.

Roberto Musacchio (GUE/NGL). - (IT) Gospod predsednik, gospe in gospodje, v poročilu izpred nekaj dni, ki je bilo tokrat zelo kratko, je Medvladni odbor za podnebne spremembe (IPCC) naznanil, da se je rast emisij CO₂ ponovno začela povečevati hitreje kot predvideno. Torej moramo tudi mi pospešiti naše odločitve ter zagotoviti njihovo ustreznost. Parlament je, kot so dejali nekateri kolegi poslanci, ravnal razumno, pristojno, rekel bi celo strastno, in je znotraj Odbora za okolje, javno zdravje in varnost hrane že sprejel pomembna besedila.

Od Komisije – in vanjo ne dvomim, saj spoštujem delo gospoda Dimasa – in od Sveta pričakujemo, da bosta priznala vrednost tega dela. Smo v postopku soočanja, zato se moramo držati roka in doseči sporazum pred naslednjim zasedanjem v Strasbourgu. Ni nam treba omajati naših zavez, pač pa moramo obdržati temeljne točke Parlamenta, kot so učinkovito omejevanje, samodejni prehod z 20 na 30 %, ustanovitev sklada za prilagajanje ter prenos tehnologije v tretje države. Evropa mora v Poznańu igrati odločilno vlogo

in se mora med drugim zavedati svojih lastnih interesov, da s Kitajsko in ZDA podpiše sporazum, ki bo nasledil Kjotskega.

Kot Italijan globoko obžalujem, da sta vlada moje države in Confindustria sprejeli tako reakcionarno in pogubno stališče, predvsem za mojo državo. Dejati, da gospodarska kriza onemogoča ukrepanje na področju podnebja je neumno; nasprotno, prav boj s podnebnimi spremembami bi moral postati naša oporna točka za ekološko preusmerjanje industrije, ki naj bi predstavljala osrednjo točko ukrepov v tej dramatični krizi. Okolje ni problem za gospodarstvo, pač pa ključ do njegove rešitve, skupaj z drugačnim družbenim pristopom h krizi, ki izvira prav iz bolehnega gospodarstva in ogroža okolje in delo.

Hanne Dahl (IND/DEM). - (DA) Gospod predsednik, z navdušenjem pozdravljam ponovno zanimanje za zeleno rast, ki se je obudilo po finančni krizi. Vendar kakor vsak nov političen pojav, tudi novi zeleni val zahteva mero zdravega dvoma. Lahko bi dobili vtis, da gre tu bolj za oblikovanje alibija za podporo zastareli težki industriji, kot pa za dejansko željo po vodenju politike na področju podnebnih sprememb. Res je, če bi bili rahlo drzni, bi lahko to primerjali s prizadevanjem za ponovno uvedbo zastarele protekcionistične industrijske politike, s katero bi večjim državam EU, katerih gospodarstva so odvisna od avtomobilske industrije, odobrili državno podporo. Vendar jaz nisem tako drzna! Zato sprejemem novo zeleno linijo in pravim, da se moramo zares jasno osredotočiti. Osredotočiti se moramo na preusmeritev evropske proizvodnje avtomobilov k proizvodnji električnih vozil, ki jih bomo napajali z obnovljivimi viri energije. Petina vseh emisij CO₂ v Evropi izhaja iz sektorja prometa. Če naša prizadevanja osredotočimo na to področje, bomo lahko dejansko nekaj storili glede emisij CO₂ ter zmanjšali emisije hrupa in trdnih delcev.

Philip Claeys (NI). - (NL) Gospod predsednik, četudi podpiram bistvo ciljev, predvsem glede načrta na področju podnebnih sprememb, namreč cilja za zniževanje emisij CO₂ in odvisnost od uvoza energije izven Evropske unije, sem trdno prepričan, da pri določenih predlaganih ciljeh potrebujemo več smisla za stvarnost. Ključno merilo za določanje deleža obnovljivih virov energije je bruto domačega proizvoda držav članic in ne naravna zmogljivost za proizvodnjo teh obnovljivih virov energije.

Flandrija, bodoča država članica Evropske unije, je tako v neugodnem položaju. Z zelo omejeno obalo, nestanovitno zmogljivostjo za skladiščenje, malo sonca, redkimi prostranstvi in tako dalje, je prava uganka, kako naj bi se delež obnovljivih virov energije do leta 2020 s komaj 2 % zvišal na 13 %. Konkretno uresničevanje podnebnega načrta bo izjemno trd oreh tako za flamsko industrijo kot za flamske porabnike, ki se bodo, na primer, soočili z višjimi računi za električni tok.

Avril Doyle (PPE-DE). - Gospod predsednik, strinjam se s stališčem, da se politiki vsepovsod bojijo dolgoročnih odločitev zaradi kratkoročnih učinkov. Kot je nedavno v Dublinu dejal David Puttnam, je politična ureditev po naravi konzervativna in se boji nenadnih sprememb na lokalni, regionalni in nacionalni ravni – in pristavil bi, tudi na evropski ravni.

Pri podnebni zakonodaji nimamo izbire. Kot politiki smo dolžni našim skupnostim, vsem skupnostim, prihodnjim skupnostim, da izrazimo svoje mnenje.

Znanost je na voljo. Vemo, kaj moramo storiti: leto dni je minilo, odkar je Komisija sprejela podnebni in energetske sveženj, in zelo smo bili dejavni na tem področju. Bil je prednostna naloga francoskega predsedstva in skupaj smo trdo delali, da smo do konca leta izpeljali dovršen del dogovora; kar je bilo možno, zdaj postaja verjetno.

V preteklih letih sem osebno prisostvoval številnim neprijetnim konferencam pogodbenic (COP), in vedno sem bil prepričan, da mora Evropa voditi ta proces, kot smo ga na Baliju, ter ga oddati pravočasno za COP 15 v Københavnu.

Toda opozarjam vas: ne bomo „podpisali“ vsakršnega dogovora. Francoskemu predsedstvu sem to pojasnil, in povsem razumljivo je, da Evropskemu parlamentu ne bodo predstavili dovršenega dela. In Parlament ne prepušča „odpisovanja“ voditeljem držav in vlad. Naj pri tem ne bo pomote. Kakršno koli podpisovanje bo izvedeno ob naslednjem trialogu med francoskim predsedstvom in Evropskim parlamentom.

Bi pa vendarle rad pristavil – in prosil bi ministra Borlooja, da o tem spregovori in to tudi dodobra razjasni predsedniku Sarkozyju –, da bi morali dovršen odstotek izkupička dražb nameniti prilagajanju in blažitvi v državah v razvoju, saj zakonodaja brez velikodušne denarne podpore ne bo pogojila globalnega sporazuma. Naj pri tem ne bo pomote.

Da, v skladu z obravnavami in razpravami o našem svežnju po letu 2012, s katerim se bomo bojevali proti okoliščinam resne svetovne gospodarske recesije in finančne krize, bomo potrebovali najostrejšo vodstvo, podjetniški duh ter znanstveno inovativnost, kar jih lahko zberemo. Naložbe, delovna mesta, plače, potrošnja in ohranjanje našega planeta so sopomenke, in odvisni bomo od naše sposobnosti za preusmeritev uporabe fosilnih goriv z emisijami ogljika k uporabi bolj trajnostnih energetskega virov, ter sposobnosti, da k okrogli mizi OZN pripeljemo kolege z vsega sveta.

Robert Goebbels (PSE). – (FR) Gospod predsednik, teme, ki jih obravnava Evropski parlament, imajo redko tako daljnosežen učinek na evropske narode ali celo sveta, kot ga ima energetske in podnebni sveženj. Toda namesto da bi to temo obravnavali na pregleden način, se na vse pretege trudimo, da bi ta ključno pomemben sveženj podprli s tem, da bi prehiteli običajne demokratične postopke Parlamenta.

Seveda so lahko pristojni odbori izrazili svoja mnenja, toda Parlament nikoli ni mogel zavzeti stališča, s čimer pa je izničil demokratično pravico vsakega poslanca, da popravi predlog Komisije. Ko je bilo odločeno o okrepljenem sodelovanju med Odborom za okolje, javno zdravje in varnost hrane ter Odborom za industrijo, raziskave in energetiko, so pogajanja potekala v okviru neuradnega dialoga, ki je temeljil na glasovanju znotraj enega samega odbora. Moram zares poudariti, da to glasovanje ne odraža nujno večinskega mnenja Parlamenta?

Sicer pa stališča, ki so jih sprejeli pristojni odbori, praviloma obstajajo samo v angleščini, kar mnogim poslancem onemogoča, da bi dejansko razumeli obseg predlaganih ukrepov. To zanikanje demokracije so upravičili z željo, da bi Evropa na konferenci v Poznańu ostalemu svetu dajala dober zgled. Dejstvo je, da bo konferenca zaprla zastore, preden bodo voditelji držav in vlad dosegli sporazum. Gospod Borloo ima prav, ko poudarja, kako nujno potrebujemo sporazum na ravni voditeljev držav in vlad, toda ne smemo biti varčni s prispevki poslancev, ki so jih neposredno izvolili evropski narodi.

Kljub temu bo Parlament pozvan k odobritvi delnih sporazumov, ki jih bo izpogajalo predsedstvo na naslednjem Evropskem svetu, kar pa bo v Pogodbah zapisano soodločanje skrčilo na vaje v slogu. To je nesprejemljivo. Hočem sporazum, ampak ne kakršen koli star sporazum. Hočem sporazum, dosežen z demokratično preglednostjo. Upam, da bomo v Københavnu leta 2009 dosegli obsežen sporazum, toda evropskega prizadevanja v okviru tega obsežnega sporazuma ne bomo mogli izravnati preko komitologije, kot je predlagala Komisija in kot si še posebno želijo moji kolegi poslanci iz skupine Zelenih/Evropske svobodne zveze. O velikopotezni podnebni politiki, gospod predsednik, ni mogoče odločati za zaprtimi vrati in brez vednosti državljanov.

Lena Ek (ALDE). – (SV) Gospod predsednik, obdobje za podnebna pogajanja – podnebni sveženj EU – se izteka in francosko predsedstvo je odgovornost za to, da smo pripravljene pravočasno. Stališče Parlamenta je bilo jasno že septembra. Ne bomo sprejeli zvodenelega predloga. Soodločanje zadeva vse, vključno s Poljsko.

Razpravljamo tudi o energetske svežnju. Energetske sveženj je silno pomemben za preglednost in delujoč trg. Vendar bi rada povzela nekatere dele, ki zadevajo trgovanje s pravicami do emisije. Prvič, onesnaževalec mora plačati. Zatorej ne moremo sprejemati kompromisov za dražbe, in naravnost noro je vse podariti brezplačno. Drugič, če ukrepi podjetja zaradi uhajanja ogljikovega dioksida silijo k preseljevanju izven Evrope, je jasno, da morajo biti odškodovana. Ampak svetovno srečanje zmanjšuje to nevarnost. Zato se ne smemo preveč prenagli in žrtev določiti pred podnebno konferenco v Københavnu. Rada bi opozorila na dejstvo, da obstajajo pravila za mala podjetja in soproduktivno toplotne in električne energije, ki so zelo pomembna za industrijo.

Denar, ki ga zberemo s podnebnimi ukrepi, moramo tudi vložiti v ukrepe za podnebje. Posledično mora biti dohodek razporejen. Revne države so zaskrbljene. Te države potrebujejo denar za blaženje in pomoč; nas je 27, njih pa 77.

Na koncu bi rada naše francoske poslance spomnila na nekaj, kar je nekoč dejal general de Gaulle: v politiki ne šteje namen, pač pa rezultat. Zdaj imamo 24 ur, da se udejstvujemo v Parlamentu in dialogu o trgovanju pravic do emisij.

Satu Hassi (Verts/ALE). - Gospod predsednik, na plenarnem zasedanju prvič govorim angleško, kajti upam, da me bo francosko predsedstvo poslušalo. Sedanji model za skupna prizadevanja, ki ga je predlagal Svet, žal pomeni, da bi Evropska unija s projekti čistega razvojnega mehanizma/skupnega izvajanja zmanjšala emisije predvsem izven EU. To bi pomenilo do 70-odstotno zmanjšanja emisij drugod, predvsem v državah v razvoju. To bi povsem spodkopalo verodostojnost naše podnebne politike. Dokončna rdeča črta za

Parlament je 50-odstotna omejitev nadomestil, kar bi omogočilo, da je večina našega zmanjšanja emisij domača.

50-odstotna omejitev je bila vedno temelj podnebne politike EU v dolgih letih kjotskih pogajanj. Visoka kvota Mehanizma čistega razvoja (CDM), ki jo je predlagal Svet, bi pomenila nazadovanje v podnebni politiki EU. To pa bi postal preveč enostaven argument za vsakogar, ki želi skrhati in oblatiti podnebno politiko EU.

Medvladni odbor za podnebne spremembe (IPCC) pravi, da bi morale industrijske države zmanjšati domače emisije za 25 do 40 % in države v razvoju med 15 in 30 % glede na emisije, ki jih podjetja navadno povzročajo. Ne moremo dvakrat ocenjevati zmanjšanja emisij. Če želimo nadomestiti večino našega zmanjševanja emisij, potem *de facto* več zahtevamo od držav v razvoju kot od nas samih. Zelo težko je uvideti, kako bi to pomagalo mednarodnim pogajanjem, in resnično upam, da francosko predsedstvo razume to osnovno točko mednarodne podnebne politike.

Zdzisław Zbigniew Podkański (UEN). – (PL) Gospod predsednik, o energetske in podnebne svežnji smo zdaj povedali dejansko že vse. Vemo, da se podnebne spremembe dogajajo, a vemo tudi, da se je v preteklosti zgodilo bistveno večje globalno segrevanje. Vemo, da v naravnem okolju do emisij ogljika v veliki meri prihaja brez človekovega posega. Človekov prispevek k emisiji ogljika znaša zgolj 4 %. Glavni vir CO₂ je ocean, v katerem je 50-krat več ogljikovega dioksida kot v atmosferi.

Emisije ogljikovega dioksida v posameznih državah niso enakovredne. Znatne količine emisij izpuščajo države v razvoju kot sta Kitajska in Indija. Brez omejevanja emisij v teh državah Evropa ne bo mogla rešiti tega problema. Problema ne bomo rešili niti, če bomo državam z znatno ravno emisij ogljika vsilili omejevanje. Gospodarstva kot je poljsko se bodo še dolgo zanašala na energijo premoga in biogoriva. Ti viri bodo še naprej glavne gonilne sile njihovih gospodarstev.

Pričakovano 20-odstotno zmanjšanje emisij CO₂ do leta 2020 na podlagi predlaganih pogojev bo ta gospodarstva uničilo. Načrt za zmanjšanje emisij CO₂ za 80 % do leta 2050 bi pogojil propad energetskega gospodarstva ne le na Poljskem, pač pa tudi v mnogih drugih državah, in bi nedvomno pripeljal tudi do popolne gospodarske katastrofe.

Zato moramo bolj poglobljeno preučiti problem in sprejeti zaščitne ukrepe. Reševanja tega problema nikakor ne bodo pospešili bilateralni pogovori med Rusijo in Nemčijo, ki izključujejo druge države. Pri tem vprašanju moramo razpravljati skupaj in najti skupno rešitev. Upam, da bosta srečanje v Poznańu ter srečanje, ki bo sledilo v Københavnu, prinesla sporazum in rešitev, ki bosta koristila vsem.

Dimitrios Papadimoulis (GUE/NGL). – (EL) Gospod predsednik, razprave v Poznańu in pa v Københavnu čez leto dni morajo uspeti. Ni več prostora za hrepenenja in druga odlašanja. Ravno predvčerajšnjim je Evropski parlament z izrazito večino, skoraj soglasno, glasoval v prid poročilu gospoda Florenza, ki zahteva visoko zastavljene cilje, zadostna sredstva ter neposredne ukrepe, vendar pa poskuša pokvarjena zveza v Svetu in v Komisiji razrezati in spodkopati ta prizadevanja.

Nesprejemljivo je, da Svet spodkoplje vlogo Parlamenta samo zato, da bi ugodil gospodu Berlusconi in peščici drugih novih poslancev Evropske unije. Interesi državljanov Evrope in zgodovinski interesi same Evropske unije morajo biti na prvem mestu. Evropska unija mora še naprej voditi ta prizadevanja in odpraviti spodkopavanje želje Evropskega parlamenta, da bi sodeloval.

Urszula Krupa (IND/DEM). – (PL) Gospod predsednik, vsiljevanje drastičnih rešitev, ki jih energetski in podnebni sveženj določa za države Evropske unije, ki proizvajajo samo 15 % svetovnih emisij ogljika, bo imelo uničevalen vpliv ne le na Poljsko, pač pa na ves svet.

Medtem ko so stare države EU zmanjšale emisije ogljika za približno 3 %, je Poljska zaradi industrijske preobrazbe in postopka modernizacije, emisije zmanjšala za približno 30 %. Kljub temu Evropska unija zahteva nadaljnja znižanja, ki naj bi predstavljala izvršitev vzajemne pomoči in delitev bremena, bi pa zagotovo vodila k propadu naše industrije in silnemu dvigu stroškov.

Poleg tega nasprotujemo pred kratkim dodeljeni direktivi za tehnologijo zajemanja in shranjevanja ogljika. To bo Poljski onemogočilo uporabo geotermalne energije in doseganje cilja za 20-odstotni delež obnovljive energije. Ravno nasprotno, lahko bo to povod za ekološko katastrofo, ne pa jamstvo za varovanje okolja. Izpust ogljikovega dioksida iz zemeljskih plasti lahko povzroči tako smrt živih bitij kot tudi tektonske premike in potrese.

Andreas M $\ddot{u}$ lzer (NI). - (DE) Gospod predsednik, Evropa se segreva hitreje od svetovnega povprečja. V enem desetletju, kakor veste, so se poškodbe, ki so posledica naravnih katastrof, podvojile na skoraj 14 milijonov letno. Zato moramo dobro premisliti, kakšni bodo naši naslednji koraki. Prav tu imamo še vedno težave.

Če pomislimo na razbremenitve v trgovanju z emisijami, ne smemo pozabiti na to, da so energetske združbe porabniku brez sramu zaračunale brezplačna potrdila zato, da bi si prislužile dodatne dohodke. Ne smemo dovoliti, da se to ponovi. Ne potrebujemo nobene nepremišljene bliskovite reakcije več, pa tudi spodletelih načrtov kot je bil tisti z biogorivom ne. Domnevna ničelna stopnja emisij električnih vozil je neuporabna, če energija izvira iz premogovnih elektrarn.

Vendar je po mojem mnenju precej nesmiselno v teh okoliščinah povzdigovati jedrsko energijo kot okolju prijazno. Če bi milijarde, ki vsako leto izpuhtijo za to, uporabili za obnovljive vire energije, morda ne bi imeli več nikakršnih težav z energijo in bi bili na področju zmanjševanja CO₂ gotovo velik korak naprej.

Poleg tega si moramo v zvezi s tem zapomniti, da moramo dolgoročno spodbujati subvencioniranje javnega prometa in prevoza blaga po železnici.

Péter Olajos (PPE-DE). - (HU) Hvala, gospod predsednik. Vsi si prizadevamo ustaviti podnebne spremembe, preprečiti svetovno ekološko katastrofo, ki grozi človeštvu. Seveda vemo, da ima to za posledico resne stroške, ki jih bomo državljani morali prej ali slej plačati na takšen ali drugačen način.

Vemo tudi, da kasneje ko ukrepamo, večja bo škoda, bolj nespremenljivi bodo procesi in več bomo morali plačati. Vprašanje je po eni strani, če smo dovolj pogumni, da bi ukrepali prvi in se temu primerno tudi žrtvovali, po drugi strani pa, kako bomo breme porazdelili med različne družbene in gospodarske akterje.

Zakonodajni sveženj, ki ga imamo pred seboj, kaže, da se Evropska unija zavezuje k ukrepanju, in hkrati dokazuje, da je žal tudi pristranska, nestanovitna in ob izvajanju uporablja dvojne standarde. Nekaterim državam članicam v letu 2020 dovoljuje višjo raven emisij kot jo za leto 2011 določajo kjotski cilji. Medtem pa se drugim, ki so že uspešne, ne daje ustreznih spodbud.

Zakaj si zatiskamo oči ob dejstvu, da nekaterim državam članicam niti malo ni mar za to, kar obljubijo, medtem ko druge pristanejo na neznanska odrekovanja? Prav tako nerazumljivo je, zakaj bi morale industrije cementa zmanjšati za dvakrat več kot industrija odpadkov ali promet. Minister, junaška vlada ni tista, ki drzne podjetjem odmeriti strogo kazen, pač pa tista, ki je ravno tako stroga tudi do sebe. Pametna vlada ni tista, ki denar državljanov pod Mehanizmom čistega razvoja (CDM) odnese v tujino, pač pa tista, ki vlaga doma, v EU, in zmanjšuje našo odvisnost od energije z novimi, tržnimi, čistimi tehnologijami.

Trenutna svetovna gospodarska recesija ni nikakršen povod za to, da nam ne bi uspelo ukrepati, nasprotno, daje nam priložnost za preboj. Zgodovinska odgovornost in priložnost pomenita tudi vodilno vlogo v tej tretji industrijski revoluciji. Zahvaljujem se vam za pozornost.

Guido Sacconi (PSE). - (IT) Gospod predsednik, gospe in gospodje, zahvaljujem se svojim poslanskim kolegom, v prvi vrsti predsedniku naše skupine, gospodu Schultzu, ki je upravičeno poudaril rezultate, ki smo jih prejšnji ponedeljek dosegli s sporazumom o uredbi, ki je določila zahtevo za zmanjšanje emisij CO₂ motornih vozil.

Želel bi pojasniti, zakaj sem namerno in v dogovoru s francoskim predsedstvom, ki je opravilo imenitno delo – želel bi zgolj na neuraden način reči – zakaj, če ostanem pri temi vozil, sem pospešil zagotovitev tega sporazuma – pospešil sem vožnjo, če tako rečem. Iz dveh razlogov: prvič, ker se mi je zdelo pomembno sprostiti sveženj vsaj glede enega vprašanja, da bi pokazali, da je dejansko mogoče – težko, a mogoče – združiti različne potrebe: po eni strani varstvo okolja in boj proti podnebnim spremembam, po drugi strani pa gospodarska razsežnost konkurenčnosti in socialna vprašanja ter zaposlitev. Zavedamo se, v kakšni krizi je danes avtomobilska industrija, in da smo to smo počeli zdaj, je izjemno dober znak.

Toda vožnjo sem pospešil tudi iz drugega razloga. Zdelo se mi je, da bi bilo precej bolje dokument zaključiti pred Evropskim svetom naslednji teden, saj tako – če smem odkrito reči – nihče ne bi mogel vanj vtakniti nosu. Noben voditelj države ali vlade se ne bo mogel dotakniti te uredbe. Govorim kolegom poslancem, ki so, kot gospod Davies, kritizirali ta sporazum, niso pa razumeli, da bi bilo precej bolje, če bi tudi druge dokumente – kot je dokument gospoda Daviesa, v kateri so že navedeni pogoji za dosego sporazuma – že zaključili. Nekaj bi vam rad rekel, gospod Borloo, če mi dovolite še trenutek: tu nam ne uspe vedno doseči soglasja, zato zberite pogum, ne dovolite, da se ponovi, kar se je zgodilo včeraj na razpravi o obnovljivih virih, ko je ena država, žal moja, vložila svoj veto na predlog in s tem onemogočila sporazum.

Johannes Lebech (ALDE). - (DA) Gospod predsednik, sodelovanje v pogajanjih o podnebnem svežnju me je prevzelo, najprej v odboru, potem pa v dialogu, v katerih sem udeležen v vlogi poročevalca v senci za direktivo o skupnih prizadevanjih. V Parlamentu smo izkazali veliko sposobnost za doseganje kompromisov in snovanje zamisli, ki lahko izboljšajo predloge Komisije, saj se jasno zavedamo, da se bomo morali, če ne bomo imeli resnega sporazuma, ki bo nasledil kjotskega, na srečanju v Københavnu oborožiti z visoko zastavljenim predlogom.

Zdaj čakamo na Svet. Rad bi navedel nekaj ključnih problemov. Pomembno je, da Svet razume, da mora, če si države članice želijo prožnosti, obstajati jamstvo za doseganje ciljev, ki bi se odražalo s poročili in s posledicami, če se ciljev ne bi doseglo. Prazne obljube ne bodo zavirale globalnega segrevanja. Jasno mora biti tudi, da ne moremo kar iztržiti našega celotnega zmanjšanja izven EU, pač pa se mora biti večina naših prizadevanj strniti v Evropi. Kar koli drugega ni ne resno ne verjetno, če hočemo dejansko doseči mednarodni podnebni sporazum, saj bi takšno vedenje lahko dajalo vtis, da smo že storili svoje in ne moremo storiti ničesar več. Na podoben način ne smemo trpeti pomanjkanja zanimanja za modernizacijo energetske tehnologije in moramo s tem svežnjem zagotoviti napredovanje v prihodnost, v kateri bomo svojo uporabo energije osnovali na oblikah energije, ki so CO₂ nevtralne. Lani so voditelji držav in vlad EU obljubili, da bodo igrali vodilno vlogo na podnebni fronti – to izraža zavezo. Parlament je pripravljen. Zdaj mora Svet izraziti svojo voljo do doseganja rezultatov, da se bomo lahko skupaj veselili najboljšega darila letošnjega božiča, podnebnega svežnja.

PRESEDSTVO: GOSPOD DOS SANTOS

podpredsednik

Caroline Lucas (Verts/ALE). - Gospod predsednik, čutim jezo in razočaranje kot vsi ljudje, ki upravičeno kritizirajo tiste v tem Parlamentu in Svetu, ki skušajo uničiti naše zaupanje v visoko zastavljeni podnebni in energetski sveženj.

EU zdaj spodbija lastno zavezo za 30 % in skuša nadomestiti večino prizadevanj za zmanjševanje, ki jih je določila sama, s čimer krha potrebe po dražbah v energetskem sektorju in skoraj vseh drugih industrijah, saj tako postavlja standarde za učinkovitost vozil, ki so skoraj slabši kot so trenutni, in se ji kazensko ne uspeva zavezati za sklade, ki so namenjeni solidarnosti z deželami v razvoju. Vse to pomeni, da je podnebni sveženj EU videti vedno bolj prazen, evropskim politikom pa ne bomo odpustili za tako velikanski neuspeh političnega vodstva.

Želim kljubovati enemu nazor, ki ste ga danes večkrat ponovili. Ni nam treba izbirati med reševanjem gospodarske krize in reševanjem podnebne krize. Gospodarsko krizo bi morali izkoristiti kot priložnost, da popolnoma preoblikujemo žarišče in smer našega gospodarstva in iz njega naredimo pristno trajnostno gospodarstvo, ki bo dejansko prineslo okoljske in gospodarske koristi. Gre za odločilno preizkušnjo za celoten projekt EU in ne za preizkušnjo, pri kateri si lahko privoščimo spodleteti.

Mieczysław Edmund Janowski (UEN). - (PL) Gospod predsednik, danes razpravljamo o energiji in varstvu okolja. Vpliv emisije toplogrednih plinov na podnebne spremembe je resničen, četudi se druge dejavnike trenutno podcenjuje.

Rad bi poudaril, da moramo biti na tem področju dejavni globalno. Kakšna bo sicer posledica naših izrazitih omejevanj emisij, če druge države ne bodo ravno tako dejavne? Enostavno bo evropsko blago postalo nekonkurenčno in naše trge bodo prevzeli tisti, ki niso uvedli tovrstnih omejitev.

Upoštevati moramo tudi okoliščine držav kot je Poljska, katerih industrija električne energije v večini temelji na premogu. Primerno bi bilo priznati velikanski napredek v zmanjšanju emisij ogljika, ki so ga v zadnjih letih dosegle te države.

Energetski in podnebni sveženj mora biti zato razumen in obenem prežet z duhom vzajemne pomoči. Moral bi biti tudi inovativen, podpirati gospodarstvo in okolje in pa zagotavljati varnost in inovacije, kar je v času velikega gospodarskega upada še posebej pomembno.

Eva-Britt Svensson (GUE/NGL). - (SV) Gospod predsednik, marca 2007 so voditelji vlad EU obljubili, da bo EU do leta 2020 zmanjšala svoje emisije toplogrednih plinov za vsaj 20 %. Ta zaveza sama po sebi ni dovolj, da bi ustavila segrevanje na magični meji 2 °C, kakor je v skladu z raziskavami potrebno. Vendar je šlo za obljubo našim državljanom in korak v pravo smer. Zato zdaj zelo zaskrbljeno opazujem, kako orodje za doseganje tega cilja, podnebnega svežnja, z vsakim dnem, ki gre mimo, postaja vse bolj neobgljeno.

Prejšnji ponedeljek je francosko predsedstvo z velikimi skupinami Parlamenta doseglo neuradni sporazum o tem, kako bomo zmanjšali emisije ogljika pri vozilih. Sklep je zelo enostavno povzeti: avtomobilska industrija posluje kot običajno. Povsem nepojmljivo! Že leta 1995 je Komisija predlagala, da se emisije ogljikovega dioksida omeji na 120 g. Zdaj, 13 let kasneje, je cilj spet spremenjen. To je posledica vseh vrzeli v zakonu, ki se odražajo v postopnem uvajanju števila avtomobilov, ki morajo izpolnjevati pogoje, ter neučinkovitih denarnih kazni.

Dovolj imam tega, da poslušam, kako je finančna kriza izgovor za to, da ne prevzamemo odgovornosti za vpliv podnebnih sprememb. Avtomobilska industrija je imela več kot desetletje za to, da bi se preusmerila k bolj zeleni tehnologiji. To ni posledica finančne krize, pač pa posledica nenehne prekomerne proizvodnje in nesposobnosti avtomobilske industrije, da bi kaj spremenila.

Tudi pogajanja o trženju z emisijami so že v zaključnih stopnjah. Niti za podnebne spremembe ne kažejo dobro. Projekti Mehanizma čistega razvoja (CDM) so značilen primer. Seveda moramo podpirati podnebne projekte v državah v razvoju, toda združiti jih moramo z našim lastnim zmanjšanjem emisij, ne pa jih nadomestiti.

Sylwester Chruszcz (NI). – (PL) Gospod predsednik, pod krinko veličastnih ciljev varovanja okolja, najbogatejše države in podjetja vsiljujejo podnebni sveženj, ki bo prizadel manj premožne države Evropske unije. V okviru svetovne krize se napada pridobivanje rude in proizvodnjo električne energije v državah, vključno s Poljsko, na račun oviranja gospodarske rasti in povzročanja množičnega odpuščanja. Tudi jaz podpiram omejevanje emisij ogljika v Evropi in po svetu, a ne za vsako ceno.

Ne moremo čez noč zapreti premogovnih termoelektrarn ali premogovnikov. Ni še prepozno, da bi poiskali razumen kompromis, ki ga bodo lahko sprejele vse države. Toda tovrstni kompromis bo mogoč le, če bomo upoštevali posebne značilnosti nacionalnih gospodarstev. V nasprotnem primeru bomo imeli opravka z diktatom in krivico, v to pa ne smemo privoliti.

Karsten Friedrich Hoppenstedt (PPE-DE). – (DE) Gospod predsednik, zajemanje in skladiščenje ogljika je le majhen zobec v kolesju podnebnega svežnja. Ampak tudi majhni zobci in kolesca nosijo svoj pomen. Zato je pomembno, da mi in Evropska unija odpremo pot za gradnjo in vzpostavitev predstavitev projektov, saj iz tega lahko razvijemo popolnoma novo industrijo, prehodno tehnologijo za skladiščenje CO₂, ne da bi zmanjšali velika prizadevanja drugod.

Na svetu so trije veliki predstavitveni projekti z drugimi cilji, prizadevajo si namreč pospeševati pridobivanje nafte in plina. Vendar potrebujemo naše, evropske predstavitvene obrate, kajti odgovorni smo za rudnike, tehnologijo, hkrati pa tudi za ureditveni okvir za obdobje po zaprtju rudnikov, ki ga moramo potem po Evropi spraviti v tek.

Imamo težave s financiranjem, vsaj tako pravijo. Ne verjamem, da so to pravi problemi. Vlagamo – in številka znaša – 1 800 milijard EUR v finančno zaščito za podjetja in banke ter v prispevke gospodarstvu. 1 800 milijard – in nimamo 10 milijard ali 5 milijard, s katerimi bi preizkusili nove tehnologije, ki bi bile morda svetovno pomembne.

Pravkar sem se vrnil iz Kitajske. Tu smo govorili o tehnologiji zajemanja in skladiščenja ogljika (CCS), saj bo Kitajska v prihodnosti 60 % svoje energije proizvajala iz premoga. Južna Afrika, Amerika, ZDA in Rusija, vse potrebujejo te tehnologije, nam v Evropi pa ne uspe teh tehnologij postaviti na noge. Menim, da bi se morali mi in Svet potruditi na kakršen koli način pridobiti sredstva, naj bo to s sistemom za trgovanje z emisijami (ETS) ali s čim drugim, da bi lahko prav v tej tehnologiji vsemu svetu pokazali pot.

Dariusz Rosati (PSE). – (PL) Gospod predsednik, problem podnebnih sprememb je eden največjih izzivov, s katerimi se sooča človeštvo. Evropska unija je razvila visoko zastavljeni načrt zmanjšanja emisij ogljika za 20 % do leta 2020, ki bi izboljšal energetska učinkovitost in zvišal delež energije iz obnovljivih virov.

Ta načrt kaže, da hoče Unija voditi svet v boju proti podnebnim spremembam, ampak Evropska unija ni otok in ne more ukrepati sama. Če ne pregovorimo svojih partnerjev po vsem svetu, naj pripravijo ravno tako visoko zastavljene ureditve, problema ne bomo mogli reševati, tudi če si bomo še tako prizadevali.

Predlagane spremembe moramo načrtovati na najučinkovitejši način, da bi zmanjšali stroške za gospodarstvo, ki bodo v vsakem primeru visoki, in s tem zmanjšali breme za posameznika. Z ocenjevanjem predloga Komisije znotraj tega okvira želim opozoriti na dve nevarnosti.

Prvič, potreba po nakupu dovoljenj za emisije ogljika na dražbi, katere so deležni objekti, ki proizvajajo električno energijo, bo vodila k znatnemu zvišanju cen za energijo, še zlasti v državah, kjer v pridelavi energije večjo vlogo igra premog. To bo negativno vplivalo na denarno gospodarstvo gospodinjstev in na konkurenčnost podjetij v teh državah. Ta problem lahko deloma rešimo s primerjalno analizo. Ta metoda odškoduje najbolj učinkovite rešitve v vsaki kategoriji goriva in s tem omogoča, da se cilj za zmanjšanje ogljika doseže s precej nižjimi stroški.

Drugič, pravkar predlagani sistem dodeljevanja pravic do emisij močno podpira industrije, ki jih ogroža uhajanje ogljika, na račun toplote in energije. V resnici to bogatejše države postavlja v privilegiran položaj, kar ni videti pravična rešitev.

Sistem dodeljevanja pravic mora biti zasnovan tako, da manj premožnim državam zagotavlja, da ne bodo izgubile proti drugim. Najbolj pravičen sistem bi lahko bil tisti, ki dodeljuje dohodke licitiranja na podlagi bruto domačega proizvoda.

Pozivam Komisijo in Svet, naj poiščeta razumen kompromis, da prizadevanje za doseg te ciljev ne bo spodkopalo konkurenčnosti naših gospodarstev in povzročilo slabšanja naših življenjskih standardov.

Fiona Hall (ALDE). – Gospod predsednik, odločnosti poročevalca se lahko zahvalimo, da smo dosegli velik napredek v pogajanjih na področju obnovljivih virov energije. Razočaralo nas je, da sinoči nismo dosegli popolnega sporazuma, toda pri vprašanju določbe, ki je bila predmet razprave, ni šlo le za to, da bi cilj 20 % do leta 2020 ostal neoskrunjen: poslanci Evropskega parlamenta so z dolgoročnim in trdim delom zagotovili pravno gotovost za mehanizme prožnosti, ki jih države članice lahko uporabljajo v pomoč pri doseganju ciljev za obnovljive vire energije. Pregled mehanizmov prožnosti leta 2014 bi lahko razveljavil vse to dobro opravljeno delo. Lahko bi spodkopal obsežen razvoj obnovljivih virov energije in zelena delovna mesta, ki obetajo prepород v evropskih regijah kot je moja regija severovzhodna Anglija. Zato ne moremo podleči besedilu, s katerim vztraja samo ena država članica.

Toda na področju Direktive o obnovljivih virih energije je prišlo do precej pozitivnega napredka. Uspelo nam je sestaviti čvrsto besedilo o biogorivih in, kar je odločilno, sprememba v neposredni rabi tal bo zdaj eden od dejavnikov, če bo na tem vztrajal Parlament. Veseli me tudi, da se bo od držav članic zahtevalo, da spodbudijo energetske učinkovitost, da bodo lažje dosegle svoje cilje za obnovljive vire energije.

Na tej točki moramo ohraniti mirne živce na področju Direktive o obnovljivih virih energije – in vsekakor tudi v zvezi s celotnim podnebnim svežnjem. Ta zakonodaja mora biti učinkovita za EU, učinkovita pa biti tudi kot čvrst predlog, ki ga lahko predstavimo na svetovnih pogajanjih.

Marie Anne Isler Béguin (Verts/ALE). – (FR) Gospod predsednik, Evropa je bila pionir in želi mostišče ostati tudi v Københavnu.

Seveda nas svet gleda, danes nas opazuje, toda njegovi pogledi so usmerjeni tudi v vlado predsednika Obame. In res je, da se lahko vprašamo, če bolje opravlja delo, saj tu še vedno ne izpolnjujemo zahtev. Ne izpolnjujemo zahtev na področju onesnaževalcev, in konec koncev, državam članicam prepuščamo pogajanja o energetskem in podnebnem svežnju. Osebo še nisem izgubil upanja. Dolgo že brez koristi sprožamo znak za preplah. Z druge strani Atlantika pa nam največji onesnaževalec na svetu naznani, da se bo do leta 2020 vrnil na raven emisij leta 1990, z drugimi besedami, da bo svoje emisije zmanjšal za 60 %. Poleg tega želi še neposredno licitirati 100 % svojih pravic. Sprašujem vas: kje je napaka? Seveda drug drugega po ramenih trepljamo za naša silna prizadevanja, čeprav dobro vemo, da precej zaostajamo za tem, kar zahtevajo znanstveniki Medvladnega foruma o podnebnih spremembah.

V Združenih državah so delavski sindikati podprli preoblikovanje v nizkoogljično gospodarstvo. To bi moralo zares navdihniti naše proizvajalce, ki so preobremenjeni s tem, da izrabljajo okoljske, finančne in gospodarske krize za odpuščanje delavcev, in to po dolgih letih dobička, ki ga niso razdelili zaposlenim, po dolgih letih pogajanj, da bi dosegli prostovoljne sporazume na področju onesnaževanja, ki so ravno tako spodleteli.

Leopold Józef Rutowicz (UEN). – (PL) Gospod predsednik, na velike podnebne spremembe vpliva emisija sončne toplote, ki naš planet oskrbuje s približno 96 % toplote. Prekomerna emisija CO₂ in metana ima škodljiv vpliv na okolje in jo je zato treba zmanjšati.

Izhod iz te slepe ulice je izpolnitev radikalnih tehničnih in organizacijskih ukrepov, ki bi pospešili razvoj pridobivanja električne energije iz obnovljivih virov, povečanje pridobivanja čiste energije in pospešitev vseh ukrepov, ki krepijo učinkovitost in varčevanje z energijo.

To bo nedvomno zahtevalo prestrukturiranje izdatkov in zagotovitev mobilnosti sredstev, ki so dodeljeni takšnim ukrepom, a to ne sme povzročiti izrazitega zvišanja cen električne energije. Tega ne bi sprejela ne evropska družba ne evropska industrija. Iz tega razloga je treba sedanjo različico svežnja temeljito predelati.

Martin Callanan (PPE-DE). - Gospod predsednik, veseli me, da imam priložnost prispevati k današnji razpravi. Udeležen sem bil predvsem v imenu skupine PPE-DE ob pripravi poročila gospoda Sacconija o emisijah CO₂ iz vozila, sodeloval sem v dialogu, in rad bi izrazil spoštovanje njegovemu delu, s katerim je pripomogel k zagotovitvi sporazuma za to zakonodajo. Lahko naznamim, da se je skupina PPE-DE sinoči dogovorila, da bo podprla osnutek sporazuma na plenarnem glasovanju.

To zakonodajo smo zdaj dorekli in zagotavlja nam, da lahko izdelovalce vozil spodbudimo, naj se približajo proizvodnji čistejših, bolj ekoloških in učinkovitejših vozil, toda upajmo, da bodo to storili na trajnostni način, ki ne bo stal delovnih mest in blaginje v industriji. Kot gospa Hall tudi jaz predstavljam severovzhodno Anglijo in v moji pokrajini je več tisoč delovnih mest odvisnih od avtomobilske industrije; upam, da ta zakonodaja ne bo prizadela nobenega od njih.

Dovolite mi, da povem nekaj besed o postopku. Posebej me je zaskrbelo, da ta zakonodaja odbrzela skozi Svet in Parlament z naglico, ki je bila včasih nepotrebna. Večkrat smo se soočili s prejemom 60-stranske dokumentacije le uro pred začetkom dejanskega uradnega dialoga. Celo v ponedeljek, pred zaključnim dialogom, je Komisija še vedno v besedilo vstavljala tehnične popravke, ko je šlo za minute do začetka dejanskih pogajanj.

Ne zdi se mi, da je to dober pristop. Zdi se mi slabo, da še ni prišlo do nobenega pravega preverjanja te zelo pomembne zakonodaje bodisi v Svetu ali v Parlamentu. Kolikor mi je znano, je podobno tudi z nekaterimi drugimi dokumenti. Resnično se mi zdi, da je pomembno, da se to zakonodajo v celoti temeljito preveri in da ima vsakdo priložnost prispevati k razpravi. Poskrbeti moramo, da to izjemno pomembno zakonodajo spravimo v red in da v njej ni nobenih napak, ki bi jih lahko odkrili v prihodnosti.

Hannes Swoboda (PSE). – (DE) Gospod predsednik, gospe in gospodje, v imenu svoje skupine sem imel čast odgovoriti na predlog podnebne svežnja predsednika Barrosa. Tedaj sem rekel, da za svojo skupino popolnoma podpiram cilje podnebne politike. Še vedno jih. Ne moremo si premisliti v zvezi s tem. Vendar sem se že tedaj skliceval na problem uhajanja ogljika, in tedaj mi je bilo jasno, komisarji, da Komisija na tem področju ni storila dovolj. Zdaj pa je treba nadoknaditi zamujeno.

Zahvaljujem se predsedstvu, da skuša skupaj s parlamentarci nesporno najti rešitve. Ne gre za to, da bi odstopili od ciljev, pač pa za to, da bi industrijam, ki uporabljajo najnovejše okoljske tehnologije, dali tudi ustrezno začetno prednost, in ne, da bi te industrije pregovorili, naj skupaj s svojimi delovnimi mesti in onesnaževanjem okolja zapustijo Evropsko unijo.

Sistem primerjalne analize, ki smo ga že omenili, je treba prav tako postaviti v ustrezno obliko. Pri tem gre tudi za zagotavljanje verodostojnega načrtovanja. Malo smisla je v tem, da se zdaj določi načelo, potem pa se izvajanje tega načela za dolga leta odloži, vse dokler Komisija ne obdela podrobnosti. Podjetja potrebujejo verodostojno načrtovanje, da lahko zdaj tudi vlagajo.

Še zadnja zelo pomembna točka: dohodke iz dražb bi morali pravzaprav ponovno porabiti za cilje okoljske politike, bodisi v naši industriji sami, da se lahko modernizira, da lahko doseže zahteve okoljske politike, ali pa celo zunaj Evropske unije. Ne zdi se mi, da bi morali ministrom za finance dovoliti, da izginejo s tem denarjem. Uporabiti ga moramo za varstvo okolja.

Holger Krahmer (ALDE). – (DE) Gospod predsednik, okoljska politika EU se sooča z realistično oceno. Gospodarska učinkovitost v Evropi popušča, tu pa razmišljamo o tem, kako bi lahko naši industriji postavili dodatne prepreke.

Trgovanje z emisijami naj bi zmanjšalo emisije, bo pa predvsem povečalo stroške. S tem se povečuje nevarnost, da bomo delovna mesta izvažali. Medtem nas ostali svet mirno opazuje. Kitajska mora pravzaprav samo počakati, pa se bo jeklo proizvajalo tam in ne več v Evropi.

11 000 železarjev ni brez razloga ta teden protestiralo v Bruslju, da bi ohranili svoja delovna mesta. Pozdravljam, kar je pravkar dejal gospod Swoboda o sistemu primerjalne analize, toda ugotovitve socialnih demokratov so precej pozne.

Prepričan sem, da se močno precenjujemo, če mislimo, da lahko znatno vplivamo na svetovno podnebje s pomočjo političnih ukrepov. V 21. stoletju bodo uspešne družbe, ki pametno odgovorijo na dve vprašanji:

od kod prihaja naša energija in kako jo lahko učinkovito uporabljamo? Politika, ki se iz posebno dragega in ideološkega razloga izogiba CO₂, kot je ta, s katero trenutno upravljamo v Evropi, ne bo vodila do uspeha.

Angelika Niebler (PPE-DE). – (DE) Gospod predsednik, spoštovani predsednik Sveta, spoštovani komisarji, kolegi poslanci, mislim, da je sveženj za varovanje podnebja na pravi poti. Danes bi želela samo izrabit svoji dve minuti govora za razpravo o temi trgovanja z emisijami, ker mi to najbolj leži na srcu.

Dovolite mi, da v zvezi s tem pogled vržem čez lužo, v Združene države. Kaj počnejo Američani? Barack Obama je predstavil svoj načrt „Nova energija za Ameriko“. Ko ga beremo, smo navdušeni, saj so cilji, ki so določeni v njem, isti kot naši. Zmanjševanje emisij toplogrednih plinov do leta 2020, višanje deleža obnovljivih virov energije, zmanjšanje porabe energije, zmanjšanje porabe nafte, uvedba milijona hibridnih vozil na priključek do leta 2015. Vse to so načrti in cilji, s katerimi smo dodobra seznanjeni in ki jih lahko samo podpremo.

Toda veliko vprašanje je: kako bodo Američani to storili? Tu se nahaja tudi velika razlika v primerjavi s tem, kar počnemo v Evropi. Američani močno vlagajo v svojo industrijo. Ameriška vlada uvaja program za oživitve gospodarstva, ki je vreden od 500 do 700 milijard USD, ter pravi, da bo večina tega denarja namenjena razvoju obnovljivih virov energije in zelene tehnologije. Ko pogledate podrobnosti v programu ameriških volitev, je govora o milijardah za podporo industriji, da bi resnično dvignili industrijo na raven svetovnega trga.

Kaj počnemo mi? Ko pogledam trgovanje z emisijami, svojo industrijo obdavčujemo za 70 milijard EUR na leto. 70 milijard EUR dodatnih davkov za našo industrijo. Mislim, da se upravičeno vprašamo, kako naj naša domača industrija ostane konkurenčna in kako naj preprečimo, da naša delovna mesta odidejo iz Evrope.

Podpiram samo uredbo v svežnju varstva podnebja, ki jamči, da nimamo nobenega uhajanja ogljika in da našo domačo industrijo zadržimo v Evropi.

(Aplavz)

Atanas Paporizov (PSE). – (BG) Rad bi opozoril, da se meni in mojim kolegom zdi pomembno, da dosežemo rezultat med pogovori o podnebnju in energiji, da bo Evropa lahko voditeljica v pogovorih za mednarodni sporazum. Istočasno pa bi rad izrazil, z žalostjo, razočaranjem, da ni bilo napredka na področju enega najpomembnejših vprašanj za države srednje in vzhodne Evrope, namreč v priznavanju njihovih prizadevanj za zmanjšanje emisij v obdobju od podpisa Kjotskega protokola do današnjega dne. Menim, da bi morali najti rešitev, ki bo v okviru kompenzacijskega sistema upoštevala tudi prizadevanja teh držav, saj je, ravno tako kot njihova raven gospodarskega razvoja, vprašanje prestrukturiranja gospodarstva v teh državah precej aktualna tema teh zadnjih let.

Veseli me, da je gospod Borloo omenil srečanje naslednji teden, ki bi lahko sprožilo napredek na področju tega vprašanja. Zelo je pomembno, da glede kvot trgovanja z električno energijo ta proces upošteva integracijo tega sektorja v različnih državah. V nekaterih državah obstajajo dolgoročni sporazumi in zato bo tudi postopno izvrševanje teh kvot v državah, v katerih trg ni dovolj integriran s sistemom trgovanja z emisijami, dobra rešitev. Pozdravljam iskanje rešitve za emisije ogljika in menim, da bodo najnovejše informacije s strani Komisije glede tega vprašanja pripomogle k iskanju rešitve, ki bo varovala industrijo v državah, ki tekmujejo s sosedami izven Evropske unije.

Adina-Ioana Vălean (ALDE). - Gospod predsednik, EU ima potencial, da postane svetovna voditeljica v boju proti podnebnim spremembam, in prav to od nas pričakujejo državljani. Zato je ključnega pomena, da na področju svežnja o podnebnih spremembah dosežemo sporazum na prvi obravnavi, ne samo zato, da bi izpolnili pričakovanja, pač pa tudi zato, da bi šli v København s poenotenim stališčem. Rada bi se zahvalila sodelavcem, ki so delali pozno v noč, da bi to dosegli.

Pomembno je, da ohranimo visoko zastavljene cilje, toda ne moremo istočasno ignorirati dramatičnega vpliva finančne krize na konkurenčnost evropske industrije, ki je zaradi krize močno prizadeta. Glede na ta nov gospodarski okvir je še bolj pomembno, da premislimo o široki izbiri industrijskih infrastruktur v državah članicah, in morali bi priznati, da so nekatere izmed njih dosegle hitro in obsežno preureditev in modernizacijo.

Zato moramo nuditi znosno in primerno prožnost državam članicam in industrijam, da bodo dosegle svoje cilje za zmanjševanje emisij CO₂.

Anders Wijkman (PPE-DE). - Gospod predsednik, medtem ko razpravljamo o znižanjih v letu 2020 za 20 % ali v najboljšem primeru 30 %, nam vse več znanstvenikov govori, da moramo storiti še veliko več. Razlog je najnovejša znanost, ki so jo predstavili po oddaji poročil Medvladnega odbora za podnebne spremembe (IPCC), sporočilo pa se glasi, da so podnebne spremembe tako hitrejšje kot tudi resnejše kot so strokovnjaki mislili pred nekaj leti.

Najbolj zaskrbljujoča je nova informacija o medsebojnem vplivanju podnebne sistema, oceanov in kopenskih ekosistemov. Oceani in rastlinstvo na kopnem so doslej segrevanje prikrivali z vsrkavanjem več kot polovice emisij, ki jih je povzročil človek. Ta zmogljivost vpivanja je zdaj zaradi globalnega segrevanja na kocki, še bolj pa jo slabita prekomerna uporaba in uničevanje večjih ekosistemov, še zlasti gozdov. Medtem ko nadziramo emisije, nimamo nadzora nad tovrstnim pozitivnim odzivom na planetni sistem. Zato so naša prizadevanja po mojem mnenju premajhna. Vendar moramo sprejeti odločitev v upanju, da lahko korak za korakom prizadevanja okrepimo v sodelovanju z ostalim svetom.

Glede svežnja sem zaskrbljen, ker se dražbe postavlja pod vprašaj. Dražbe potrebujemo, da lahko spodbudimo inovacije in povišamo dohodke za tako potrebno podporo prilagajanju in zelenim naložbam v državah v razvoju. Zaskrbljen sem tudi glede ravni predlaganih nadomestil. Po mojem mnenju na ta način odlašamo preoblikovanje potrebne tehnologije v našem delu sveta.

Posebno sem bil vpleten v pogajanja o obnovljivih virov energije. Najtežje področje so bila trajnostna merila. Tu smo včeraj zvečer s Svetom doživeli preboj glede višje zastavljenih prihrankov za toplogredne pline ob uporabi biogoriv ter glede učinkov vključevanja neposredne rabe tal v analizi življenjskega cikla. Mislim, da to kaže odgovornost.

Naj za konec dodam še nekaj. Podnebne spremembe so drugačne od vseh drugih vprašanj, o katerih razpravljamo. Lahko se na primer pogajamo o natančni ravni proračuna, vendar pa se ne moremo pogajati z naravo.

Libor Rouček (PSE). – (CS) Gospe in gospodje, podnebni in energetske sveženj, o katerem danes razpravljamo, predstavlja kompromis. Gre za kompromis med interesi in industrijo, potrebo po varstvu okolja in seveda tudi potrebo po zaposlovanju ter zaščiti delovnih mest v Evropi, ki je še toliko hujše z vidika trenutne gospodarske krize. Podnebni in energetske sveženj predstavlja tudi kompromis med industrijsko razvitimi državami v Evropski uniji ter državami v Evropi, v katerih industrija ne igra tako pomembne vloge. Kot vsi dobri kompromisi, tudi ta dovoljuje razumne dopustitve z vseh strani. Trdno sem prepričan, da lahko dosežemo kompromis, ki bo ustrezal vsem državam članicam, starim in novim, velikim in malim, bolj industrijsko razvitim in manj industrijsko razvitim, najsi bo na zahodu, vzhodu, severu, jugu ali v središču Evrope. Konec koncev to izhaja iz dogovora o predlaganih uredbah za emisije CO₂ iz vozil in dogovora o direktivah o energiji iz obnovljivih virov.

Gospe in gospodje, Evropska unija na številnih življenjskih področjih predstavlja vzor za druge predele sveta. To se nanaša tudi na področja energetske in podnebne politike. V ključnem interesu nam je, da podnebni in energetske sveženj sprejmemo čim prej in naslednje leto v Københavnu poleg nove ameriške administracije igramo vodilno vlogo.

Samuli Pohjamo (ALDE). - (FI) Gospod predsednik, boljša uporaba obnovljivih virov energije in pospeševanje trajnostnega razvoja sta pozitivna koraka za naše regije. Ne bosta zgolj dobrodejno vplivala na podnebje, pač pa bosta tam ustvarila tudi delovna mesta in izboljšala dostop do energije. Vendar moramo bolj upoštevati razlike med regijami. Hladno podnebje severa in ključni pomen lesne industrije morata biti na primer v končnih odločitvah bolj prepoznavna. Rad bi opozoril tudi na mnoga osušena šotišča na severu, kjer sta les, ki ga pridobivajo, in šota, ki jo trajnostno izkoriščajo, izjemno pomembna v tamkajšnji proizvodnji energije. Upam, da se bo to upoštevalo, ko se bodo odločitve dokončno izoblikovale.

Jerzy Buzek (PPE-DE). – (PL) Gospod predsednik, želim bi čestitati francoskemu predsedstvu za premišljeno pozornost, ki jo je posvetilo energetskemu in podnebnemu svežnju. Predvsem bi se želel zahvaliti predsedstvu, ker je poslušalo pripombe, ki so bile velikokrat izrečene v Parlamentu, vendar jih tam niso obravnavali dovolj resno.

Kolegi poslanci, Evropska unija je bila sposobna shajati v najtežjih okoliščinah. Tudi zdaj je tak težek trenutek. Pomembno je, da poslušamo drug drugega in smo odprti za nasprotne pripombe. Vedno smo bili zmožni tega.

To priložnost bi želel izrabiti tudi, da pomirim gospoda Turmesa. Kar zadeva mojo državo, smo popolnoma pripravljene najhitreje sprejeti sveženj. Parlament se dobro zaveda predlaganih popravkov. V nobenem primeru ne ogrožajo glavnega cilja svežnja, ki je zmanjšati emisije.

Gotovo potrebujemo podnebni sveženj in potrebujemo ga čim prej. Nihče se tega ne zaveda bolj kot Poljska. Odgovorni smo za pogajanja na Mednarodni konvenciji o podnebnju in zavedamo se, da brez svežnja ne bomo mogli napredovati na svetovnih pogajanjih. Kar imam v mislih, je sveženj, ki bi dosegel vse predlagane cilje, ponavljam, dosegel vse cilje do leta 2020, ki pa bi ga naše evropsko gospodarstvo lažje sprejelo.

Samo tovrstni sveženj je lahko vzor drugim, in tovrstni sveženj imamo v mislih. Le močno in neogroženo gospodarstvo bo lahko vlagalo v varovanje podnebja. Če oslabimo gospodarstvo, od kod bomo potem dobivali sredstva za boj proti podnebnim spremembam? Zato je ta razprava tako pomembna in zato je pomembno, da poslušamo argumente drugih.

Riitta Myller (PSE). - (FI) Gospod predsednik, rada bi poudarila, kar so mnogi pred menoj že dejali, namreč, da se moramo zdaj, ko razpravljamo o odločitvah, zavedati, da bo to pogojilo zgolj izvrševanje odločitev, ki so jih voditelji držav in vlad sprejeli marca 2007. Poleg tega se moramo s prizadevanjem dotakniti izvajanja že sprejetih odločitev.

V tem smislu je izjemno pomembno, kar je komisar Dimas tu povedal o odnosu med prožnostjo in učinkovitim izvajanjem. Potrebujemo ukrepanje znotraj Evropske unije in želim izkazati podporo poročevalki gospe Satu Hassi, ko pravi, da je naša dolžnost sprejemati odločitve znotraj Evropske unije. Le na ta način lahko zagotovimo to, o čemer mnogi od nas govorijo, in sicer o premagovanju gospodarske krize z ekološkimi inovacijami in vlaganju v nove tehnologije in nov razvoj. Če ne bomo zagotovili, da bodo te zahteve veljale tudi za nas, ne bomo spodbudili industrije, da začne razvijati nove tehnologije. Iz tega razloga sem rahlo zaskrbljen, če bomo nekaterim državam dovolili posebno prožnost, saj bodo potem v skrajnem primeru na slabšem, kar pomeni, da ne bodo imele tehnoloških koristi, katerih bodo deležne druge države EU.

Mariela Veličkova Baeva (ALDE) – (BG) Dolgoročna stalnost politik na nacionalni in evropski ravni na področju uporabe energije iz obnovljivih virov in dolgoročna stalnost naložb sta ključna dejavnika za trajnostni razvoj trgov z zeleno energijo in za doseganje ciljev do leta 2020 na gospodarsko učinkovit način. Za uporabo raznoliškega portfelja zelenih tehnologij so potrebni raznovrstni instrumenti. Od stopnje razvoja in uporabe alternativnih virov je odvisno, ali se bo to odražalo v obliki tarifnega sistema, naložbenih sredstev ali drugače. To bi moralo veljati brez te škodljive konkurence med različnimi udeleženci na trgu energetskega sektorja. Tako zapletena strategija ima potencial, da vpliva na zmanjšanje škodljivih emisij in na večanje energetske varnosti. To je glavni pogoj za učinkovito delovanje gospodarstva in za zagotavljanje duševnega miru naših državljanov.

Françoise Grossetête (PPE-DE). – (FR) Gospod Borloo, gospod Piebalgs, gospod Dimas, gospe in gospodje, najprej bi rada čestitala francoskemu predsedstvu za njegova prizadevanja, da bi uspešno dokončal ta podnebni sveženj.

Pa vendar: ravno ko razpravljamo o izzivu podnebnih sprememb, se nam na pogajalski mizi ne pojavi nič drugega kot finančna kriza. Prav finančna kriza in zmanjšanje naših virov surovin bi nam morala omogočiti pravo trajno industrijsko revolucijo.

Zato rečem „da“ cilju „trikrat dvajset“, „da“ čistim strojem, „da“ čistim tehnologijam, „da“ obnovljivim virom energije z energetske mešanice, vendar „ne“ uhajanju ogljika in „ne“ selitvam. Torej moramo podpirati raziskave in inovacije ter našim podjetjem in našemu gospodarstvu pomagati, da se skozi to prehodno obdobje prebijejo na najbolj neboleč način.

Sporazum o emisijah CO₂ iz vozil je bil dobro opravljeno delo, četudi se mi zdi, da je kazenska modulacija še vedno nezadostna. Glede zajemanja in shranjevanja ogljika čakamo na sporazum o financiranju. Kar zadeva pravice do emisij, moramo nujno ubrati pravično in realistično pot. Uvedba količinsko opredeljenega praga bo dobrodošla. Toda vemo, da moramo storiti še veliko več. Sporazum na prvi obravnavi je nujno potreben. Naša podjetja in industrije pričakujejo, da jih bomo obdržali v bodočih zavezah. Načrtovati morajo svoje naložbe.

Kaj bi ljudje rekli o Evropski uniji, če do konca leta ne bi dosegla sporazuma? Evropska unija, ki rada verjame, da je vzornica v boju proti podnebnim spremembam. Evropska unija, ki ima tako visoko zastavljene cilje v boju proti podnebnim spremembam. Ne upam si predstavljati, kako smešno bi bilo, če bi Evropa ne uspela doseči sporazuma, bi pa naslednje leto v Københavnu vseeno želela vse prepričati, da ima prav.

Zato želim vso srečo francoskemu predsedstvu in mu še enkrat čestitam za delo, ki ga je opravilo.

Edite Estrela (PSE). – (PT) Gospod predsednik, podnebne spremembe so velik problem našega časa. Potrebno je nujni ukrepanje za upočasnitev globalnega segrevanja. Konferenca v Københavnu je zadnja možnost, da se izognemo propadu v času, ko pozitivni znaki prihajajo iz Združenih držav. Z izvolitvijo predsednika Obame mora Evropska unija predstaviti verodostojen in visoko zastavljen predlog, da bi mobilizirala druge regije.

Kar zadeva razdelitev prizadevanj, dokumentacija, ki sem jo v Evropskem parlamentu spremljala kot poročevalka v senci za Skupino socialdemokratov in za katero bomo, vsaj upam, uspeli doseči sporazum, mislim, da morajo države članice sprejeti notranje zmanjšanje emisij CO₂, ne pa zgolj na račun zunanjih posojil. Gospodarska kriza ni, kot nekateri tukaj pravijo, posledica okoljskih politik: povzročilo jo je škodljivo upravljanje in verjetno obstajajo tudi policijski primeri, ne samo politični.

Evropski parlament dela svojo domačo nalogo: upajmo, da bo Svet storil enako, ne da bi se vdal nacionalni sebičnosti in lažnim argumentom. Razvoj novih tehnologij prinaša priložnosti za gospodarstvo in za ustvarjanje delovnih mest.

Zaključila bi, gospod predsednik Sveta in moji dragi kolegi poslanci, s pozivom, da bi si vsi prizadevali doseči sporazum na prvi obravnavi. Svet potrebuje mednarodni sporazum in državljani od nas pričakujejo, da bomo ukrepali.

Vladko Todorov Panajotov (ALDE). – (BG) Podnebne spremembe se odvijajo precej hitreje kot je bilo predvideno. Če želi biti Evropska unija voditeljica na srečanju ZN v Københavnu leta 2009 v okviru doseganja globalnega sporazuma za pravi boj proti podnebnim spremembam po letu 2012, potem mora znotraj Evropske unije zmanjšati emisije toplogrednih plinov. Da bi lahko nove države članice dosegle učinkovito zmanjšanje škodljivih emisij, bi bilo dobro razmisliti o postopnem uvajanju 100-odstotne dražbe za sektor proizvodnje električne energije in obenem podaljšati prehodna obdobja. Nove države članice so v veliki meri še vedno odvisne od premoga, ki je njihov primarni vir energije. V teh državah prehod k alternativnim virom energije poteka počasneje, zato bi lahko imeli strogi ukrepi za zmanjšanje škodljivih emisij nezaželene družbene učinke. Pozivam Komisijo in Svet, naj upoštevata dosedanje izpolnitve obveznosti Kjotskega protokola in dejansko pripravljenost vsake posamezne države članice za doseganje učinka ukrepov, ki so bili določeni.

Pilar del Castillo Vera (PPE-DE). – (ES) Gospod predsednik, najprej bi se rada zahvalila vsem tistim, ki so spregovorili, tudi Komisiji, predsedstvu in svojim kolegom poslancem, za delo, ki so ga opravili, in voljo, s katero so se lotili vprašanja.

Začela bom s štirimi točkami, ki se mi zdijo temeljne za reševanje problema. Prva je ta, da je naša poraba premoga iz očitnih razlogov vse večja, zaradi razvoja širokih območij planeta, do katerega prej ni prihajalo. Drugič, kot posledica večje porabe oglja se večajo emisije CO₂. Tretjič, ne smemo pozabiti, da se zdaj konkurenčnost industrij ocenjuje globalno. Četrtič, a nič manj pomembno, nikoli ne smemo pozabiti, da govorimo predvsem o ljudeh, ko govorimo o gospodarstvu. To pa zato, ker bo, če je gospodarstvo dobro, dobro tudi človeška blaginja, če pa ne, se bo zgodilo ravno obratno.

Zadnji dve točki pomenita, da konkurenčnost evropske industrije ne sme biti po nepotrebnem prizadeta v tem posebno težkem času, ko ni mednarodnih pravil in zahtev, ki bi se nanašale na iste industrije drugod po svetu. Prvi dve točki pomenita, da potrebujemo stvaren, izvedljiv in zato tudi učinkovit mednarodni sporazum, ki vključuje velike države z visokimi emisijami CO₂, torej tudi velike porabnice premoga. Brez takšnega sporazuma ne moremo učinkovito doseči dokončnega cilja, namreč zmanjšanje teh emisij CO₂.

Predstavniki predsedstva in Komisije, gospe in gospodje, vodstvo v bistvu temelji na predlogu besedil, ki nam omogočajo doseči svoje cilje. Vse ostalo ni nič več kot domišljija.

Justas Vincas Paleckis (PSE). – (LT) Nobena od držav Evropske unije se še ni soočila s problemi tolikšnega obsega, kot so tisti, ki se bodo naslednje leto zgrudili na Litvo. Mislim na probleme električne industrije. V skladu s pristopno pogodbo k EU bo morala Litva zapreti jedrsko elektrarno Ignalina, ki proizvaja 70 % potreb po električni energiji v državi. Predlog Komisije je Litvi odobril rahlo povečanje emisij toplogrednih plinov v primerjavi z letom 2005, vendar predlog ne zajema posledic razgradnje jedrske elektrarne Ignalina, po tem pa bodo litovske elektrarne resnično pridelovale skoraj dvojno količino tovrstnih plinov. Po letu 2009 bo Litva edina nova država Evropske unije s pomanjkanjem dovoljenj za emisije. Vse to bo negativno

vplivalo na industrijo in celotno gospodarstvo, pa tudi na zasebne porabnike. Predvideva se, da se bodo cene električne energije zvišale za dvakrat ali več.

Vedno večja uporaba fosilnih virov energije bo emisije zvečala za 5 milijonov ton letno. Zato Litva upa, da bo, dokler ne zgradi nove elektrarne, oproščena približno tako zajetnih pravil sistema trgovanja z emisijami, v zameno za letna neprodajna emisijska dovoljenja. Podnebni sveženj je izjemno pomemben in občutljiv. Kakor mi je znano, ima vsaka država svoje izzive in lastnosti. Zelo žalostno bi bilo, če bi zahteve za izjeme vznemirile ta krhek dokument, ki je tako pomemben za Evropo in za ves svet. Vendar so litovske okoliščine resnično dramatične in tudi edinstvene, saj nimamo povezave z zahodnoevropskim električnim omrežjem. Pozivam udeležence dialoga, naj to upoštevajo.

John Bowis (PPE-DE). - Gospod predsednik, oči in srca se zdaj osredotočajo na ključna vprašanja in zato mislim, da napredujemo. Ampak, minister in komisar, danes nista slišala glasu, za katerega mislim, da bi ga morala slišati, in to je glas držav z nizkimi prihodki. Nekateri smo se pravkar vrnili s srečanja držav AKP v Papui Novi Gvineji in vemo, da so države z nizkimi prihodki največje žrtve naše pretekle rasti in potrebujejo našo podporo.

Tihooceanski otoki skoraj dobesedno tonejo pod valovi. Globalno segrevanje v to območje prinaša nove bolezni, komarje, ki prenašajo malarijo in denga mrzlico. Vračamo se, da bi prejeli pisma obrobni pomorskih regij Evrope, ki v veliki meri govorijo o isti stvari. Obupano nas pozivajo, naj ukrepamo v podporo tudi njim.

Na srečanju držav AKP smo videli, kakšne so posledice, če nam ne uspe preprečiti in obvladovati podnebnih sprememb. Tudi če dosežemo naš cilj 2 °C, to pomeni 25-odstotno zmanjšanje razpoložljivosti vode; to pomeni 25-odstotni upad donosa pridelkov; to pomeni 50 milijonov več ljudi, podvrženih malariji; to pomeni 10 milijonov več, podvrženih obalnim poplavam; to pomeni znatno zvišanje bolezni dihal, srca in ožilja, bakterijskih bolezni, kožnega raka in težav z vidom.

Če jim spodleti, spodleti tudi nam. Njihove bolezni so že naše bolezni. Njihovo preseljevanje bo postalo naše preseljevanje. Njihov obup bo lahko vodil k našemu obupu, ko se bodo vsuli tudi preko naših meja, in tako za naše kakor tudi za njihovo dobro jim moramo pomagati napredovati, in to hitro.

Britta Thomsen (PSE). - (DA) Gospod predsednik, komisar, gospe in gospodje, naj se za začetek zahvalim našemu poročevalcu, gospodu Turmesu za občudovanja vredno delo v zvezi z direktivo o obnovljivih virih energije. Prav tako bi se rada zahvalila različnim službam Parlamenta, svetovalcem in pomočnikom. Žal nam čez noč ni uspelo zaključiti pogajanj s Svetom, četudi smo s strani Parlamenta ciljali na sporazum in bili pripravljene popustiti. Da, kakor veste, sta za ples potrebna dva in dve voljni strani sta potrebni za doseg sporazuma. V vlogi poročevalke za Skupino socialdemokratov v Evropskem parlamentu na razpravah o tej direktivi sem se veselila, da bom danes dopoldne tu stala s povsem sklenjenim svežnjem. Sveženj, ki je očitno zdolgočasil naše prste. Ta direktiva bo popolnoma spremenila energetska politika Evrope. Omogočila nam bo končati več kot sto let odvisnosti od nafte in plina. Odvisnost, ki je poškodovala naše okolje in povzročila vojne, nemir in neenakost povsod po svetu. Zato je ključnega pomena, da smo zdaj glede tega sporazuma povsem jasni.

Zagotovili smo že, da bodo za pridobivanje biogoriv za naša vozila določena jasna in trdna trajnostna merila. Zagotovili smo, da bo za stavbe omejena znatna poraba energije, in zagotovili smo, da bomo proizvajalcem vetrnih turbin in sončnih celic jamčili, da bo Evropa vlagala v obnovljive vire energije. Zadnja ovira je, da stojimo ob strani vsem zavezujočim ciljem za leto 2020. Težava je v tem, da ena sama država članica preprečuje sporazum. Zato lahko samo odločno pozovem Svet, naj ponovno preuči svoje stališče, da bo Evropi omogočil, da doseže energetska sporazum, ki ga tako krvavo potrebujemo.

Gunnar Hökmark (PPE-DE). - (SV) Gospod predsednik, ena najpomembnejših nalog Evrope in Evropske unije je zdaj jamstvo za mednarodno zavezo, da bomo resno vzeli svetovne cilje v zvezi s podnebno politiko. Ena najpomembnejših nalog švedskega predsedovanja bo tudi jamstvo, da to mednarodno zavezo dosežemo na konferenci v Københavnu.

Mislim, da si je morda pomembno zapomniti, ko razpravljamo o teh vprašanjih, da uspeh v Københavnu, s široko mednarodno zavezo, pomeni veliko več kot različne podrobnosti svežnja, o katerem zdaj razpravljamo. Zato je tako pomembno zagotoviti, da bomo zdaj sestavili sveženj, ki bo izpolnjeval cilje, ki smo jih določili.

Mislim, da je pomembno, da smo pragmatični, ko imamo opravka z različnimi sredstvi. Če smo pragmatični v zvezi z različnimi sredstvi in obenem zagotovimo, da bomo dosegli cilje, si bomo hkrati tudi zagotovili

široko podporo za naša dejanja in tudi trdno voljo različnih držav članic, da izpolnijo vrsto svojih zavez. To je pomembno in to je vidik, s katerega nadaljujemo z različnimi vrstami prizadevanj.

Poudaril bi, da moramo jasno izraziti, da je treba vedno napraviti prostor za pobude, ki prinesejo najboljše rezultate. To pomeni, da moramo dati prostor naložbam, ki jih bomo namenili drugim državam, v katerih bodo rezultati najboljši. To ne pomeni, da moramo postati manj zahtevni do sebe, pač pa je bistvenega pomena, da se zavedamo, da se moramo osredotočiti na to, kar lahko storimo, da bi pomagali drugim državam.

Nazadnje, sredstva, ki jih zdaj sproščamo z dražbami, bi morali dodeliti državam članicam za vrsto ukrepov v različnih državah.

Dorette Corbey (PSE). - (NL) Gospod predsednik, napetost narašča zdaj, ko v podnebni sveženj vnašamo zaključne izboljšave. Nekateri trdijo, da bi moralo podnebje počakati, vsaj dokler kriza ne mine, ampak to ni dobra ideja. Najprej, povsem ključnega pomena je ukrepati nemudoma, da preprečimo globalno segrevanje, ki je bojda hitreje kot predvideno. Drugič, zmanjkuje nam nafte. Resnično moramo narediti korak k trajnostni oskrbi z energijo. Tretjič, učinkovita podnebna politika je dobro orožje proti recesiji.

Naložbe v trajnostno energijo, v infrastrukturo za zeleno energijo in energetska učinkovitost stavb ustvarjajo milijone delovnih mest, in nad tem ne smemo vihati nosu. Samoumevno je, da moramo poskrbeti, da zaposlovanje v jeklarskem, papirnem ali avtomobilskem sektorju v tujini ne bo izginilo. Kakor je zdaj videti, je sveženj na pravi poti, čeprav moramo zagotoviti, da ne bo postal le prazno ogrodje.

Vsekakor smo lahko zadovoljni s sporazumom glede direktive o gorivih. 10-odstotno zmanjšanje CO₂ na podlagi analize „od izvora do vozila“ oddaja pozitivno in močno sporočilo, seveda v času, ko naftne družbe trošijo vedno več energije za pridelavo bencina in dizla. Direktiva o gorivih tako vsemu svetu daje pomembno spodbudo za zmanjšanje emisij, zažiganje, večjo uporabo električne energije v cestnem prometu in izbiro učinkovitejših biogoriv, ki ustrezajo strogim trajnostnim zahtevam. S tem Evropa nakazuje smer. Tudi v Združenih državah so sprejeli podobne pobude, in obdobje po bencinu je na vidiku.

Karl-Heinz Florenz (PPE-DE). - (DE) Gospod predsednik, najlepše se zahvaljujem Komisiji in tudi Svetu, da sta nam predložila ta podnebni sveženj. Ne zdi se mi, da bi bilo treba v tem svežnju spremeniti eno samo številko, en cilj ali celo en odstotek. Vendar, predsednik Sveta, še predobro se zavedam, da smo v hudi časovni stiski. Nimam pa časa, da bi danes v dveh minutah na to odgovoril.

Želel bi obravnavati točko, s katero ste seznanjeni: pozornost Evropske unije bi želel usmeriti k vprašanju, ali bi morali to visoko zastavljeno dražbo dejansko začeti že takoj leta 2013, ko pa dobro vemo, da naši ameriški prijatelji in naši prijatelji v Indiji in na Kitajskem do tedaj še ne bodo imeli tovrstnih instrumentov. Predlagam, da te uredbe sprejmemo na Kjotskem protokolu II ali v Københavnu, in v Evropi dražbo začnemo na dan, ko sta Københavnski ali Kjotski protokol sprejeta.

Prosim ne jemljite podjetjem kapitala, ki ga od bank trenutno ne prejemajo. Ta kapital potrebujemo, da dosežemo vrh. To želimo še posebej – in do leta 2012. Mislim, da ni prav, da iz EU na svetovni trg evropsko industrijo pošiljamo s svinčenimi nogami, ko so naši ameriški prijatelji v Indiji v telovadnih copatih. To ni pravično. Tega ne smemo dovoliti. Vsi morajo biti enako obuti. Za to se strastno zavzemam, prav zato, da dosežemo cilje.

Popolnoma jasno mi je, da potrebujemo denar za to, da bi imeli tudi nadomestila izven Evrope, v latinskoameriških državah. To sploh ni sporno. Ampak izdelati moramo orodja za trgovanje z emisijami, ki bodo omogočila, da ima industrija enake pogoje. To podpiram, ne da bi spremenil sam samcat parameter. To sem želel ponoviti, ker so v tem Parlamentu ljudje, ki namigujejo, da smo hoteli spremeniti cilje. Tega, gospod Dimas, ne želimo.

Åsa Westlund (PSE). - (SV) Gospod predsednik, Svet in Parlament se po vseh pogajanjih zdaj lotevata podnebnega svežnja. Čeprav bi bil v smislu sodelovanja odličen dosežek, če bi lahko to uredili pred božičem, moram reči, da sem zelo zaskrbljena glede smeri, ki jo ubirajo pogajanja. V skladu z zadnjo raziskavo bi morali emisije zmanjšati za več kot količino, ki jo predpisuje podnebni sveženj. Pa vendar se Svet ministrov, še zlasti številne desne vlade, ki so v njem zastopane, nagiba k omilitvi.

Poleg tega kot Švedinja s težkim srcem opazujem, da je švedska vlada, ki jo nadzirajo konzervativci, ena glavnih akterk, ki EU preprečujejo, da na področju podnebnega svežnja napreduje. Iz vrste razlogov mora EU večino emisij zmanjšati na domači zemlji: prvič, ker smo moralno odgovorni za zmanjšanje naših lastnih emisij; drugič, ker lahko z vodenjem in dokazovanjem, da so zmanjšane emisije združljive z visoko

gospodarsko rastjo, druge države pripravimo do tega, da podpišejo mednarodni podnebni sporazum; tretjič, ker moramo, če bo naša industrija razvijala nove zelene tehnologije, že vzpostaviti pobudo, da bomo v prihodnosti konkurenčni.

Zato bi pozvala Parlament, naj oporeka stališču švedske vlade in zahteva, da se večino emisij zmanjšuje v Evropi; ter, da se delež prihodkov od trgovanja z emisijami dodeli državam v razvoju. Le tako bomo verodostojni in le tako bomo uspeli doseči mednarodni podnebni sporazum v Københavnu jeseni 2009.

Paul Rübiger (PPE-DE). - (DE) Gospod predsednik, rad bi se zahvalil predsedniku Sveta, gospodu Borlooju. V naslednjih mesecih in letih se boste spopadali z brezposelnostjo in revščino. Zato potrebujemo smiselno sveženj. Ne potrebujemo brezplačne dodelitve do 100 % industriji, ki jo je prizadelo uhajanje ogljika, potrebujemo 100-odstotno dodelitev in potrebujemo prehodna referenčna merila. Za podjetja, ki niso izpostavljena nevarnosti uhajanja ogljika, mislim, da je rešitev 20/20 najboljša za to, da začnemo z 20-odstotnim zvišanjem ter dosežemo cilj 20 % zvišanja.

Želimo tudi, da so tu mala in srednje velika podjetja izjeme, namreč posebno podjetja z 25 000 tonami, ki se morajo zvišati na 50 000 ton. Tako bi imeli zunaj še vedno 80 % malih in srednje velikih podjetij, ki imajo zgolj 27 % CO₂. Morali bi se tudi potruditi, da denar zadržimo v podjetjih in ga ne obdavčimo in pošljemo v tujino. Denar nujno potrebujemo v podjetjih, da bomo lahko spodbujali inovacije in raziskave. Prosim poskrbite tudi, da bo padajoča amortizacija mogoča, da bodo lahko podjetja v ta področja vlagala hitro in pravočasno.

V mednarodnem sporazumu potrebujemo tudi formulo, ki kot absolutno število določa do 30 % in ne 30 %. Potrebujemo jasno predstavo o tem, kar mora mednarodni sporazum vsebovati. Glede toplotnih črpalk bi prosil, da zares zagotovimo, da bodo toplotne črpalke zrak/zrak primerno vključene, saj lahko s tem in s sončno energijo naravno preprečimo precej CO₂.

Prosim tudi, da varnostni standardi Mednarodne agencije za jedrsko energijo za evropsko jedrsko industrijo postanejo obvezni in da v Evropi dobimo samostojne nadzornike, ki lahko v drugih državah članicah soodločajo, da bi tu zagotovili varnost.

Gyula Hegyi (PSE). - Gospod predsednik, številne nove države članice, kot je Madžarska, so po koncu osemdesetih let prejšnjega stoletja in po padcu stare industrije zmanjšale svoje emisije toplogrednih plinov. Zaradi tega postopka je vsak šesti Madžar – približno milijon ljudi – izgubil svoje delovno mesto. Ker je osnova za zmanjšanje tu, v sedanjem predlogu, 2005 in ne 1990, bi lahko nekatere stare države članice dvignile svoje vrednosti emisij brez kakršnih koli posledic. To je zelo nepravilno do novih držav članic. Po izgubah v našem gospodarstvu potrebujemo pravično odškodnino.

Daljinsko ogrevanje je v mnogih državah članicah predvsem družbeno vprašanje. Odločitev Odbora za okolje, javno zdravje in varnost hrane, ki izdaja brezplačna dovoljenja za daljinsko ogrevanje po sistemu za trgovanje z emisijami (ETS), je za nas ključnega pomena, in ta dosežek moramo ohraniti tudi med trialogom.

Mislim, da bi morali uporabo zajemanja in skladiščenja ogljika soditi po trgu in konkurenci. Ker je to razmeroma nova in draga tehnologija, moramo biti pazljivejši, preden jo subvencioniramo z javnim denarjem.

Moja zadnja točka je, da bo brez pravega kazenskega sistema celoten sveženj spodletel. Če državam članic ne prisilimo, da upoštevajo omejitve emisij, so vsa naša prizadevanja zaman. Zato pozivam ta Parlament, naj vztraja pri tem, da ohranimo svoje dosežke glede kazenskega sistema, saj brez kazenskega sistema ne bomo imeli nikakršnega delujočega sistema.

Predsednik. – Gospe in gospodje, prosim za vašo pozornost. Četudi smo že zelo blizu zaključka razprave, vas bom moral iz razumljivih razlogov prekiniti. Naslednja točka je slavnostna seja ob 11.30 z njegovo svetostjo dalajlamo; po slavnostni seji se bo ta razprava nadaljevala. Na mojem seznamu sta ostala samo še dva govornika ter vsak, ki želi spregovoriti po postopku „catch-the-eye”, in pa predstavniki Sveta in Komisije. Po koncu razprave o poteku pogajanj na področju podnebne in energetskega svežnja bomo nadaljevali z glasovanjem.

(Razprava je bila prekinjena ob 11.30 zaradi pričetka slavnostne seje)

PRESEDSTVO: GOSPOD PÖTTERING*predsednik***4. Slavnostna seja – Dalajlama**

Predsednik. – Gospe in gospodje, v veliko čast in veselje mi je, da lahko danes pozdravim njegovo svetost 14. dalajlama na plenarnem zasedanju Evropskega parlamenta. Nestrpno pričakujemo vaša razmišljanja o evropskem letu medkulturnega dialoga in pomenu tega dialoga za mir in mednarodno razumevanje, ki jih boste danes delili z nami na plenarnem zasedanju Evropskega parlamenta.

V letu 2008 smo že imeli čast tu pozdraviti predstavnike krščanske vere, judovske vere in islama, in danes imamo priložnost slišati glavnega predstavnika budizma. Vaša svetost, v teh časih razmišljamo predvsem o krvavih napadih v Mumbaju in o ljudeh v Indiji, državi, v kateri živite v izgnanstvu. Prav v času tovrstnih velikih izzivov morajo verski vodje, kot ste vi, ki zagovarjajo dialog, mir in premirje, bistveno pripomoči k našemu družbenemu življenju.

Evropski parlament si je vedno prizadeval dvigniti svoj glas za človekove pravice in dostojanstvo. Kultura in svoboda verskega izražanja se neposredno dotikata identitete ljudi in sta zato neločljivo povezani s človekovim dostojanstvom. V povezavi s tem si je Evropski parlament vedno prizadeval pozornost usmeriti na človekove pravice tibetanskega ljudstva.

Ko ste imeli vi, vaša svetost, leta 1988 v Evropskem parlamentu v Strasbourgu govor, ste spregovorili o mirovnem načrtu za Tibet v petih točkah. Obiskali ste nas tudi v letih 2001 in 2006. V tem obdobju je Evropski parlament sprejel številne resolucije, v katerih je prosil kitajsko vlado, naj začne takojšnji in vsebinski dialog in naj spoštuje kulturno in versko identiteto ter človekove pravice tibetanskega ljudstva. V imenu Evropskega parlamenta bi rad še enkrat poudaril: Evropski parlament priznava ozemeljsko celovitost Kitajske, kateri pripada Tibet. Vendar bomo vedno branili pravico tibetanskega ljudstva, da živi svojo kulturno in versko identiteto. Vedno bomo branili to pravico.

(Aplavz)

Kar se je dogajalo v Lasi in drugih mestih od 10. marca dalje, je dokaz, da je nujno potreben pravi dialog, ki bo usmerjen v sprejemljivo, trajnostno rešitev za vse strani, s spoštovanjem do kulture, vere in identitete Tibeta.

Zato smo globoko zaskrbljeni, da pogovori, ki so se začeli leta 2002 med vašimi posebnimi odposlanci in kitajskimi državnimi institucijami, še niso obrodili sadov. Izražamo svoje globoko pričakovanje, da bodo prihodnji pogovori obrodili željene sadove.

Kitajska je pomemben narod in nepogrešljiv partner Evropske unije. V našem dialogu s Kitajsko imamo dolžnost odprto in iskreno podpirati naše skupne vrednote demokracije, prava, človekovih pravic in svobode mnenja, osnovane na temeljnih načelih človekovega dostojanstva.

Gospe in gospodje, če bi prenehali podpirati ta načela, bi se tudi sami vdali. Ta načela sem izrazil tudi včeraj med pogovorom s predstavnikom Kitajske v Evropski uniji.

Kakor ste vi, vaša svetost, pred nekaj leti dejali: vsakdo od nas se mora naučiti delati ne le zase, za svojo družino ali za svoj narod, temveč za dobro celotnega človeštva.

Vi, vaša svetost, ste pomemben zagovornik dialoga. Vaša nenasilna drža daje odličen zgled zavzete, miroljubne zaveze dostojnemu načelu, in počaščeni smo, da boste danes spregovorili v Evropskem parlamentu.

Z velikim veseljem vas zdaj vabim, da spregovorite.

(Aplavz)

Njegova svetost 14. dalajlama. – Vaša ekscelenca, predsednik Pöttering, spoštovani poslanci Parlamenta, gospe in gospodje.

V veliko čast mi je danes spregovoriti pred vami in zahvaljujem se vam za povabilo.

Ob zadnji priložnosti mojega obiska sem imel govor v tibetansčini, potem pa sem prebral angleški prevod. Občutil sem zapravljeni čas, zato sem vam danes že posredoval svojo pisno izjavo. Ne bom ponovil

napisanega. Po pravici povedano nekaterih besed ne morem pravilno izgovoriti, zato je bolje, da napisanega ne berem! Glavne točke sem že omenil v svoji pisni izjavi in teh stvari nočem ponavljati.

Sem le en sam človek izmed 6 milijard ljudi. S tega stališča verjamem, da si vsak človek želi srečno, uspešno življenje; vsi, ne glede na barvo, narodnost, veroizpoved ali družbeni položaj, vsi si želimo in vsi imamo pravico do srečnega življenja, uspešnega življenja.

Kot človek verjamem – in že vrsto let se veliko mojih prijateljev strinja z mojimi pogledi in občutji –, da se v sodobnem času preveč poudarja pomembnost materialnih vrednot. Nekako smo zanemarili svoje notranje vrednote. Zato, čeprav smo materialno visoko razviti, sem opazil, da obstaja veliko ljudi – celo milijarderji –, ki so zelo bogati, a so na osebni ravni nesrečni.

Zato je eden od najbolj pomembnih dejavnikov sreče ali radosti zelo tesno povezan z duševnim mirom, z mirnim duhom. Preveč napetosti, preveč nezaupanja, premočna želja po uspehu in pohlep so v mojih očeh prav tako dejavniki, ki uničujejo naš notranji mir. Zatorej, če želimo doseči srečno življenje, je nesmiselno zanemarjati naše notranje vrednote.

Te notranje vrednote niso neizogibno tisto, kar pridobimo z verskim naukom, vendar se zavedam, da so biološki dejavnik, s katerim smo že oskrbljeni: srčnost ali čut za odgovornost, čut za skupnost. Biološki dejavnik obstaja, ker smo družbene živali.

To običajno imenujem „sekularna etika“ in gre za osnovo našega srečnega življenja, našega notranjega miru. Načini, ki jih večinoma poudarim, da bi to podprli, so sekularni načini: sekularna metoda pomeni uporabljati svoj zdrav razum in skupne izkušnje ter najnovejša znanstvena odkritja.

Tudi naše fizično dobro počutje, duševni mir je precej bistvenega pomena. To bi želel ponazoriti s svojo lastno manjšo izkušnjo. Nedavno sem prestal kirurški poseg za odstranitev žolčnika. Torej imam v nasprotju z mojim prejšnjim obiskom tu isti obraz, vendar mi en organ zdaj manjka! Ampak od takrat sem dobro, kar v formi!

(Smeh)

Resno, med posegom in tudi po posegu je prišlo do nekaj precej resnih zapletov. Običajno odstranitev žolčnika traja 15 do 20 minut, ampak v mojem primeru je zaradi zapletov trajala tri ure. Vendar sem po posegu v roku enega tedna popolnoma ozdravel. Zato so bili zdravniki malce presenečeni. Povedal sem jim, da nimam nič posebnega. Nobene čudežne moči. Nobene moči zdravljenja. Če bi imel čudežno moč ali moč zdravljenja, za začetek ne bi potreboval kirurškega posega. Prav dejstvo, da sem se podvrigel posegu, pomeni, da nimam nobenih tovrstnih čudežnih moči, mar ne? Toda resnično mislim, da je duševni mir dejavnik v hitrem ozdravljenju.

Torej je to moja zaveza številka ena, podpiranje človekovih vrednot.

Številka dve je podpiranje verske složnosti. V tem oziru – v mislih imam duševni mir – vse večje vere nosijo sporočilo, kako razviti notranji mir. Še zlasti, ko preživljamo težke okoliščine ali brezup, nas vera oskrbi z notranjo močjo in upanjem.

Torej se vse večje verske tradicije v bistvu uvrščajo v dve kategoriji: ena je teistična vera, druga pa neteistična vera. Budizem pripada neteističnim veram. Budizem in džainizem tvorita del indijske tradicije. Te različne filozofije, različni pristopi, navsezadnje nosijo isto sporočilo, isto izpoved, izpoved ljubezni, sočutja, odpuščanja, zadovoljstva in samodiscipline.

Zatorej imajo vse velike verske tradicije isto zmožnost, vendar izhajajo iz različnih krajev in različnih ljudi z različnimi duševnimi stanji. Potrebujemo različne načine pristopa. Teistična filozofija in neteistična filozofija sta se razvili: to ne šteje. Štejejo te filozofije, toda pomemben je pravi namen, pravo sporočilo. Torej v tem pogledu vse verske tradicije nosijo isto sporočilo, isto izpoved in isti učinek.

Torej je složnost med različnimi verskimi tradicijami dokaj mogoča. Pa vendar zdaj – ne samo v pretekli zgodovini, pač pa tudi danes – še vedno prihaja do sporov v imenu vere. Zato si moramo še posebej prizadevati, da bi podprli versko složnost.

Morda je to nebstveno, ampak vidim, da je med poslanci Parlamenta veliko žensk. Eno mojih prepričanj (in tega ne rečem le, da bi pomiril ženske tu!) je, da v človeški zgodovini, v najzgodnejših obdobjih, ni bilo pojma voditeljev. Vsi družinski člani so delali skupaj, vsi člani skupnosti so delali skupaj, lovili ali nabirali sadeže

ali podobno, in vsi so si enakopravno delili. Sčasoma je število prebivalstva naraslo. Tedaj je prišlo do tatvin, ustrahovanja in podobnih reči. Potem je torej nastal pojem vodenja.

V tistem času pamet ni bila preveč pomembna. Najpomembnejša je bila fizična moč, kot pri drugih živalih. Mislim, da se je zato razvila moška prevlada.

Sčasoma je s pomočjo izobrazbe prišlo do razvoja možganov in pamet je postala pomembnejša kot fizična moč. Tako sta imela potem moški in ženska bolj ali manj enako težo. In tako je med tukajšnjimi poslanci veliko žensk. Nekatere so precej čedne!

(Smeh in aplavz)

Torej, kot sem omenil prej, moramo v našem stoletju, v našem času, podpirati človeško sočutje, človeško ljubezen, srčnost. V tem pogledu, mislim, da zaradi bioloških dejavnikov, so ženske bolj občutljive in sočutne do bolečine drugih. Se strinjate?

(Vzkliki: „Da!“)

Mislim, da bi moral vprašati moške, ne ženske.

Nimam preveč časa, toda povedal vam bom kratko zgodbo. Nekoč, med dolgim osem ali deseturnim letom iz Indije v neko drugo državo, bil je nočni let, sem opazil par z dvema majhnima otrokoma, mislim, da je imel eden šest ali sedem let, drugi pa je bil zelo majhen. Vso noč je tisti mlajši res povzročal težave svojim staršem. Na začetku je oče tudi poskrbel za tistega malega fantka ali deklico. Potem, po dveh ali treh urah, je oče samo spal. Vendar je vso noč mati vedno posvečala pozornost tema porednima otrokoma. Vedno jima je namenila najpopolnejšo nego in potem sem naslednje jutro opazil, da so bile njene oči rdeče. To je en primer. Ženska je bolj sočutna do bolečine drugih.

Zato zdaj ne potrebujemo le pametnih glav in zamisli, pač pa potrebujemo tudi srčnost. V takšnih obdobjih mislim, da imajo ženske posebno vlogo. Zato sem zelo vesel, da tu vidim veliko žensk. To je nekaj, kar sem izrekel ob mnogih priložnostih in sem samo hotel zdaj to deliti z vami.

Zdaj pa k tibetanskemu vprašanju.

(Aplavz)

V osnovi nekateri kitajski uradniki naš pristop označujejo za separatistično gibanje, vendar to ni res. To je popolnoma napačno. Vsi vedo, da stremimo po pristni samoupravi znotraj Ljudske republike Kitajske, v našem lastnem interesu. Tibet je materialno zaostal – čeprav je duhovno seveda napreden –, zato zdaj vsak Tibetanec hrepeni po posodobljenem Tibetu. Zato je glede materialnega razvoja v našem lastnem interesu ostati znotraj velikega naroda – Ljudske republike Kitajske.

Zato želim najprej natančno razjasniti, da naš pristop ni separatistično gibanje. Nekatere pravice, za katere smo prosili kitajske uradnike, so pravzaprav že zagotovljene ali omenjene v njihovi ustavi, skupaj z nekaterimi manjšinskimi pravicami.

Naslednja točka, ki bi jo želel razjasniti našim braniteljem, je, da ko nam izkazujete podporo, zaskrbljenost v zvezi s tibetanskim vprašanjem, nekateri Kitajci mislijo, da to nasprotuje Kitajski. To je popolnoma napačno. Pravzaprav se trudimo prispevati k spodbujanju složne družbe, stabilnosti, enotnosti. Seveda je vprašanje zdravega razuma, skupne izkušnje: kako se lahko enotnost in složnost razvijata pod pritiskom strahu, pod pritiskom pušk? To je nelogično. Do pristne složnosti, enotnosti pride samo z zaupanjem, z vzajemnim spoštovanjem.

Naj navedem primer. Ker ne stremimo po samostojnosti in se držimo izključno nenasilnih načel, nekateri naši prijatelji iz Xinjianga, ki se prav tako bojujejo za svoje pravice, zdaj mislijo, da je naš pristop učinkovitejši.

Pred mnogimi leti sem spoznal nekaj ljudi iz Xinjianga – ne spominjam se posameznih imen –, zares so se bojevali za neodvisnost in, če je bilo potrebno, so uporabili celo nasilje. To je njihov pogled. Potem sem tem ljudem povedal: kar zadeva nas, Tibetance, ne stremimo po separaciji in držimo se izključno nenasilnega načina.

Končno se zdaj več ljudi iz Xinjiang strinja, da je naš pristop stvaren in najboljši pristop. Naš pristop je pravzaprav dal več spodbude tem ljudem, ki so nekoč ravnali nasilno in nas zato zavračali.

Pomagamo graditi zdravo, složno družbo.

Torej mi in naši branitelji ne nasprotujemo Kitajcem, Kitajski ali kitajski vladi. Pravzaprav jim pomagamo. Seveda je v totalitarnih režimih več senčnih strani: gre za zaprto družbo, ni svobode govora, ni svobode tiska. Torej so težave neizogibne.

Tibetanski pregovor pravi: „Če si res dober prijatelj, potem pojasni napake svojega prijatelja.“ Zato je za Evropsko unijo nedvomno zelo pomembno, da ohrani tesne stike z Ljudsko republiko Kitajsko; vendar pa ji morate istočasno pojasniti tiste senčne strani, tiste napake.

Zdaj nimam preveč časa. Včeraj sem srečal nekaj skupin za podporo Tibetu, katerim pripadajo poslanci. Povedali so mi, da se bodo 24 ur pòstili. Če se bodo nekateri izmed tistih ljudi držali posta, je to zelo dobro. To zelo cenim. Zato sem nemudoma odgovoril, da se bomo tudi mi pòstili. V mojem primeru kot budistični menih po kosilu nimam več obrokov. Zato sem mislil, da bi bilo bolj praktično, če se začnem pòstiti po zajtrku. Torej sem se danes zjutraj začel pòstiti po zajtrku. Ker sem budistični menih, je zajtrk zame nekaj zelo svetega, saj vedno jem, ko se zbudim, ker vedno začutim lakoto. Zato sem zdaj zajtrkoval in se do jutrišnjega zajtrka pòstim ter to delim z vašo odločnostjo.

Najlepša hvala.

(Parlament je govorniku namenil stoječo ovacijo.)

Predsednik. – Vaša svetost, ste osebnost dialoga. Imam 29 let izkušenj v Evropskem parlamentu, a še nikoli nisem izkusil okoliščin, kjer bi imel govornik, ki prevzema besedo, dialog s Parlamentom. Če kdor koli na svetu – vključno s kitajsko vlado – dvomi v to, da ste osebnost dialoga, je bil vaš današnji govor dokaz, da ste osebnost dialoga.

(Glasen in bučen aplavz)

V imenu Evropskega parlamenta se vam imam čast zahvaliti za vašo današnjo navzočnost in hvaležen sem, da ste zopet zdravi. Dokazali ste, da ste po svoji operaciji zopet zdravi, vendar nikoli nismo mislili, da boste z nami delili vse svoje izkušnje. To izkazuje vaše zaupanje poslancem Evropskega parlamenta. Dali ste nam jasno politično sporočilo in dali ste nam jasno človeško sporočilo. Rad bi se vam v imenu Evropskega parlamenta zahvalil za ta sporočila in zahvaljujemo se vam za vaš izvrsten humor.

Mislim, da je zdaj naša naloga, dragi kolegi, da njegovi svetosti 14. dalajlami pomagamo zagotoviti, da bodo imeli njegovi ljudje, Tibetanci, dobro prihodnost in bodo lahko živeli v okviru svoje kulture ter svoje vere. Vaša svetost, Evropski parlament je z vami. Hvala za vašo navzočnost in hvala za vaš govor.

(Glasen in bučen aplavz)

PREDSIEDSTVO: GOSPA ROURE

podpredsednica

5. Stanje pogajanj o podnebnem in energetskega svežnju (nadaljevanje razprave)

Predsednica. - Nadaljevali bomo z razpravo o stanju pogajanj o podnebnem in energetskega svežnju.

*

* *

Struan Stevenson (PPE-DE). - Gospa predsednica, glede pravilnosti postopka bi rad obvestil poslance tega Parlamenta, da je danes zjutraj prvostopenjsko sodišče v Luksemburgu odredilo, da se Organizacija mudžahidov iranskega ljudstva briše s terorističnega seznama EU. Takšna rzsodba je bila sprejeta tretjič in to bi moralo biti v opozorilo Svetu in Komisiji, da njuna prizadevanja, da bi dosegli spravo mul in zatiralnega režima v Teheranu z uvrstitvijo PMOI na teroristični seznam EU, predstavlja kršitev svobode in svoboščine.

(Aplavz)

*

* *

Predsednica. - Gospe in gospodje, če nimate nič proti, bomo nadaljevali skladno z razporedom časa za govor.

Herbert Reul (PPE-DE). - (DE) Gospa predsednica, predsedstvo Sveta in Komisija, gospe in gospodje, ta Parlament je v zadnjih letih zelo drzno uveljavljal svoje pravice. Nismo dopustili, da bi nas odvrnili od povabila dalajlame ali odločitve o nagradi Saharov ali sodelovanja na olimpijskih igrah.

Zato sem zelo zaskrbljen, ker ne uveljavljamo dovolj svojih pravic v zvezi s tako pomembnim vprašanjem, ki očitno danes zbuja le omejeno zanimanje in ki so ga nekateri kolegi poslanci opisali kot vprašanje stoletja. Predsedstvo Sveta in vodstvo Parlamenta naprošam, da zagotovita, da razpravljamo ne le o boljši ureditvi, temveč da imamo dejansko priložnost videti in preučiti besedila. Na primer, trenutno glede trgovanja z emisijami potekajo pogajanja, ki ne temeljijo na mnenju Parlamenta, temveč le na odločitvi enega odbora. Štirje odbori so sprejeli odločitve, katerih predpostavke niso bile vključene v dialog. Pogaja se en poročevalec, 784 poslancev pa nima nobene priložnosti povedati svojega mnenja.

Razpored postopka je naslednji: 10./11. december zasedanje Sveta, 15. december dialog, nato pa bodo sprejete odločitve. To pomeni, da kot posamezni poslanci ne bomo imeli priložnosti, da besedilo vidimo, ocenimo, o njem razpravljamo in sprejmemo trdno odločitev. Že tako smo danes težko resno izpeljali razpravo, morali smo začeti kasneje, morali smo prekiniti postopek, zdaj pa komaj kdo posluša. Toda to pove vse. Odločamo o davkih ljudi, ki znašajo 70 milijard EUR. Pa si ne vzamemo niti nekaj ur, nekaj dni, da bi zadevo temeljito preučili.

Menim, da je to neodgovorno. Pozivam predsedstvo Sveta in tudi tega Parlamenta, da poskrbi, da si bomo vsi lahko vzeli potreben čas.

(Predsednica je prekinila govornika)

Romana Jordan Cizelj (PPE-DE). - (SL) Spoštovani, dobro je, da smo imeli prav v tem času zelo ambiciozno predsedstvo, ki si je zares prizadevalo, da bi našli dogovor o podnebno-energetskem paketu. Vendar pa se mi kljub vsemu poraja dvom o primernosti postopka o dogovoru v prvem branju, kajti pri tako obsežnih in zahtevnih dokumentih se pojavlja vprašanje transparentnosti, pojavlja se vprašanje primerne zastopanosti večinskega mnenja v Parlamentu, s tem pa je seveda načeta tudi demokratičnost.

Zato si želim, da bi naslednjič bolj premislili, preden bi potrdili, da bomo nek dokument obravnavali z dogovorom v prvem branju. Nič ne bi bilo narobe, če bi v decembru zaključili normalno prvo branje, nato pa do konca mandata opravili še drugo branje in našli s Svetom ustrezno soglasje. Zaradi tega tudi ni čudno, da v tej razpravi nismo veliko govorili o detajlih, ker jih poslanci niti ne poznamo dobro.

Sama bi želela spregovoriti predvsem o uporabi finančnih sredstev od avkcij. Tukaj mislim, da moramo upoštevati nekaj načel, in sicer, da moramo sredstva absolutno uporabiti samo za reševanje okoljsko-podnebnih izzivov, da jih moramo uporabiti za omilitev in prilagajanje, da jih moramo uporabiti za razvoj tehnologij, ki zmanjšujejo izpuste toplogrednih plinov in še niso komercialne – torej, tudi za CCS pilotne projekte.

To ni pomembno le za Evropsko unijo, ampak tudi za tretje države, recimo Kitajsko. Potem, moramo jih uporabiti za ukrepe znotraj Evropske unije in za sodelovanje s tretjimi državami in ko govorimo o višini, potem moramo upoštevati, našo odgovornost za globalne izpuste, ki je trenutno 13 do 14 procentov, hkrati pa moramo dodati še našo zgodovinsko odgovornost za izpuste. In uporabiti moramo finančna sredstva za že obstoječe mehanizme – torej, ne ustanavljajmo nekih novih skladov.

Zahvaliti se želim celotni pogajalski skupini in ji sporočiti, da je ta dogovor naša dobra popotnica za pogajanja v Poznańu naslednji teden.

Eija-Riitta Korhola (PPE-DE). - (FI) Gospa predsednica, dobro vemo, da stališče Parlamenta o podnebnem svežnju ni enotno. V številnih pogledih je stališče Sveta moji skupini bližje kot stališče Parlamenta. Kljub temu ne smemo pozabiti, da moramo biti povsem enotni, kar zadeva zmanjšanje emisij: emisije je treba zmanjšati. Gre za samo za to, kako. Nekateri želijo to storiti na drag način, z dražbo, mi pa želimo to narediti na stroškovno učinkovit način, s primerjalno analizo.

Predstavniki skupine Zelenih/Evropske svobodne zveze je med pogajanja odkrito izrazil željo, da se povišajo cene, tako da bi lahko spremenili navade potrošnikov. Naša skupina ne verjame v to logiko, dokler je trgovanje z emisijami enostransko. Dokler je, gre samo za davek. Če bi se z emisijami trgovalo na svetovni ravni, bi bile dražbe dobra možnost. Cena pravic do emisije bi se zlahka odražala v maloprodajnih cenah, kar bi potrošnike spodbudilo, da izbirajo čistejše produkte. Ni zagotovo, toda povsem ogljično intenzivni proizvodni sektorji bi se lahko umaknili v ozadje. Na žalost potrošniško okolje zdaj ne deluje več tako. Produkti, ki so

izdelani na manj čist način zunaj EU, pridobijo konkurenčno prednost na svetovnih trgih. To je ključnega pomena za delovna mesta. Upam, da bo Svet lahko zadovoljivo izboljšal izid.

Daciana Octavia Sârbu (PSE). – (RO) Evropska unija se je zavezala, da bo dokumentacijo o podnebnih spremembah zaključila do januarja 2009.

Rezultati pogajanj bodo pomembni zlasti za konferenco Združenih narodov v Poznańu, kjer se bo ocenila zaveza EU, da bo zmanjšala svoje emisije ogljika in pomagala revnejšim državam.

Poskrbeti moramo, da ostanejo naši cilji ambiciozni, tako da se podpiše mednarodni sporazum, ki bo v zadostni meri spodbudil države v razvoju, da sledijo našemu zgledu.

Če se podpiše mednarodni sporazum, mora naša prednostna naloga ostati povečanje cilja z 20 % na 30 % po letu 2020, tudi če se ta prehod doseže z novimi pogajanjmi.

Ambicioznejši dolgoročni cilj bo ščitil verodostojnost Evropske unije kot pomembnega akterja v boju proti globalnemu segrevanju in pripomogel k doseganju ugodnih rezultatov na prihodnjih pogajanjih v Köbenhavnu.

Carl Schlyter (Verts/ALE). – (SV) Gospa predsednica, ZN in drugim smo obljubili, da bomo emisije zmanjšali za 20–45 %. Zdaj ne bomo dosegli niti 20 %. Namesto tega poskuša Svet ministrov na pogajanjih prenesti odgovornost z nas na države v razvoju. Mehanizem čistega razvoja večinoma pomeni umazan razvoj, v katerem so revne države prisiljene nositi našo odgovornost, mi pa pričakujemo, da si bomo lahko tam zagotovili naložbe. Ko pa morajo nato te države uvesti lastno podnebno politiko, jih to stane več. Podnebna politika mora zajemati tako pomoč kot ukrepe tu, doma.

Sveženj za avtomobilsko industrijo, ki zadeva emisije avtomobilov, je tako ničvreden, da so emisije, ki so posledica papirja, na katerem je napisan, večje kot tiste, ki jih bo ta industrija uspela prihraniti v zvezi s podnebjem v Evropi in na zemlji. To je slabo za avtomobilsko industrijo, za okolje in za potrošnike, ki želijo energetske varčne avtomobile v prihodnosti.

Bairbre de Brún (GUE/NGL). – (GA) – Gospa predsednica, Evropska unija se mora dogovoriti o ambicioznih ciljih, da lahko Evropa povede v boju proti podnebnim spremembam. Pred nami je obdobje gospodarske negotovosti, toda gospodarska recesija bi nam morala dati pogum, da hitreje preidemo na novo zeleno gospodarstvo, tako da bi se lahko lotili številnih starih težav v zvezi s povpraševanjem po nafti in porabo energije.

Kar zadeva izogrevanje v splošnih nepremičnih virih, je pomembno, da je v veljavi nov standard delovanja za emisije, ki bi ga morale vse elektrarne izvajati najkasneje od leta 2015 naprej. Pomembno je tudi, da se uvede neprekinjeno spremljanje in varnostna merila.

Colm Burke (PPE-DE). – Gospa predsednica, na podnebne spremembe ne smemo več gledati strogo z okoljskega vidika, temveč jih je treba vključiti v prečen koncept za različna področja politike, vključno z razvojem in človekovimi pravicami. To ni le težava prihodnosti, temveč tudi sedanosti. Podnebne spremembe napadajo bazo naravnih virov revnih skupnosti, vključno z njihovo zemljo in vodnimi viri, posledično pa se morajo ljudje seliti, da bi preživel. Takšni migracijski tokovi lahko povzročijo destabilizacijo in ogrozijo splošno notranjo varnost določene države, regije ali obmejnega območja.

Letos sem kot član Odbora za zunanje zadeve obiskal območje ob meji Čada/Sudana. Videl sem opustošenje, ki sta ga povzročili vojna in pomanjkanje hrane. Zaradi podnebnih sprememb se bodo takšne situacije še poslabšale. Na žalost so tisti, ki so najbolj ogroženi, najmanj krivi za nastalo situacijo. Zato sem presrečen, da so moji kolegi v Parlamentu stopili na čelo v tej zadevi. EU, ZDA in druge svetovne sile morajo ukrepati.

Jean-Louis Borloo, predsednik Sveta. – (FR) Gospa predsednica, gospod Piebalgs, gospod Dimas, gospe in gospodje, najprej bi se vam rad zahvalil za to razpravo, ki je bila bistvena za nas, ki sodelujemo na konferenci v Poznańu in obenem v Svetu za okolje in ki bomo prisotni naslednji ponedeljek na seji Sveta za energijo, nato pa Evropskega sveta 11.–12. decembra. Pomembno je bilo, da so vsi lahko podali svoje mnenje o verjetno eni izmed najbolj zapletenih tem, s katerimi smo se ukvarjali, saj gre za radikalno spremembo številnih vidikov naših gospodarskih in socialnih politik, kajti energija je zaradi svojih moralnih, etičnih in z naravo povezanih razsežnosti, spoštovanja narave in seveda podnebnih sprememb tako obsežen dejavnik v vsem tem.

Na začetku bi rad vsem tistim, ki mečejo senco dvoma na podnebne spremembe, povedal, da je v vsakem primeru ta celotna direktiva nujna, ker se moramo odvaditi uporabe nafte. Celoten sveženj je pomemben, najsi to storimo zaradi podnebnih sprememb ali zato, da bi spremenili mešanico energetskih virov ali njeno teritorializacijo.

Druga točka, ki bi jo rad povedal, če smem, je namenjena Komisiji, ki je opravila izjemno temeljito in pomembno predhodno delo. Cilji, ki jih predlagajo odbori in podpira Evropski svet pod nemških predsedstvom, so zastavljeni in so pravi. Prepričan sem, da jih vsi podpirajo in ta velik trud, namenjen pojmovanju, da se izrazijo stvari, ki se zdijo tako različne in včasih nezdržljive, je naravnost izjemen. Menim, da obstaja s tega stališča široko soglasje med ustanovami. Vprašanja se lahko postavljajo v zvezi z metodami.

Sam bi zelo rad ponovno omenil sporazum o zaupanju, sklenjen s Parlamentom v okviru trialogov, in dobro se zavedam, kako težaven je odnos poslancev s trialogi; tega namreč nihče ni prezrl. Kljub temu so naši mednarodni odbori in mednarodna srečanja ključnega pomena. Srečanje v Københavnu je verjetno najpomembnejše srečanje človečnosti s samo seboj. Moramo pokazati, da je Evropa sposobna doseči soglasje o teh točkah.

Seveda imamo različne težave, ki zadevajo konkurenčnost. Da, gospod Watson, gospod Hoppenstedt in gospod Davies, financiranje zajemanja in shranjevanja ogljika bi seveda moralo biti vključeno tako ali drugače, zdaj ali nekoliko kasneje. To seveda zadeva metode. Prav tako bi bilo neodgovorno podpreti uhajanje ogljika in mislim, da smo našli rešitve, ki so v osnovi povsem razumne.

Dejansko bi rad povedal, da v življenju vedno pride čas, ko se osredotočimo bolj na metodo metode kot na cilj in način, kako ga bomo dosegli. Metode se lahko razvijajo brez cilja in jamstva, da bo cilj dosežen, s čimer jim je to omogočeno. Pri metodah obstaja filozofija avtorske pravice; to velja za Komisijo in tudi za poročevalce različnih odborov Parlamenta. Edino, kar nas res zavezuje, je, da imamo za izpolnitev kratko-, srednje- in dolgoročnih ciljev, ki smo si jih zastavili, razpoložljiva javnofinančna sredstva, ki jih je mogoče oceniti.

Ob zadnji točki bom natančno ponovil, kar je bilo povedano na tej izjemno pomembni seji. Ni zanikanja demokracije, temveč pospešitev vseh postopkov. Lahko vam povem, da so poslanci sinoči delali do 2.00 ponoči in ponovno danes zjutraj in se sporazumeli o emisijah CO₂, ki jih povzročajo avtomobili. Lahko bi razpravljali o prvih treh letih ali pa o cilju, ki je 95 gramov in ki je ključni dejavnik za razvoj naše industrije.

Lahko bi razpravljali o napredku v zvezi z vsemi našimi točkami. Edino, kar je za nas pomembno, je, da se ne kaznuje, temveč dovoli konkurenčnost in zajamči, da bodo izpolnjeni vsi ti cilji, saj delujejo skupaj in so vsi v celoti medsebojno odvisni.

To je na kratko tisto, kar sem želel povedati, pri čemer sem vsak govor obravnaval točko za točko. Lahko ste prepričani, da bom o njih poročal na današnji seji Sveta in na seji 11. decembra. Kakor koli že, iskreno se vam zahvaljujem.

Andris Piebalgs, član Komisije. – Gospa predsednica, današnja razprava je osredotočena večinoma na izziv podnebnih sprememb. Res je, da je to velik izziv, toda enako velja za energetski izziv, s katerim se soočamo. Priča smo bili nedavni nestanovitnosti cen, ki je ustvarila izzive za zanesljivo oskrbo, ki je pomembna zlasti za Evropsko unijo, kjer odvisnost od uvoza energije narašča. Ta sveženj zagotavlja podlago tudi za rešitev energetske varnosti, ne le za Evropsko unijo, temveč tudi za druge dele sveta. Če uvedemo tehnološko spremembo, nam bo prinesla zelo različne in varne energetske vire, ki bi jih lahko uporabljali po vsem svetu.

Verjamem, da je bila današnja razprava zelo pozitivna in je jasno prikazala zavezo Parlamenta, da zelo hitro najde rešitve. Za to sem zelo hvaležen. Z moje strani in s strani mojih kolegov bo Komisija zelo trdo delala, da bi olajšala dogovor med Parlamentom in Svetom letos decembra.

Stavros Dimas, član Komisije. – (EL) Gospa predsednica, rad bi se zahvalil poslancem Evropskega parlamenta, ki so sodelovali v današnji razpravi, za njihovo konstruktivno mnenje. Poleg tega bi se rad zahvalil tudi francoskemu predsedstvu, ki je neutrudno sodelovalo z Evropskim parlamentom in Komisijo, da bi našli rešitve, ki so združljive z našimi okoljskimi cilji ter z drugimi situacijami in težavami, s katerimi se soočajo države članice ali drugi sektorji Evropske industrije in podjetja.

Svet in Evropski parlament sta dokazala, da imata voljo, da bi dosegla sporazum na prvi obravnavi in mislim, da bodo do naslednjega delnega zasedanja Evropskega parlamenta čez dva tedna vsa odprta vprašanja rešena. Do takrat bomo dosegli sporazum, ki nam bo omogočal, da izpolnimo naše okoljske cilje, na primer zmanjšanje emisij toplogrednih vplivov v Evropski uniji. To je nujno za Evropsko unijo, da se lahko ustrezno bori proti učinkom podnebnih sprememb ter se izogne drugim težavam, kot je na primer selitev podjetij v

države zunaj Evropske unije, kjer lahko neomejeno nadaljujejo z izpusti emisij ogljikovega dioksida. Zato moramo izvesti vse potrebne ukrepe. Temu je bil namenjen predlog Komisije kot tudi sodelovanje med tremi ustanovami, tako da se lahko najdejo ustrezne rešitve. Prepričan sem, da bomo čez dva tedna na delnem zasedanju dosegli dogovor.

Predsednica. – Razprava je zaključena.

Pisne izjave (člen 142)

Alessandro Battilocchio (PSE), v pisni obliki. – (IT) Zaščita okolja in boj proti podnebnim spremembam sta nujni prednostni nalogi celotne mednarodne skupnosti. Kot sem vedno trdil v zadnjih letih, nam napredek na področju raziskav omogoča, da razvijemo objektivno razmišljanje, tudi kar zadeva energetske vire, ki so prepogosto demonizirani. Če želimo podpreti proces geopolitične stabilizacije in zagotoviti večjo varnost na mednarodni ravni, morajo biti glede na obstoječi tehnološki napredek energetske viri raznoliki, s čimer se zmanjša odvisnost od oskrbe. S tega stališča je treba razpravo o jedrski energiji, s posebnim poudarkom na elektrarnah tretje generacije, pozdraviti, saj bi izboljšale nerazvite razmere, na primer v Italiji.

Ivo Belet (PPE-DE), v pisni obliki. – (NL) V Evropi stojimo na križišču zgodovine. Odločili smo se, da bomo povedli svet v boj proti globalnemu segrevanju. Prišel je čas, da izpolnimo to obljubo.

Zavedamo se, da želijo med drugimi tudi naši prijatelji na Poljskem zagotovila, da ne bodo prejeli največjega računa za sporazum o podnebnju. Zato mora EU več vložiti v novo tehnologijo čistega premoga ter v zajemanje in shranjevanje ogljika (CCS).

Sporazum, ki je bil sklenjen ta teden o zmanjšanju emisij CO₂ iz novih avtomobilov, je bil deležen kritik, ker ni dovolj daljnosežen. Kritike so resda delno utemeljene, toda priznati moramo tudi njegove pozitivne vidike. Vsekakor bomo začeli z letom 2012, sicer postopoma, in držimo se cilja največ 95 g CO₂/km do leta 2020.

Na srečo sporazum vsebuje tudi močne spodbude za električne in hibridne avtomobile. Proizvajalci bi morali spoznati, da nimajo kaj izgubiti, če odkrito zagovarjajo te okolju prijazne avtomobile. Vlade bi morale z davčnimi spodbudami bistveno bolj spodbujati ta U-obrat. Kaj potrošnikom, med njimi tudi nam, preprečuje, da bi zdaj kupili te okolju prijazne avtomobile? Danes so na voljo že avtomobili srednjega razreda z izpusti pod evropskim standardom za leto 2012. Torej ...

Richard Corbett (PSE), v pisni obliki. – Pozdravljam napredek, ki je bil dosežen na pogajanjih med Parlamentom in Svetom, ki so potekala zadnjih nekaj dni in sinoči pozno v noč. Še nas čaka delo in obe strani pozivam, da vložita še zadnji trud v to, da dosežemo sporazum, ki bi ga Parlament lahko potrdil pred božičem. Če naj bo sprejemljiv za Parlament, mora sveženj ukrepov biti dovolj prodoren, da bomo dosegli dogovorjene cilje EU, namreč 20 % zmanjšanje emisij CO₂ in 20 % povečanje obnovljivih virov do leta 2020 –, omogočiti pa mora tudi, da gremo lahko še dlje in ta cilj povišamo na 30 % v primeru mednarodnega sporazuma. Zadovoljen sem tudi, ker se očitno strinjamo, da bi morala za cilj za biogoriva veljati stroga trajnostna merila.

Nekateri so sveženj ukrepov označili za ekstremnega. Če je tako, potem sem ekstremist – toda želim poudariti, da zmernost ni vrednota in energično ukrepanje ni slabost, ko je ogrožena sama prihodnost tega planeta.

András Gyürk (PPE-DE), v pisni obliki. – (HU) Med razpravljanjem o dogodkih, ki so povezani s podnebnim svežnjem Evropske unije, ne moremo prezreti možnih posledic finančne krize. To pomeni, da če vlade porabijo zbrane finančne rezerve predvsem za reševalne pakete za banke, lahko pride do zamude pri ključnih energetskih naložbah.

Kljub krizi Evropa čim prej potrebuje naložbe za širitev obnovljivih virov energije in pomembno izboljšanje energetske učinkovitosti. Investirati moramo danes, če želimo, da bodo obnovljivi viri energije konkurenčni v bližnji prihodnosti.

Zaradi teh razlogov je nujno treba oblikovati energetske sklad EU. Ta denarni instrument bi se uporabljal predvsem za pomoč pri izboljšanju energetske učinkovitosti in širitev uporabe obnovljivih virov energije. Poleg tega, če zares želimo okrepiti skupno energetske in podnebno politiko Evropske unije, se mora ta namen odražati v proračunu za naslednjih sedem let. Poleg okrepitev podpore EU mora biti državam članicam zajamčena zadostna svoboda, ne le da lahko upoštevajo različne regionalne razlike, temveč da določijo tudi lastne instrumente podnebne politike.

Zaradi trenutno zmernih cen ponudnikov tradicionalne energije nosilci odločanja ne smejo zaspiti niti postaviti na stran zaveze glede obnovljivih virov energije. Če Evropski uniji uidejo izpred oči s krizo zastrti cilji, ki si jih je postavila, lahko to škodi njeni lastni verodostojnosti in vlogi voditeljice na področju podnebnih sprememb.

Marusya Ivanova Lyubcheva (PSE), v pisni obliki. – (BG) Mnogo predolgo smo razpravljali o eni težavi, toda še manj časa imamo na voljo, da jo rešimo. Svetovne procese, povezane s podnebnimi spremembami, je treba rešiti v okviru dolgoročnega načrta ter s konkretnimi ukrepi, ki naj jih uvedejo vsi akterji svetovnega gospodarstva.

Pogajanja bi morala potekati o nekaterih ključnih ukrepih:

- Naložbe v nove tehnologije – industrija povzroča težave, toda s pomočjo novih tehnologij jih je mogoče rešiti. Zato moramo industriji dati priložnost za inteligenten razvoj, ki se ujema z našimi cilji;
- Obvezno izvajanje alternativne možnosti, toda brez negativnih vplivov na okolje; zagotavljanje zaščitnih ukrepov pri uporabi atomske energije, ki ji je prav tako treba dati možnost; to omenjam tudi kot predstavnica Bolgarije, ki je svoje prispevala v tem postopku;
- Naložbe v izobraževanje in znanost za trajnosten razvoj – brez njega ne moremo govoriti o učinkovitem boju proti podnebnim spremembam, saj te naložbe zagotavljajo ustrezno pripravo na individualni in organizacijski ravni.

Rovana Plumb (PSE), v pisni obliki. – (RO) Evropska komisija je sprejela sveženj o „obnovljivi energiji in podnebnih spremembah“ 23. januarja 2008.

Ta sveženj vsebuje na merilih in ciljnih vrednostih temelječe cilje EU, ki so skupni državam članicam in jih je Evropski svet sprejel spomladi leta 2007. Med njimi so zmanjšanje emisij toplogrednih plinov (TGP) na ravni EU za najmanj 20 % do leta 2020 ter hkratno 20 % povečanje deleža obnovljivih virov energije v skupni porabi energije in 20 % povečanje energetske učinkovitosti.

Pogajamo se lahko na vseh področjih, ne moremo pa se pogajati z naravo. Zato potrebujemo obsežne strukturne reforme na vseh področjih gospodarstva, če želimo izpolniti te zaveze za zmanjšanje emisij TGP in povečanje deleža obnovljivih virov energije.

Romunija bo sprejela nacionalne obveznosti, ki izhajajo iz tega zakonodajnega svežnja, kar bo imelo pomemben vpliv na gospodarski in socialni ravni.

Zaključek pogajanj o svežnju o „obnovljivi energiji in podnebnih spremembah“ nudi priložnost, da vzpostavimo ravnovesje med bojem proti podnebnim spremembam, večjo varnostjo dobaviteljev ter spodbujanjem konkurenčnosti in gospodarske rasti kot tudi ustvarjanjem delovnih mest.

Nicolae Vlad Popa (PPE-DE), v pisni obliki. – (RO) Veseli smo, da pogajanja med Evropskim parlamentom in Svetom o svežnju o „obnovljivi energiji in podnebnih spremembah“ trenutno potekajo v smeri sporazuma.

Evropski svet, ki bo potekal 11.–12. decembra 2008, bo odločal o vseh elementih, povezanih s tem svežnjem.

Med pripravami na razprave, ki bodo potekale 11.–12. decembra, je Romunija skupaj s Slovaško, Madžarsko, Bolgarijo, Litvo in Latvijo 28. novembra predložila predlog za prerazporeditev prihodka iz dražb emisij CO₂ na podlagi naslednje formule: $(90 - x) \% + 10 \% + x \%$, kjer se x razdeli tistim državam članicam, ki so leta 2005 uspešno dosegle več kot 20 % zmanjšanje zgornje meje emisij po Kjotskem protokolu.

Romunija meni tudi, da je leta 2014 absolutno nujna klavzula o pregledu, ne da bi postavili pod vprašaj 20 % (ali 10 %) ciljno zmanjšanje, temveč preprosto zato, da bi pospešili možne prilagoditve na mehanizme na podlagi posebnih pogojev v zadevnem obdobju (ki jih zdaj še ni mogoče predvideti).

Esko Seppänen (GUE/NGL), v pisni obliki. – (FI) Shema trgovanja z emisijami omogoča izbiro med dvema možnostma. Na eni strani imamo posredniški model, na drugi pa industrijski model. Prvi tistim, ki ne potrebujejo pravic do emisij, temveč jih kupujejo, da jih prodajajo proizvodnim podjetjem po višji ceni, omogoča trikratno špekulacijo. Pravice lahko kupijo na dražbah in na sekundarnem trgu na borzah za pravice do emisij in z njimi špekulirajo na energetskih borzah. Dokler so na voljo pravice do emisij, lahko ljudje z njimi špekulirajo celo prek zunajborznega trgovanja in se povsem izognejo borzam. Zato se moramo odločiti za industrijski model, ki je brez špekulacij in kjer se cilji za znižanje emisij dosežejo prek primerjalnih analiz z najboljšimi razpoložljivimi tehnologijami, ki vzpostavljajo standarde za zmanjšanje.

Søren Bo Søndergaard (GUE/NGL), v pisni obliki. – (DA) V ponedeljek zvečer so velike politične skupine v Evropskem parlamentu sklenile kompromis s Svetom ministrov o zahtevah glede emisij CO₂ za osebna vozila, v skladu s katerim bo lahko avtomobilska industrija neovirano nadaljevala z nečednostmi vse do leta 2019.

EU se je zavezala k podnebnim ciljem ZN, po katerih naj bi industrijsko razvite države do leta 2020 zmanjšale emisije CO₂ za 25 % do 40 %. Dogovor o emisijah CO₂ iz avtomobilov je poklon avtomobilski industriji in le potrjuje, da obljube EU o podnebnih spremembah niso vredne niti toliko kot papir, na katerem so napisane.

Vsakič, ko naj bi EU naredila opazen korak proti izpolnitvi lastnih obljub in ciljev, slišimo vse mogoče slabe izgovore, zakaj se to ne zgodi.

Neverjetno je, da je večina v Evropskem parlamentu pripravljena podpreti to sramoto, da se nadaljuje v prihodnje.

María Sornosa Martínez (PSE), v pisni obliki. – (ES) Gospa predsednica, Komisar, gospe in gospodje, naše sprejetje tega podnebnega in energetskega svežnja bi moralo delovati kot pismo o nameri, ki nam omogoča, da pošljemo kristalno jasen signal celemu svetu in da naslednje leto v Københavnu dosežemo ambiciozen sporazum.

Povsem podpiram izjavo komisarja Dimasa, da je finančna kriza pokazala, kako nespametno je ne vzeti resno očitnih opozorilnih znakov.

V primeru podnebnih sprememb si ne moremo dovoliti, da bi ponovili to napako, če želimo preprečiti nevarne in morebiti katastrofalne gospodarske in socialne posledice v naslednjih desetletjih.

Pokazati moramo čut za odgovornost in sprejeti drzne odločitve za sprejetje čistega, energetskega učinkovitega modela ter tudi za to, da zagotovimo orodja, ki jih potrebujemo, da se naši državljani začnejo zavedati podnebnih sprememb in se ustrezno vedejo. Prišel je čas.

Zato Parlament in države članice javno pozivam, da podprejo ta zakonodajni sveženj na prihodnjem plenarnem zasedanju, saj nam bo zagotovo omogočil, da se spoprimemo z največjim izzivom, s katerim smo soočeni.

Andrzej Jan Szejna (PSE), v pisni obliki. – (PL) Davčne goljufije zadajajo udarec načelu poštenega in preglednega obdavčenja in preprosto škodijo temeljem delovanja Skupnosti. Manjši proračunski prihodki nam preprečujejo, da bi v celoti izvajali naše politike.

Boj proti davčnim goljufijam sodi predvsem v pristojnost držav članic, toda le-te morajo delovati samostojno. Obstaja jasna potreba po uskladitvi ukrepov na ravni Skupnosti in po okrepitvi sodelovanja med vladami držav članic in Evropske komisije.

Ker je radikalna reforma DDV tako dolgoročen kot dolgotrajen projekt, poročilo predlaga uporabo konvencionalnih sredstev. Med njimi so spremembe zakonodaje o odgovornosti davkoplačevalcev, če ne predložijo pravočasno zahtevanih dokumentov ali če predložijo netočne dokumente, skrajšanje obdobja za zbiranje podatkov in hitro popravljanje netočnih podatkov kot tudi pospešena izmenjava informacij o transakcijah znotraj Skupnosti.

6. Sprejetje zapisnika predhodne seje: glej zapisnik

7. Čas glasovanja

Predsednica. – Naslednja točka je glasovanje.

(Za izide in druge podrobnosti glasovanja: glej zapisnik)

7.1. Sporazum med Republiko Korejo in ES o sodelovanju pri protikonkurenčnih dejavnostih (A6-0452/2008, David Martin) (glasovanje)

7.2. Stalež sleda zahodno od Škotske (A6-0433/2008, Struan Stevenson) (glasovanje)

7.3. Prisotnost in sodelovanje v preživninskih zadevah (A6-0456/2008, Genowefa Grabowska) (glasovanje)

7.4. Merilni instrumenti in metode meroslovne kontrole (prenovitev) (A6-0429/2008, József Szájer) (glasovanje)

7.5. Instrument za hitro odzivanje na hitro naraščajoče cene hrane v državah v razvoju (A6-0396/2008, Gay Mitchell) (glasovanje)

7.6. Boj proti davčnim goljufijam: skupni sistem DDV (A6-0448/2008, José Manuel García-Margallo y Marfil) (glasovanje)

7.7. Boj proti davčnim goljufijam (A6-0449/2008, José Manuel García-Margallo y Marfil) (glasovanje)

7.8. Izboljšanje okolja za mala in srednje velika podjetja v Evropi - Akt za mala podjetja (glasovanje)

7.9. Izvoz orožja (kodeks ravnanja) (glasovanje)

– V zvezi z odstavkom 5:

Tobias Pflüger (GUE/NGL). - (DE) Gospa predsednica, francosko predsedstvo razpravlja o tem, da bi bil kodeks ravnanja končno pravno zavezujoč. Dve državi morata izvesti še nekaj ukrepov, namreč Nemčija in Velika Britanija. Evropski parlament mora dati jasen signal.

Sprememba se glasi, kot sledi. Na koncu točke 5 se doda naslednje: „in učinkovit nadzor izvoza orožja;“

(Ustna sprememba je bila sprejeta)

7.10. Posebno poročilo Evropskega računskega sodišča št. 8/2007 o upravnem sodelovanju na področju davka na dodano vrednost (A6-0427/2008, Bart Staes) (glasovanje)

7.11. Položaj žensk na Balkanu (A6-0435/2008, Zita Gurmai) (glasovanje)

7.12. Priprava evropskega načrta za upravljanje populacije kormoranov (A6-0434/2008, Heinz Kindermann) (glasovanje)

8. Obrazložitev glasovanja

Ustna obrazložitev glasovanja

– Poročilo: Gay Mitchell (A6-0396/2008)

David Sumberg (PPE-DE). - Gospa predsednica, zares sem zelo zadovoljen, ker lahko zelo na kratko prispevam k tej razpravi, saj je v času, v katerem živimo, ko tretji svet zelo trpi zaradi pomanjkanja hrane, pomembno, da se v Evropski uniji zavedamo, da smo, čeprav se soočamo z gospodarsko krizo, kljub temu izjemno bogati v primerjavi s tretjim svetom. Zato sem zelo vesel, da v Parlamentu priznavamo, da imamo moralno in politično dolžnost do tistih, ki so v resni nevarnosti. Dovolj je, da včasih vidimo podobe na naših televizorjih, da spoznamo, kako nujna je zadeva.

Zato čestitam gospodu Mitchellu za to poročilo. Gre za dobrodošel razvoj, ki si zasluži našo podporo in zelo sem vesel, da sem ga sam lahko podprl.

Nirj Deva (PPE-DE). - Gospa predsednica, kot gospod Sumberg bi rad tudi jaz povedal, zakaj smo glasovali za to poročilo. Odločitev je bila precej težka, ker plačujemo za prevoz z denarjem davkoplačevalcev.

Toda s tem dejansko hranimo milijon ljudi, ki bi sicer do konca naslednjega leta umrli. Svetovni program za prehrano zagotavlja hrano 20 do 25 milijonom ljudi, ki jim grozita podhranjenost in smrt do konca leta 2009, če tega ne storimo. Milijarda ljudi ima trenutno le en obrok vsaka dva dneva. Če denar porabimo modro, bodo imeli en obrok vsak dan.

Petindvajset milijonov ljudi je polovica prebivalcev moje države, Združenega kraljestva. Ne želim naslednje leto stati v tem Parlamentu in povedati, da sem stal ob strani in gledal, kako je polovica moje države umrla zaradi lakote, ker tega nismo naredili. Zelo sem vesel, da smo izglasovali uvedbo teh nujnih sredstev.

– Poročilo: José Manuel García-Margallo y Marfil (A6-0448/2008)

David Sumberg (PPE-DE). - Gospa predsednica, poročilo gospoda Garcíe-Margalla je poročilo, ki ga lahko sprejemem, ker se vsi trudimo preprečiti davčne goljufije, kar je pomembno, zlasti davčne goljufije v povezavi z davkom na dodano vrednost. Siva ekonomija, ki obstaja v vseh naših državah, škodi davkoplačevalcem in bi nas morala vse skrbeti, saj pomeni, da so davkoplačevalci na slabšem.

Toda k temu bi rad dodal pripombo, namreč absolutno nujno je, da imajo posamezne države pravico, da same določijo stopnjo DDV. To ni stvar Evropske unije. V Britaniji je finančni minister pred kratkim zmanjšal stopnjo DDV v poskusu boja proti recesiji. Po mojem mnenju to ni zelo učinkovit ukrep in mislim, da ne bo pomagal, toda pomembno je, da ima posamezna država pravico to storiti. To je bila opomba, ki sem jo hotel podati v zvezi s tem poročilom.

– Skupni predlog resolucije: Kodeks ravnanja EU o izvozu orožja (RC B6-0619/2008)

David Sumberg (PPE-DE). - Gospa predsednica, vesel sem, da lahko to komentiram. Zaskrbljen sem zaradi vpletenosti Evropske unije v to zadevo, preprosto zato, ker je to stvar mednarodnega sporazuma, enostransko ravnanje Evropske unije pa ne bo stvari nič spremenilo.

Poleg tega mislim, da je omemba evropske varnostne ureditve v poročilu neprimerna. Osnova evropske varnosti je Nato. Vedno je bil in vedno bo, to pa zato, ker so njegova članica Združene države Amerike, ki so naša prijateljica in zaveznica. Nekateri deli tega Parlamenta so zelo protiameriški. Jaz nisem. Nisem pozabil, koliko naša celina dolguje ZDA za svojo svobodo in članstvo v Natu. Naše zavezništvo z Združenimi državami prek Nata je osnova naše obrambe in varnosti ter bo tudi v prihodnjih letih.

– Poročilo: Zita Gurmai (A6-0435/2008)

Marusya Ivanova Lyubcheva (PSE). - (BG) Rada bi predstavila svoje razloge, da sem podprla poročilo o položaju žensk na Balkanu, ki ga je pripravila moja kolegica gospa Gurmai in za katero ji čestitam. To poročilo odraža dejanski položaj žensk na Balkanu glede na njihov različen status, pri čemer ne razlikuje med državami. Politike enakosti spola se dosledno izvajajo, stereotipi pa se postopoma premagujejo. Poročilo opisuje spremembo stanja zaradi spremembe zakonodaje, dodelitve več pravic ženskam, okrepljenega upravljanja in sodelovanja žensk v politiki in upravljanju. Pomemben vidik poročila je ocena vloge žensk na Balkanu pri razvoju demokratičnih procesov za ohranjanje stabilnosti v regiji in premagovanje vseh vojaških konfliktov.

– Poročilo: Heinz Kindermann (A6-0434/2008)

Albert Deß (PPE-DE). - (DE) Gospa predsednica, gospod Kindermann je podal konstruktivno resolucijo za problem kormoranov, za katero sem z veseljem glasoval. Vesel sem, da je resolucija prejela 558 glasov. Kormorane smo že dolgo nazaj zaščitili, ko je ostalo le še nekaj gnezditvenih kolonij v Evropi. Medtem so postali tako prevladujoči, da izropajo cele ribnike in reke. Zato jih je treba vključiti v Prilogo II k Direktivi o pticah. Škoda, ki jo povzročajo, ogroža obstoj številnih gojiteljev rib in ribičev. Preučiti je treba najnižjo raven, ki je potrebna za ohranitev te vrste v državah članicah. Vse, kar jo presega, je treba urediti. Če Komisija ne bo ukrepala, bodo ogroženi ribji staleži.

Zato naprošamo Komisijo, da to resolucijo vzame resno in čim prej ukrepa.

*

* *

Jean-Pierre Audy (PPE-DE). – (FR) Gospa predsednica, s sklicevanjem na člen 202a našega Poslovnika smo med plenarnim zasedanjem glasovali, da se evropska himna odigra na uradnih sejah. Zanima me, gospa predsednica, zakaj himna ni bila zaigrana, ko smo pozdravili njegovo svetost dalajlamo.

Predsednica. - Poizvedela bom in vam posredovala odgovor, gospod Audy.

*

* *

Pisne obrazložitve glasovanja

– Poročilo: **David Martin (A6-0452/2008)**

Glyn Ford (PSE), v pisni obliki. – Čestitam mojemu kolegi za ta Sporazum z Republiko Korejo o sodelovanju pri protikonkurenčnih dejavnostih. Poslanci gotovo vedo, da se s Korejo trenutno pogajamo o sporazumu o prosti trgovini. Podpirata ga tako vlada kot opozicija v Seulu in ta Parlament, saj je podprl predhodno poročilo gospoda Martina in s tem načeloma pokazal svoje strinjanje. Obe strani si želita zaključiti dogovor pred naslednjimi junijskimi evropskimi volitvami. Današnji dogovor nam lahko v tem postopku samo pomaga, tudi če priznamo, da obstajajo še nekatera zapletena vprašanja, kot so avtomobili in pravila o poreklu v zvezi z industrijskim kompleksom Kaesong.

Genowefa Grabowska (PSE), v pisni obliki. – (PL) Svetovna gospodarstva so vse bolj medsebojno povezana, mednarodna trgovina narašča zelo hitro in neposredne tuje naložbe so vse pogostejše. Zato v celoti podpiram poročilo Davida Martina, ki priporoča sprejetje Sporazuma med EU in Južno Korejo o sodelovanju pri protikonkurenčnih dejavnostih. Sporazum se sklada s predhodnimi ukrepi EU na tem področju in dopolnjuje sporazume, podpisane že na začetku devetdesetih let prejšnjega stoletja z Združenimi državami (1991), Kanado (1999) in Japonsko (2003). Sporazum s Korejo bo prispeval k učinkovitemu izvajanju predpisov o konkurenčnosti, in sicer s spodbujanjem sodelovanja med agencijami za varstvo konkurence in zmanjšanjem verjetnosti sporov.

Med drugim predpisuje obveznost zagotavljanja informacij o izvedbenih ukrepih, ki jih uresničujejo agencije za varstvo konkurence in ki bi lahko vplivali na materialne interese druge stranke. Dobro je, da sporazum uvaja določbe o vzajemni pomoči, usklajevanju izvedbenih ukrepov, izmenjavi informacij in zajamčeni zaupnosti. Koreja je četrta največja trgovska partnerica EU zunaj Evrope, EU pa je največji tuj investitor v Koreji. Če upoštevamo vse večji pomen partnerstva med dvema državama, se zdi povsem upravičeno, da se Koreja uvrsti med druge tri partnerice, s katerimi je EU sklenila sporazume v okviru protikonkurenčnih dejavnosti.

Pedro Guerreiro (GUE/NGL), v pisni obliki. – (PT) Republika Koreja je četrta največja neevropska trgovinska partnerica EU in EU je največji vlagatelj v Republici Koreji.

S tem sporazumom se želi zagotoviti „medsebojno priznavanje konkurenčnega prava med Evropsko skupnostjo in Južno Korejo“ kot „najučinkovitejši način za reševanje protikonkurenčnega ravnanja“, s čimer se želi zmanjšati „uporaba trgovinskih obrambnih instrumentov med obema strankama“, kot tistih, ki so že bili sprejeti v Združenih državah (1991), Kanadi (1999) in na Japonskem (2003).

Toda Evropski parlament se osredotoča na razmislek, da bi moral biti ta sporazum napisan „v smislu splošnega okvira obstoječih sporazumov med Evropsko skupnostjo in Republiko Korejo in tistih, o katerih se sedaj pogaja, zlati v smislu pogajanja glede možnega sporazuma o svobodni trgovini“, in sicer, ter kot tudi poudarja poročevalec, ob upoštevanju „težav, do katerih je prišlo pri ostalih dvostranskih in medregionalnih trgovinskih pogajanjih“.

Z drugimi besedami, Evropski parlament se zavzema za „povečan dostop do trga“ s katastrofalnimi posledicami za industrijo in delovna mesta v, na primer, pomorski gradnji in sektorju za popravila na Portugalskem, in za njegovo skoraj popolno uničenje.

Zato glasujemo proti.

David Martin (PSE), v pisni obliki. – Upam, da bosta moje poročilo in predlog Komisije zagotovila bistveno izboljšanje za Korejo in EU. Koreja je četrta največja neevropska trgovinska partnerica, zato je pomembno, da imamo protikonkurenčne varovalne ukrepe.

Andreas Mölzer (NI), v pisni obliki. – (DE) Četrto največje gospodarstvo v Aziji pesti mednarodna finančna kriza. Spomini na azijsko valutno krizo iz leta 1997 se spet obujajo. Medtem ko je po eni strani vlada Južne Koreje danes bolj samozavestna zaradi tega, ker so bili ukrepi hitro sprejeti, pa sedaj obstaja kriza tudi v Evropi in ZDA, kar dela položaj nekoliko bolj resen. Kljub temu OECD meni, da si bo Koreja v bližnji prihodnosti opomogla, vse šibkejši von bo spodbudil izvoz in stimulacijski ukrepi bodo povečali domače povpraševanje.

Gospodarski odnosi med EU in Korejo bi morali zato ostati nedotaknjeni, zaradi česar je smiselno določiti nekatera temeljna pravila kljub zapleteni naravi sedanjega položaja. Vse pogosteje se v gospodarskih sporazumih zaščitijo le interesi vlagateljev, zato mora EU skrbeti za to, da se predpisi zaposlovanja ter socialni in okoljski standardi prav tako upoštevajo v zadostni meri. To ni jasno navedeno v poročilu, ki je podlaga našemu glasovanju, zaradi česar sem se pri glasovanju vzdržal.

Rovana Plumb (PSE), v pisni obliki. – (RO) Glasovala sem za to poročilo, saj bo sporazum prispeval k učinkoviti uporabi konkurenčne zakonodaje s spodbujanjem sodelovanja med pristojnimi organi in z zmanjšanjem možnosti za izbruh konfliktov.

Koreja je četrta največja neevropska trgovinska partnerica in EU je največji vlagatelj v Koreji.

Ob upoštevanju vse večjega pomena tega partnerstva se zdi ustrezno, da se Koreja doda k trem ostalim partnerjem, s katerimi ima EU sporazume glede sodelovanja pri protikonkurenčnih ukrepih.

Sporazum predvideva prigrasitev ukrepov, ki so bili sprejeti s strani organa za konkurenco za izvrševanje zakonodaje, kar bi lahko vplivalo na pomembne interese druge strani, medsebojno pomoč, vključno z možnostjo, da ena stran zahteva od druge, da sprejme izvršilne ukrepe, in usklajevanje dejavnosti izvrševanja kot tudi izmenjave informacij. Prav tako obstajajo ukrepi glede zaupnosti.

Širše moramo poudariti pomen večstranske trgovine in konkurenčnih pravil za doseganje svobodnih in čezmejnih trgov.

Luca Romagnoli (NI), v pisni obliki. – (IT) Glasoval sem za poročila gospoda Martina o sklenitvi sporazuma med Korejo in Evropsko skupnostjo glede sodelovanja pri protikonkurenčnih dejavnostih. Odobravam razlago, na kateri temelji poročilo, in verjamem, da bo ta konkurenčni sporazum za današnje razmere bolj bistven instrument bolj kot kdaj koli, saj se trgovina, zlasti z azijskimi državami, povečuje tako v kakovosti kot pomenu. Ob upoštevanju razlik med evropskim gospodarskim sistemom in sistemom evropskih trgovinskih partneric, vključno s Korejo, in zlasti razlik med proizvodnimi stroški in predpisi za varovanje domačih potrošnikov v teh državah, predstavlja sporazum med organi za konkurenco korak naprej pri varovanju naši podjetij in blaga pred nevarnostmi, s katerimi se soočajo v današnjem globalnem okolju.

Marian Zlotea (PPE-DE), v pisni obliki. – (RO) Glasoval sem za to poročilo, ker menim, da je zelo pomembno, da vzpostavimo tržne povezave, ki so v skladu z načeli konkurence, ne le v Koreji, pač pa tudi v drugih državah zunaj EU. Spodbujati moramo sodelovanje med pristojnimi organi in se s tem izogniti verjetnosti izbruha konfliktov.

Kot sem dejal in kot je tudi bilo ponovljeno v mnenju Odbora za notranji trg in varstvo potrošnikov ter izglasovano ta teden, moramo evropskim državljanom ponuditi veliko bolj raznolik razpon poslovnih priložnosti in zagotoviti, da vsi dvostranski sporazumi s tretjimi državami spoštujejo pravice potrošnikov in načela konkurence.

– Poročilo: Struan Stevenson (A6-0433/2008)

Šarūnas Birutis, v pisni obliki. – (LT) Večletni načrt upravljanja staleža sleda na zahodu Škotske je dobrodošel.

Verjamem, da bi spremljanje ribiških plovil z licenco, ki imajo dovoljenje za ribarjenje na zadevnem področju, moralo biti opravljeno z uporabo elektronskih ladijskih dnevnikov in da bi države članice zastave morale poslati poročila o ulovu na nadzorni center ribištva vsak dan. Plovila, ki imajo dovoljenje za ribarjenje na enem področju, ne bi smela v istem ribolovnem potovanju ribariti na nobenem drugem področju kot na zahodu Škotske.

Pomembno je, da se podatki razvijejo za to, da služijo kot osnova znanstveni oceni glede staleža sleda na zahodu Škotske. Poleg obstoječih akustičnih raziskav, ki se opravljajo za to, da se določijo kazalci presežka odraslih sledov, podpiram pilotno raziskovalno mrežo leta 2008 in 2009, ki nam bo omogočila določiti ustreznost in učinkovitost te metode in zagotoviti drug, neodvisen kazalec presežka sleda na področju

zahodne Škotske; pozdravljam to pobudo. Prav tako se strinjam s Komisijo glede dejstva, da bi bilo treba načrt upravljanja prenoviti vsaka štiri leta in upoštevati priporočilo Znanstvenega, tehničnega in gospodarskega odbora za ribištvo (STECF). Toda če bodo predlagane kakršne koli spremembe po tem pregledu, je treba o njih razpravljati z regionalnim svetovalnim svetom za pelagične staleže in Evropskim parlamentom.

Avril Doyle (PPE-DE), v pisni obliki. – Poročilo člana Parlamenta Stevenson o upravljanju staležev sleda na zahodni obali Škotske predstavlja večletni načrt. Ta temelji na obstoječih sporazumih o sledu v Severnem morju z Norveško za ohranitev trajnostne ribolovne industrije z vzpostavitvijo zgornje in spodnje meje, ki je odvisna od celotne velikosti staleža.

STECF in ICES sta svetovala, da je mogoče trajnostno ribištvo ohraniti z upravljanjem letne smrtnosti (merjenje ulovov) pri 0,25, ko je velikost staleža nad 75 000 ton, in pri 0,20, ko velikost staleža pade pod 75 000 ton, toda ostane nad 50 000 ton. Komisija predlaga, da če bi velikost drstitvenih staležev padla pod 50 000 ton, bi začela veljati popolna omejitev lova na sled, kar bi omogočilo obnovitev populacije in regeneracijo ter ohranitev staleža, kar bi zagotovilo preživetje in prihodnost ribiške industrije, ki je odvisna od ohranjanja staležev rib.

Irska je neposredno vpletena v ta predlog z irskimi teritorialnimi vodami na severozahodu Donegala, ki spada v vprašljivo območje. Z namenom, da bi ohranili ribiško industrijo, je bistvenega pomena, da se izvedba tega poročila začne čim prej, da se zmanjša razdor za ribištvo.

Dumitru Oprea (PPE-DE), v pisni obliki. – (RO) To poročilo zahteva posebno pozornost ob upoštevanju globalne krize, ki zahteva odgovorne in zmerne ravni potrošnje.

Kot rezultat reforme skupne ribiške politike leta 2002 so bili skupaj z načrti za oživitve izvedeni večletni načrti za ribolovne vire, ki so v interesu Skupnosti.

Dejansko je bil precedens ustvarjen s sporazumom o večletnem upravljanju, ki je bil podpisan z Norveško leta 1997 in je zadeval staleže sledu. Sporazum je prinesel zadovoljive rezultate.

Če bi predlagani ukrepi bili realizirani, bi pomenili boljše načrtovanje ribištva in ribolovnih dejavnosti. Zato bi bilo več elementov, ki bi jamčili za sklad za ribištvo, celotni dovoljeni ulov in posebna ribolovna dovoljenja.

Še zlasti pomemben vidik je pristop k tej dejavnosti, ki temelji na ekosistemu, in zato jamči, da bo izkoriščanje izvedeno na odgovoren način kar zadeva vrste, od katerih so mnoge na robu popolnega izginotja. Poleg tega je to treba pretvoriti v dejavnost, ki se opravlja pod trajnostnimi okoljskimi, gospodarskimi in družbenimi pogoji.

– Poročilo: Genowefa Grabowska (A4-0456/2008)

Jean-Pierre Audy (PPE-DE), v pisni obliki. – (FR) Na podlagi poročila gospe Grabowske sem glasovala za predlog uredbe Sveta glede pristojnosti, veljavnega prava, priznavanja in izvrševanja odločb ter sodelovanja v zvezi s preživninskimi obveznostmi v okviru ponovnega posvetovanja. Podpiram poročevalko, ki je naredila vse, kar je bilo v njeni moči, da je končno besedilo na razpolago pred koncem leta, tako da lahko imajo evropski državljani od njega koristi čim prej in delim njeno stališče, da bi Komisija morala še naprej delati na izvršilnih postopkih.

Adam Bielan (UEN), v pisni obliki. – (PL) Poročilo gospe Grabowske predlaga poenostavitev sistema preživnin po vsej Evropski uniji, zato to poročilo podpiram. Na Poljskem veliko žensk vzgaja otroke same, medtem ko pogosto očetje živijo in delajo v drugih državah EU in se pogosto izogibajo plačilu preživnin. Uveljavljanje plačil v takih pogojih je praktično nemogoče.

Tesnejše sodelovanje med državami članicami EU bi v tej zadevi pomagalo upnikom, da bi uspešneje izterjali denar, ki jim je dolgovan.

Šarūnas Birutis, v pisni obliki. – (LT) Če bo ta uredba sprejeta, bodo državljani lažje živeli. Najprej se želi poenostaviti postopek opredeljevanja preživninskih obveznosti. Poleg tega uredba zagotavlja, da ko država članica izda odločbo o preživninskih obveznostih, bo taka odločba zavezujoča v vseh državah članicah. V skladu z uredbo bo prav tako vzpostavljen operativni sistem sodelovanja med osrednjimi organi držav članic, ki bo pomagal upnikom izterjati dolgove.

Gérard Deprez (ALDE), v pisni obliki. – (FR) Rad bi izrazil zadovoljstvo, da se bo danes glasovalo o poročilu gospe Grabowske, najprej zato, ker smo na prenovljeno različico zadevne uredbe čakali dolgo časa, in drugič, ker bi to glasovanje moralo omogočiti, da se besedilo sprejme še v času francoskega predsedstva – to je predsedstva, ki se je na vse pretege trudilo, da bi besedilo privedlo do uspešnega zaključka.

Kot veste, je sedaj v Evropski uniji prepogosto pretežno in tudi dolgo traja, da če pride do ločitve in so vpleteni otroci, da se zagotovi, da se preživnine dekansko plačujejo, če je en zakonec odšel v drugo državo.

Predlagano besedilo, ki ga odobravam, bi moralo olajšati življenje evropskim državljanom, ko bi prišlo do preživninskih obveznosti in bi moralo pomagati upnikom izterjati dolgove. Z odpravo uradnega dovoljenja je odločba o obveznosti vzdrževanja za odsotnega zakonca, ki jo izda sodišče ene države članice, takoj veljavna v vseh drugih. Prav tako se bo omogočilo državljanom, da iz svojega običajnega naslova opravijo vse formalnosti, ki so potrebne za zaseg plačah ali bančnega računa, da se aktivirajo mehanizmi sodelovanja in da se pridobi dostop do informacij, ki omogočijo, da se locirajo dolžniki in se oceni njihovo premoženje.

Avril Doyle (PPE-DE), v pisni obliki. – Pozdravljam poročilo svoje kolegice o preživninskih obveznostih, s katerim se želi pomagati pri izterjavi plačil za preživnine v Evropski uniji. Z uredbo se želi omogočiti upniku, da si pridobi izvršilni nalog za plačilo – ki lahko kroži brez ovir na področju pravosodja v Evropski uniji – lažje, hitreje in brez stroškov v večini primerov. To bo posledično omogočilo redna plačila dolgovanih zneskov in to, da bodo preživninske obveznosti iz ene države članice veljale tudi v drugi. To bo poenostavilo življenje državljanov EU in zagotovilo dodatno podporo s povečanim sodelovanjem držav članic.

Dumitru Oprea (PPE-DE), v pisni obliki. – (RO) Menim, da je to poročilo zelo pomembno v času, ko se potreba po usklajevanju zakonodaje v državah članicah Evropske unije čuti na več področjih, vključno kar zadeva preživninske obveznosti.

Spremenjena različica uredbe o pristojnosti, priznavanju in izvrševanju odločb ter sodelovanju v zvezi s preživninskimi obveznostmi jasno določa merila in položaje, ko se ta vrsta dolžnosti izvršuje z zakonom.

Preživninskimi obveznostmi so osebne in stalne, da ne omenim enostranske.

Ta uredba bo olajšala življenje državljanov Evropske unije v smislu postopka, ki se zahteva za vzpostavitev preživninskih obveznosti. Natančneje, ko bo odločba razglašena v eni državi članici, bo to imelo enak obvezujoč učinek v vseh državah članicah. To je bistveni vidik, če se spomnimo, da veliko državljanov prebiva v različni državi članici od tiste, kjer so bili rojeni ali kjer je bila izdana odločba preživninskih obveznostih.

Daciana Octavia Sârbu (PSE), v pisni obliki. – (RO) Ta uredba bo olajšala življenje državljanov. Poenostavitev je bila eden od rezultatov, ki smo jih želeli doseči, zlasti kar zadeva postopek, ki se zahteva za uvedbo preživninskih obveznosti.

Zato uredba določa, da takoj ko se razglasi odločba o preživninskih obveznostih v eni državi članici, bo to imelo enak zavezujoč učinek v vseh državah članicah.

Poleg tega uredba predvideva organizacijo operativnega sistema, ki bi podpiral sodelovanje med osrednjimi organi v državah članicah, kar bi pomagalo upnikom izterjati vsote denarja, ki se jim dolgujejo.

Končni rezultat, ki ga imamo pred seboj, je kompromis, ki ga z veseljem podpremo. To pomeni, da bi državljani EU lahko imeli koristi od tega čim prej.

Kar zadeva izvedbene postopke, mora Evropska komisija še dalje delati na tem.

Lahko smo samo zadovoljni z novicami, da to namerava in upam, da bo to omogočilo državljanom, da žanjejo ugodnosti čim prej.

Toda učinkovita izvedba je pomemben vidik, ki bi zagotovil, da obstaja skupni, usklajen sistem priznavanja in izvrševanja odločb v zvezi s preživninskimi obveznostmi v Evropski uniji.

Andrzej Jan Szejna (PSE), v pisni obliki. – (PL) Poročilo o pristojnosti, veljavnem pravu, priznavanju in izvrševanju sodnih odločb ter sodelovanju v zvezi s preživninskimi obveznostmi analizira in ocenjuje spremenjeno različico zadevne uredbe Sveta.

Glavni cilj uredbe je poenostaviti načela glede določanja preživninske obveznosti (ključ do učinkovite izterjave zahtevkov) in organizacije učinkovitega sistema sodelovanja med državami članicami EU v zvezi s takimi obveznostmi.

To poročilo v celoti podpiram. Predstavlja kompromis med predlogi Evropske komisije in pričakovanju Odbora za državljanske svoboščine, pravosodje in notranje zadeve.

Pravočasno sprejetje uredbe – pred koncem leta 2008 – bo omogočalo posameznikom, da bodo imeli kmalu ugodnosti od nje, kar je v tem posebnem primeru prednostna naloga.

– **Poročilo: József Szájer (A6-0429/2008)**

Šarūnas Birutis, v pisni obliki. – (LT) Meroslovni predpisi držav članic veljajo za več kategorij merilnih instrumentov in produktov. Direktiva vsebuje sklop splošnih določb za ES homologacije, začetne verifikacijske postopke in meroslovne kontrolne metode. Medtem ko se izvajajo direktive, ki se uporabljajo za razne kategorije merilnih instrumentov in proizvodov, se določajo zahteve glede tehnične oblike, učinkovitosti in natančnosti ter kontrolni postopek. Odobritev ES za merilne instrumente pomeni, da države članice lahko na ravni EU izvedejo začetni pregled ali, kjer to ni obvezno, se instrumenti dajo na trg in v uporabo. Ta nova različica direktive vključuje spremembe, ki se navezujejo na regulativne postopke in preverjanje; zato je treba kodificirano različico Direktive 71/316/EGS nadomestiti z novo različico.

– **Poročilo: Gay Mitchell (A6-0396/2008)**

Jean-Pierre Audy (PPE-DE), v pisni obliki. – (FR) Na podlagi poročila gospoda Michella sem glasoval za predlog za uredbo Evropskega parlamenta in Sveta o vzpostavitvi instrumenta za hiter odziv na naraščajoče cene hrane v državah v razvoju.

Podpiram to pobudo, ki zagotavlja Evropski uniji nov instrument razvojne politike, ki bi reševal ključne težave, povezane z dvigom cen hrane, ki so zanetile izgrede, nemire in nestabilnost v več državah ter grozijo rezultatom vlaganja v politiko, razvoj in ohranjanje miru mnogih let. Na stotine milijonov ljudi izkuša vse večjo revščino in zadnji napredek proti doseganju razvojnih ciljev tisočletja je bil izničen. Potrebni je 18 milijard EUR, Unija načrtuje financiranje 10 % tega zneska, to je 1,8 milijarde, glede na že razpoložljivo financiranje pa gre za vprašanje dodatnega svežnja 1 milijarde EUR. Ne strinjam se z načrti Komisije, da vzame finance iz sklada, ki je namenjen kmetijstvu.

Alessandro Battilocchio (PSE), v pisni obliki. – (IT) Seveda sem glasoval za poročilo. V poročilu sem tudi poudaril, da je Komisija sprejela pogumno odločitev s svojim predlogom, da dodeli 1 milijardo EUR za prehransko krizo, in menim, da bi morala tako Komisija kot Svet prejeti naše polno sodelovanje za sprejetje te pomembne zakonodaje. Reševanje prehranske krize zahteva oprijemljiva prizadevanja na več ravneh in vse institucije Skupnosti morajo sodelovati, da se dosežejo dragoceni rezultati.

Nigel Farage, Trevor Colman in Jeffrey Titford (IND/DEM), v pisni obliki. – Seveda sočustvujemo z neprijetnim položajem revnih držav. Toda menimo, da so politike EU, kot je na primer skupna ribiška politika, skupna kmetijska politika in protekcionizem v trgovini, izvor mnogih teh težav. Menimo, da so nacionalne države najboljše usposobljene, da pomagajo narodom v razvoju na medvladni osnovi in ne z nadnacionalnimi agencijami s pristopom od zgoraj navzdol, katerih politike gre kriviti v prvi vrsti.

Avril Doyle (PPE-DE), v pisni obliki. – Član Parlamenta, gospod Mitchell, je predstavil načrt, ki razločno poudarja skupen odziv Skupnosti na vse višje in spremenljive stroške hrane v državah v razvoju, in sicer s smernicami za hiter odziv in postopki varnostne mreže za prihodnje žetve. Z instrumentom se prav tako želi zagotoviti strukturno dolgoročno podporo, ki je razvrščena in porazdeljena glede na potrebe in zahteve vsake situacije. Zagotavlja 1 milijardo EUR, ki se dodeli do leta 2010 v skladu s strogimi določenimi merili. Varnost hrane zagotavlja podlago za razvoj vsega in boj z lakoto po svetu je zapleteno, toda bistveno vprašanje, za katerega moramo nujno najti rešitev. Vesela sem, da lahko podprem poročilo gospoda Michella.

Bruno Gollnisch (NI), v pisni obliki. – (FR) V svoji obrazložitvi poročevalec s čustveno noto poziva Evropsko unijo, naj preostalemu svetu podari neporabljena sredstva iz svojega proračuna! To je poseben in nevaren pogled na upravljanje javnega denarja, vidik, ki ga spremljajo grožnje in pripisovanje krivde.

Ni se bilo treba spustiti na tak nivo, da bi nas prepričal, naj pomagamo državam, ki so v največji stiski.

Izpostaviti pa bi želel naslednje tri točke:

- Eksplozija svetovnih cen hrane gotovo vpliva na prebivalce držav v razvoju, vendar je prizadela tudi na milijone državljanov EU. Kaj Komisija dela zanje?

- Ali je res potrebno zaupati upravljanje te nujne pomoči Komisiji, ko pa je slednja v veliki meri odgovorna za te razmere? Stoji za kmetijskim maltuzianizmom v Evropi, ki prispeva k rasti cen. Njene tržne politike spodbujajo izvozne kulture v najrevnejših državah. V istih okoliščinah in s prednostjo, ki jo daje trgu in svobodni trgovini, predlagani ukrepi podpirajo propad lokalnega kmetijstva.

- In nazadnje, kaj se dela za boj proti absurdni in nemoralni špekulaciji, ki vlada na trgih živilskega blaga?

Hélène Goudin in Nils Lundgren (IND/DEM), v pisni obliki. – (SV) Visoke cene živil vplivajo predvsem na tiste, ki imajo najslabši položaj na svetu. Skupaj s krizo na finančnem in energetskega trgu obstaja tveganje precejšnjega nazadovanja pogojev za življenje velikih skupin prebivalstva.

Zavedamo se, da razmere, ki so se pojavile, pozivajo k dejanjem. Vendar se ne strinjamo z ambicijo poročevalca po vzpostavitvi nadaljnjih mehanizmov EU za razdeljevanje finančne pomoči. Razvojna pomoč je v svojem obsegu, usmeritvi in po vsebini dober primer nečesa, za kar Junjska lista verjame, da mora biti določeno prvotno na nacionalni ravni in drugotno preko sodelovanja organov ZN. Junjska lista se vprašuje o vlogi EU, saj bi namesto tega bilo treba poiskati rešitve na zdajšnjo pomanjkanje hrane preko mednarodnih forumov. Zaradi zgornjih razlogov smo se odločili, da bomo glasovali proti poročilu v celoti.

Pedro Guerreiro (GUE/NGL), v pisni obliki. – (PT) Menimo, da so bile pripravljene spremembe, ki izboljšujejo prvotni predlog Evropske komisije, namreč: potreba po dajanju prednosti proizvodnji in lokalnim izdelkom ter malim kmetom v škodo proizvodnje za izvoz; potrebna udeležba organizacij proizvajalcev v opredeljevanju programov in da so le-ti prednostno usmerjeni k malim kmetijskim gospodarstvom; da se pomoč ne dodeli proizvodnji surovin za luksuzno blago ali biogoriva (obžalujemo, da glede te točke gensko spremenjeni organizmi niso bili izločeni).

Vendar je nujno treba poudariti, da bi to pobudo morali obravnavati v sklopu politik EU, ki jo lahko spremenijo v pogajalski pripomoček ali pogoj za vsiljevanje svojih ekonomskih interesov. V mislih imamo pritisk na afriško, karibsko in pacifiško skupino držav (države AKP) za sklenitev sporazuma v okviru Svetovne trgovinske organizacije (STO) ali sporazumov o gospodarskem partnerstvu EU; EU skuša izkoristiti vpliv gospodarske krize za vsiljevanje slednjih.

Prav tako je vredno omeniti, da ta pobuda ne skriva znižanja tako imenovane razvojne pomoči EU niti nabreklih vsot ponovno začete dirke z orožjem in militarilizacije mednarodnih odnosov, v kateri EU igra osrednjo vlogo.

Jasno je, da EU daje z eno roko, da kasneje ali kar takoj prosjači z obema... hinavsko.

Gyula Hegyi (PSE), v pisni obliki. – (HU) Strinjam se s poročevalcem, da finančna kriza ni razlog, da bi zmanjšali svojo pomoč ljudem, ki stradajo v državah v razvoju. Seveda bi omenil, da so znotraj Evropske unije tudi ljudje, ki se znajdejo v težkem položaju zaradi v nebo rastočih cen hrane. In to ne drži samo za nove države članice, pač pa tudi za stare.

Eden od vzrokov za rast cen hrane je nedvomno hitro povečanje proizvodnje biogoriv. Če se gorivo lahko proda po višji ceni, potem izrine cenejša živila iz prodaje ali pa zviša tudi ceno slednjih. Zato EU ne sme uvažati biogoriv iz držav ali večjih regij, kjer to ogroža dostopnost cen hrane za lokalno prebivalstvo.

Biogorivo igra pomembno vlogo v obnovljivi energiji, če pa ga uporabljamo nepremišljeno, lahko sproži resne tragedije. Evropska unija mora zato osnovati svojo porabo biogoriva predvsem na proizvodnji znotraj EU. Ker takšna goriva višajo lokalne cene hrane in ogrožajo pragozdove, uvoz iz držav v razvoju ni priporočljiv.

Jeanine Hennis-Plasschaert, Jules Maaten, Toine Manders in Jan Mulder (ALDE), v pisni obliki. – (NL) Delegacija nizozemske Ljudske stranke za svobodo in demokracijo se je vzdržala končnega glasovanja o poročilu gospoda Michella o ustanovitvi instrumenta za hitro odzivanje na hitro naraščajoče cene hrane v državah v razvoju, ker resno dvomi, da bodo predlagani ukrepi imeli zelen rezultat. Izboljšanje kmetijske proizvodnje v državah v razvoju zahteva bolj strukturiran pristop od vsote 1 milijarde, ki mora biti porabljena v treh letih. Poleg tega Delegacija nizozemske Ljudske stranke za svobodo in demokracijo meni, da se še vedno daje preveč poudarka usmerjanju sredstev organizacijam ZN in Svetovni banki. Države članice bi to lahko naredile tudi neposredno. Namesto tega bi Evropska unija in povezane organizacije, med njimi Evropska investicijska banka, morale prevzeti pobudo glede tega.

Filip Kaczmarek (PPE-DE), v pisni obliki. – (PL) Glasoval sem za sprejem poročila Gaya Mitchella. Evropska unija mora biti sposobna hitrega ukrepanja na prehranske krize. Svetovna kriza je pokazala, kako ranljiv

je lahko gospodarski položaj bogatih držav. Zavedati se moramo, da so revne države in države v razvoju izpostavljene mnogo večjim problemom. Eden od njih je hitro povečevanje števila ljudi, ki jim grozi lakota.

V dramatičnih razmerah lakote ne smemo zapravljati dragocenega časa za izvajanje primernih finančnih postopkov. Prepričan sem, da nam bo novi instrument omogočil opraviti eno naših temeljnih dolžnosti – učinkovito reševanje človeških življenj.

Mikel Irujo Amezaga (Verts/ALE), v pisni obliki. – (ES) Kot je izpostavil predsednik Svetovne banke, se problemi podhranjenosti lahko štejejo za pozabljene tisočletne razvojne cilje. EU bi morala bolj upoštevati številna področja. Ta vključujejo financiranje potreb Svetovnega programa za prehrano, delo, ki vključuje različne organizacije, za ocenitev potreb držav, pomoč malim kmetom (kratkoročna ter analiza nestanovitnosti cen živil v daljšem obdobju); dolgoročne izzive na področju proizvodnje in produktivnosti, zanemarjene raziskovalne načrte in potrebo po doseganju rešitev tveganega upravljanja (kot so finančni instrumenti, povezani s sušo).

David Martin (PSE), v pisni obliki. – Podpiram to poročilo, ker je v sedanji svetovni gospodarski krizi bolj pomembno kot kdaj koli prej, da izpolnimo svoje zaveze do držav v razvoju. Dodatna 1 milijarda EUR bo poskrbela, da države v razvoju ne bodo zapostavljene.

Luca Romagnoli (NI), v pisni obliki. – (IT) Voliti nameravam za poročilo gospoda Mitchella o ustanovitvi instrumenta za hitro odzivanje na hitro naraščajoče cene hrane v državah v razvoju. Posebej se strinjam z mnenjem poročevalca, ko pravi, da hitro rastoče cene živil ne morejo in ne smejo biti samo predmet časopisnih naslovov. Dejstvo, da je globalizacija trgov, predmet številnih razprav, pripeljala do tega, da še več ljudi živi pod pragom revščine, je zaskrbljujoče. Še bolj zaskrbljujoče pa je, da je spregovorjenih veliko lepo zvenceh besed, toda malo oprijemljivih, učinkovitih ukrepov se izvaja na mednarodni ravni. Zato pozdravljam dejstvo, da poročevalec poudarja potrebo po hitrem odgovoru in da je omenjen system, kjer nujne socialne varnostne ukrepe spremlja želja po financiranju, ki lahko ponudi večji in izboljššan dostop do kmetijskih vložkov in storitev, ob upoštevanju potrebe po drugačnem delovanju na lokalni ravni.

Glenis Willmott (PSE), v pisni obliki. – To je čas globoke finančne in prehranske krize. Rastoče cene živil so imele izjemno negativne učinke na države v razvoju. Revščina je narasla in doseganje nekaterih tisočletnih razvojnih ciljev je ogroženo. Visoke cene so prinesle upore in nestabilnost. Zato sem volil za ta predlog, da bi vzeli 1 milijardo EUR neporabljene podpore kmetom EU in jih porabili za pomoč kmetom iz držav v razvoju, ki so v težavah, za nakup nujnih stvari, kot so semena in gnojila. Veseli me, da smo v Evropskem parlamentu uspeli doseči soglasje z nacionalnimi vladami glede podrobnosti, kako bo to delovalo.

– Poročilo: José Manuel García-Margallo y Marfil (A6-0448/2008)

Jan Andersson, Göran Färm, Anna Hedh, Inger Segelström in Åsa Westlund (PSE), v pisni obliki. – (SV) Švedski socialni demokrat menimo, da so ta poročila korak na poti učinkovitejšega boja proti davčnim goljufijam. Glede novih švedskih pravil za DDV, ki so vstopila v veljavo 1. januarja 2008, bodo ta poročila na žalost vsebovala določeno količino dodatne administracije za določena podjetja, vendar menimo, da so spremembe upravičene in sorazmerne s ciljem, zato smo sklenili, da jih podpremo.

Jean-Pierre Audy (PPE-DE), v pisni obliki. – (FR) Na podlagi poročila mojega cenjenega španskega kolega, gospoda García-Margallo y Marfila, sem glasoval za predlog Direktive Sveta o spremembi Direktive z leta 2006 o skupnem sistemu davka na dodano vrednost za boj proti davčnim goljufijam, povezanim s transakcijami znotraj Skupnosti.

Trenutno sistem za izmenjavo podatkov o dobavi blaga znotraj Skupnosti, ki je bil uveden v okviru prehodnih dogovorov glede DDV, sprejetih v času prehoda na notranji trg, ni več zadostno sredstvo za učinkovito obravnavo davčnih goljufij v povezavi s transakcijami znotraj Skupnosti. Treba je omeniti, da ukrep spada med niz ukrepov, nekateri od njih so oblikovani izrecno za povečanje pravne gotovosti podjetij in za zmanjšanje njihovih upravnih bremen ter za bistveno izboljšanje izmenjave informacij in sodelovanja med davčnimi oblastmi. Podprl sem spremembe, v katerih je določeno, da bo dve leti po začetku veljave direktive Komisija morala pripraviti poročilo, ki vrednoti učinke te direktive, s posebnim poudarkom na upravnih stroških, ki jih nove obveznosti prinašajo davkoplačevalcem, in glede stopnje učinkovitosti teh obveznosti v kontekstu boja proti davčnim goljufijam.

Ilda Figueiredo (GUE/NGL), v pisni obliki. – (PT) Na splošno se strinjamo s predlogi poročevalca, katerih cilj je izboljšati dokument Evropske komisije za boj proti davčnim goljufijam, povezanim s transakcijami znotraj Skupnosti.

Res je, da davčne goljufije prizadenejo ne le financiranje proračunov držav članic, ampak tudi celotno uravnoteženost lastnih virov Evropske unije, v kolikor je znižanja lastnih davčnih virov treba nadomestiti s povišanjem bruto nacionalnega dohodka lastnih virov.

Prav tako se mi ne zdi negativno, če bi obstajalo poročilo o ovrednotenju vpliva te direktive, posebej glede upravnih stroškov novih formalnih obveznosti prizadetih posameznikov in glede učinkovitosti teh formalnih obveznosti v boju proti davčnim goljufijam.

Vendar imamo resne zadržke glede relativne pravičnosti predpisov obstoječega sistema in njihove uporabe. Zato smo se vzdržali glasovanja o tem poročilu.

Bruno Gollnisch (NI), v pisni obliki. – (FR) Volili smo proti obema poročiloma gospoda García-Margallo y Marfila o boju proti davčnim goljufijam, povezanim s transakcijami znotraj Skupnosti, ali, če se preprosto izrazim, davčnim goljufijam pri trgovanju med državami članicami.

Seveda obsojamo te goljufije in podpiramo medvladno sodelovanje med ustreznimi nacionalnimi agencijami. Kar pa predlaga poročevalec, sega mnogo dlje od tega, z vzpostavitvijo „davčne evidence EU“, dostopne nacionalnim upravam za namen zbiranja podatkov o osebah, ki naj bi bile na kakršen koli način vpletene v goljufije, in preprečevanja tem osebam, da bi ustanovile ali upravljale podjetje kjer koli v Evropi. V imenu koga? V skladu s sodno, upravno ali povsem samovoljno odločitvijo? Sprejeto na kateri ravni? Na osnovi katerih pooblastil, zajetih – ali ne, odvisno od primera – v Pogodbah?

Prevlada odločitev na evropski ravni, samododeljevanje navidezno kazenskih pooblastil, prenapihnjena izvrševalna vloga Evropske komisije in več birokracije za podjetja v času, ko se hvalimo o Aktu za mala podjetja za Evropo – vse to se nam zdi nesprejemljivo.

Andreas Mölzer (NI), v pisni obliki. – (DE) Vsak davčni sistem spremljajo davčne goljufije. Vprašanje je, kako lahko najbolje to preverimo. Z vsemi ukrepi je treba za vsako ceno zagotoviti, da mala in srednje velika podjetja ne bodo poplavlili birokratski stroški. Na prvi stopnji se je treba v velikem obsegu spoprijeti z davčnimi goljufijami.

Kakršno koli izboljšanje sodelovanja je nedvomno koristno, v kolikor se ne prelevi v to, da si EU začne prilaščati pooblastila za sprejemanje odločitev držav članic zase. V ospredju mora biti dogovorjen postopek med državami članicami EU, kjer ni bistvene spremembe obstoječih sistemov. Zaradi tega sem glasoval proti poročilu.

Luca Romagnoli (NI), v pisni obliki. – (IT) Volil sem za poročilo gospoda García-Margallo y Marfila za boj proti davčnim goljufijam, povezanim s transakcijami znotraj Skupnosti, s pomočjo skupnega sistema davka na dodano vrednost. Strinjam se s potrebo po boju proti davčnim goljufijam, povezanim s transakcijami znotraj Skupnosti, in verjamem, da bi na skupnem evropskem trgu upravno sodelovanje držav članic v tem pogledu morali okrepiti. Pri transakcijah, ki niso sklenjene znotraj nacionalnih meja, morajo ukrepe, ki spadajo predvsem v nacionalno pristojnost, spremljati ukrepi skupne odgovornosti na evropski ravni, izmenjava dobrih praks in formalne davčne obveznosti.

– Poročilo: José Manuel García-Margallo y Marfil (A6-0449/2008)

Jean-Pierre Audy (PPE-DE), v pisni obliki. – (FR) Na podlagi poročila cenjenega španskega kolega, gospoda García-Margallo y Marfila, sem glasoval za predlog Uredbe Sveta o spremembi Uredbe (ES) št. 1798/2003 za boj proti davčnim goljufijam, povezanim s transakcijami znotraj Skupnosti.

Komisija mora zbirati informacije o ukrepih držav članic za boj proti davčnim goljufijam, pokazati, kateri izmed njih so bili najuspešnejši in kateri ukrepi se ji zdijo najprimernejši za odpravo goljufij. Komisija bo sestavila niz kazalnikov, ki bodo opredeljevali področja, kjer je največje tveganje za neizpolnjevanje davčnih obveznosti. Nacionalne davčne uprave mora motivirati potreba po odpravi goljufij in pomagati morajo poštenim davkoplačevalcem, da izpolnijo svoje obveznosti. Na osnovi zbranih podatkov pri ocenjevanju uporabe te uredbe mora Komisija pripraviti niz kazalnikov, da bo določila, v kakšnem obsegu bo vsaka država članica sodelovala s Komisijo in ostalimi državami članicami s predložitvijo informacij, ki jih ima na razpolago, in nudenjem pomoči za odpravo goljufij. Države članice in Komisija morajo redno oceniti uporabo te uredbe.

Ilda Figueiredo (GUE/NGL), v pisni obliki. – (PT) Tudi v tem primeru se na splošno strinjamo s predlogi poročevalca, ki nameravajo izboljšati dokument Evropske komisije. To velja za predlog, ki vztraja pri potrebi,

da Evropska komisija v celoti obvešča Evropski parlament o nameranih ukrepih, v skladu s Sporazumom med Evropskim parlamentom in Komisijo o postopkih za izvedbo Sklepa Sveta 1999/468/ES.

Prav tako se strinjam, da morajo države članice in Komisija redno ocenjevati uporabo Uredbe. Vendar pa se mi predlog, da bi Komisija morala pripraviti niz kazalnikov z namenom preverjanja, v kolikšnem obsegu bo vsaka država članica sodelovala s Komisijo in ostalimi državami članicami, ne zdi dovolj jasen, čeprav je očitno, da obstajajo kritike Računskega sodišča glede pomanjkanja učinkovitega upravnega sodelovanja v boju proti davčnim goljufijam na področju DDV. Možnost izmenjave dobrih praks in priprave analiz ne more upravičiti večjega bremena na področjih, ki postavljajo pod vprašaj načelo subsidiarnosti.

Zato smo se glasovanja vzdržali.

– Predlog resolucije: Na poti k izboljšanju okolja za mala in srednje velika podjetja v evropskem aktu o malem gospodarstvu (B6-0617/2008)

Jean-Pierre Audy (PPE-DE), v pisni obliki. – (FR) Potem ko sem glasoval za skupno resolucijo, ki so jo pripravile štiri politične skupine, vključno s skupino Evropske ljudske stranke (Krščanskih demokratov) in Evropskih demokratov, o izboljšanju okolja za mala in srednje velika podjetja v evropskem aktu o malem gospodarstvu, bi se rad zahvalil za izjemno delo, ki sta ga opravila moja francoska kolegica poslanka, gospa Fontaine, in francosko predsedstvo z ministrom Lagardom. Države članice morajo nujno uradno potrditi svojo namero, da bodo sprejele Akt za mala podjetja na Evropskem svetu decembra 2008, ki bo organiziran v Bruslju. Tako bomo zagotovili, da bo Akt za mala podjetja imel visok profil, ki ga zahteva istočasno, kot bodo njegove določbe postale pravno zavezujoče, s čimer bo ustvarjen resnično pozitiven vpliv na okolje za mala in srednje velika podjetja. Slednja predstavljajo podlago za bistveni del gospodarstva in imajo nedvomno socialno vlogo podjetij človeške velikosti. Vendar so ranljiva in si zaslužijo posebno pozornost. V sklopu interesa, ki ga mora pokazati za svoj sistem ustvarjanja bogastva, je bistvenega pomena, da EU da svojo podporo malim in srednje velikim podjetjem.

Alessandro Battilocchio (PSE), v pisni obliki. – (IT) Glasoval sem za poročilo. Mala in srednje velika podjetja so srce evropskega gospodarstva, tako v smislu rasti in inovacij kot v smislu zaposlovanja. Politika, ki jih podpira, zato pomeni jamčenje stabilnosti celotnega sistema, kar je še pomembneje v tem času svetovne krize, ki jo lahko razrešimo le, če se zavedamo realnega gospodarstva. Zato moramo podpirati vsako prizadevanje, ne smemo pa pozabiti, da je pot pred nami še dolga in moramo spoštovati svojo zavezo.

Bruno Gollnisch (NI), v pisni obliki. – (FR) Glasovali smo za resolucijo o izboljšanju okolja za mala in srednje velika podjetja v Aktu za mala podjetja za Evropo, ker se zavedamo, kot govorimo že leta, ključne gospodarske vloge, ki jo imajo mala in srednje velika podjetja, glavnih generatorjev bogastva in delovnih mest.

Problem je, da je danes to še vedno v domeni teorije. Ista institucija, Komisija, poziva države članice, da „najprej razmislijo o malih podjetjih“, potem pa uvede nejasno, nerazumljivo zakonodajo ter upravne in regulativne omejitve. Komisija je tista, ki, kljub svojim obveznostim, krpa študije vpliva, ki morajo spremljati njene zakonodajne predloge. Komisija je uvedla politiko o dostopu do pogodb javnega naročanja, posledica katere je, da mala in srednje velika podjetja sistematično izpodrivajo velike vseevropske družbe v imenu neoskrunljive konkurenčnosti. Komisija je bila tista, ki je, obsedena z davčnim usklajevanjem, uzakonila sedanje omejitve stopenj DDV.

Da, končno je prišel čas, ko bomo končno dali prednost vsem tem malim podjetjem ter njihovim direktorjem in zaposlenim, in ko bomo nanje mislili predvsem v evropskih predpisih.

Adam Bielan (UEN), v pisni obliki. – (PL) Izboljšanje položaja malih in srednje velikih podjetij v Evropi in podpora Evropski listini za mala podjetja sta izjemnega pomena za učinkovit razvoj gospodarstva in podjetništva Evropske unije, zato sem se odločil podpreti resolucijo.

Morebitne upravne poenostavitve pri ustanovitvi podjetja, poenostavitev predpisov in ukinitve nepotrebnih zakonov lahko samo pospešijo postopek ustanovitve malih in srednje velikih podjetij, ki ponujajo zaposlitev milijonom ljudi.

Ilda Figueiredo (GUE/NGL), v pisni obliki. – (PT) Vemo, kakšno podporo uživajo bančni sektor in druga finančna podjetja na podlagi izgovora o izogibanju finančni krizi v finančnem sektorju in njenih posledic. Vendar je kriza kapitalizma mnogo bolj razširjena in že vključuje resne posledice, posebej na gospodarskem področju, kjer prevladujejo mikro, mala in srednje velika podjetja.

Čeprav je jasno, da lahko le s prekinitvijo sedanjih politik gospodarske liberalizacije najdemo trajne alternativne rešitve, podpiramo posamezne ukrepe, ki bi lahko olajšali resnost položaja tisočih mikro, malih in srednje velikih podjetij.

Vendar vztrajamo, da vzpostavitev okolja, naklonjenega mikro, malim in srednje velikim podjetjem, zahteva povečano kupno moč prebivalstva, višje plače delavcev in izboljšane pokojninske sklade.

Zato bi z glasovanjem za resolucijo želeli poudariti našo željo, da ne sme iti za še eno propagandno slepilo, kot je dandanes že običajno. Ta podpora mora resnično doseči mikro, mala in srednje velika podjetja in se ne sme izgubiti v birokraciji.

Mieczysław Edmund Janowski (UEN), v pisni obliki. – (PL) Želim izraziti podporo sprejemu Listine za mala podjetja, katere namen je izboljšati položaj takih podjetij v EU. Dobro znano je, da mala in srednje velika podjetja igrajo pomembno vlogo v evropskem gospodarstvu, saj dajejo približno 100 milijonov delovnih mest in predstavljajo velik vir dobička za države članice in regije. Mnogo teh podjetij aktivno sodeluje pri posodobitvah upravljanja.

V zvezi s tem je pomembno priznati, da ni opravičila za številne ovire, s katerimi se mali in srednje veliki podjetniki še vedno srečujejo. Prav tako se moramo zavedati, da so takšna podjetja zelo občutljiva na okrepljeno konkurenčnost in na vse finančne in upravne probleme. Enostavne in jasne pravne določbe so bistvene za njihovo pravilno delovanje.

Od tukaj izvira neizogibna potreba Evropskega parlamenta po posredovanju, ki lahko na podlagi ustreznih zakonodajnih instrumentov, ki so mu na voljo, odgovori na zaznane potrebe in prispeva k odstranitvi preostalih ovir. Kar je izjemno pomembno, posebej v času nenehnega gospodarskega upada, je priskrbeti dostop finančnim virom.

Pozdravljam predlog Evropske investicijske banke za nov sveženj, ki dodeljuje 30 milijard EUR posojil malim in srednje velikim podjetjem. Kljub temu moramo premisliti o povečanju tega zneska, ker bi propad velikega števila malih podjetij imel dramatične posledice za številne posameznike.

Prepričan sem, da bo v teh okoliščinah Svet sprejel Listino za mala podjetja in zahteval od držav članic, da izvajajo njene določbe.

Andreas Mölzer (NI), v pisni obliki. – (DE) Veliko let že EU zagovarja – vsaj na papirju – spodbujanje malih in srednje velikih podjetij. Vendar lahko na papir zapišete, kar želite, saj so dejanja glasnejša od besed. Mala in srednje velika podjetja se soočajo z birokratskimi ovirami, velika podjetja še naprej z lahkoto dostopajo do subvencij, medtem ko so mala podjetja bila zreducirana na status prosilcev. Regulativne zahteve pogosto zadušijo mala podjetja, medtem ko si skupine podjetij lahko privoščijo strokovnjake, ki izkoristijo vsako vrzel.

Zato bi po zgledu ZDA zakonodaja EU morala biti podvržena analizi stroškov in koristi za mala in srednje velika podjetja, poleg tega je treba spodbujati zmanjšanje birokracije, da bi odstranili drage mnogovrstne stroške, kjer obstaja obveza po obveščanju. Obravnavani predlog se vsekakor zdi nadaljnji korak v pravo smer, zato sem zanj glasoval.

James Nicholson (PPE-DE), v pisni obliki. – Če je kdaj obstajal čas, ko so mala in srednje velika podjetja potrebovala podporo, je ta čas nastopil zdaj. Trenutno gospodarsko okolje vpliva nanje, naj bo to v obliki težav vzdrževanja denarnega toka ali vpliva zmanjšane porabe potrošnikov.

Zagotoviti moramo, da bodo v sedanji gospodarski krizi mala in srednja podjetja še vedno imela dostop do zadostnega financiranja, posebej v tem času, ko banke ne posojajo malim podjetjem. Na splošno je treba odpraviti nepotrebna upravna in birokratska bremena. Mala in srednja podjetja so hrbtenica malih evropskih gospodarstev, kot je Severna Irska. Spodbujati moramo inovativne podjetnike, namesto da jim na pot postavljamo ovire, kot je prekomerna birokracija.

Akt za mala podjetja je korak naprej, vendar ga Svet mora hitro sprejeti, države članice pa v celoti izvajati, tako da bo imel resnično pozitiven vpliv.

Rareș-Lucian Niculescu (PPE-DE), v pisni obliki. – (RO) V težkem gospodarskem okolju bi lahko bila v mnogih primerih mala in srednje velika podjetja prva prizadeta, kar bi imelo najresnejše posledice.

Ob upoštevanju, da v nekaterih državah članicah, kot je Romunija, mala in srednje velika podjetja predstavljajo več kot 60 % BDP, je treba sprejeti in pozdraviti podporne ukrepe, ki so nujni.

Drug ukrep, ki ga pozdravljamo, je nov sveženj Evropske investicijske banke v višini 30 milijard EUR, namenjen za posojila malim in srednje velikim podjetjem. Iskreno upam, da bodo ta posojila prav tako lahko dostopna malim podjetjem v novih državah članicah, kot sta Bolgarija in Romunija.

Seán Ó Neachtain (UEN), v pisni obliki. – (GA) Gotovo moramo nasloviti in usmeriti pozornost na velike izzive glede stabilizacije in reformiranja finančnega sistema. Vendar imamo kot predstavniki običajnih ljudi naših držav nujno dolžnost, da se osredotočimo na to, kar poznamo kot „realno gospodarstvo“.

Ljudje v Evropi trenutno trpijo, saj smo sredi gospodarske krize. V takšnih časih bi z lahko sledili konzervativnim politikam, politikam, katerih cilj bi bila stabilizacija finančnega sistema. Namesto tega pa se moramo osredotočiti na ponovno izgradnjo gospodarstva od spodaj navzgor.

Na zahodu Irske okrog 70 % delovne sile zaposlujejo mala podjetja. Ta mala podjetja so gospodarski utrip zahodne Irske. Ne le, da moramo ta podjetja zaščititi, prav tako moramo vzpodbujati podjetništvo, rast in razvoj v tem sektorju. Zato iskreno pozdravljam pobude, ki so jih nedavno lansirale irske in evropske institucije v podporo sektorja malih podjetij. Zasebne in finančne sektorje ter nosilce politik prosim, da še naprej dopolnjujejo te pobude.

Athanasios Pafilis (GUE/NGL), v pisni obliki. – (EL) Akt za mala podjetja za Evropo spada med protiljudsko in protidelavsko lizbonsko strategijo in prizadevanja EU, da bi dokončala enotni notranji trg na škodo delavcev in njihovih pravic.

Z uporabo vabe znižanih stopenj DDV za lokalno opravljene storitve in storitve, ki jih opravlja veliko število delavcev, si EU prizadeva izsiliti soglasje malih in srednje velikih podjetij za izbiro velikih podjetij, ki spodbujajo te načrte zaradi lastnih interesov in ne zaradi interesov malih podjetij ali samozaposlenih.

Predsednik Komisije, José Manuel Barroso, je določil pravo strukturo podjetij, na katere se akt nanaša, katere je opredelil kot tiste, ki imajo v celoti koristi od enotnega trga in ki se razširjajo na mednarodne trge, da bi se razvila v globalne konkurenčne družbe, in komisar Günter Verheugen je poudaril reakcionarni ideološki ton akta s tem, ko je izpostavil, da kar je pomembno v njem, je družbeno priznanje poslovnežev in privlačnost začetka poslovne kariere, da bi spremenili negativno dojetje vloge poslovnežev in predpostavke podjetniškega tveganja.

Vendar bistvo predloga leži v novih odpustkih evropskim podjetjem, ki bodo „zasebnemu evropskemu podjetju“ omogočili, da posluje v vseh državah članicah EU in zaobide sedanje ovire kakršnega koli socialnega nadzora.

Nicolae Vlad Popa (PPE-DE), v pisni obliki. – (RO) Volil sem za to resolucijo o korakih za izboljšanje okolja za mala in srednje velika podjetja, ker so bistvenega pomena za evropsko gospodarstvo, med drugim tudi romunsko.

Mala in srednje velika podjetja nudijo več kot 100 milijonov delovnih mest in so ključni dejavnik gospodarske rasti.

Posebej med tem obdobjem gospodarske krize moramo uporabiti vsako sredstvo, ki nam je na voljo, za podporo tega sektorja, ki lahko predstavlja osnovo za gospodarsko oživitev.

Podpiram izvajanje novega svežnja Evropske investicijske banke, ki bo priskrbel 30 milijard EUR, namenjenih za posojila malim in srednje velikim podjetjem. Prav tako zahtevam, da se ta sklad v prihodnosti razvije in poveča.

Mislím, da je bistvenega pomena, da tudi države članice pripravijo in izvajajo ukrepe za nacionalno podporo malim in srednje velikim podjetjem kot dopolnitev ukrepov, sprejetih na evropski ravni.

Luca Romagnoli (NI), v pisni obliki. – (IT) Glasoval sem za predlog resolucije o izboljšanju okolja za mala in srednje velika podjetja v Evropi – Aktu za mala podjetja. Trdno sem prepričan, da mala in srednje velika podjetja, ki predstavljajo več kot 90 % podjetij v Evropi, odločilno prispevajo h gospodarski rasti Evropske unije. Zato potrebujemo evropski zakon o malih podjetjih, to je Akt za mala podjetja, ki je lahko učinkovit le, če obstaja praktična zaveza za njegovo izvajanje na nacionalni in evropski ravni. Poleg tega se strinjam, da bi morali pozvati Svet, naj potrdi svojo namero uradnega sprejema tega zakona na bližajočem se Evropskem svetu, da bi zagotovili pravično in zadostno raven prepoznavnosti za tako pomembno pobudo.

Andrzej Jan Szejna (PSE), v pisni obliki. – (PL) Na današnjem glasovanju sem podprl sprejem resolucije, katere namen je izboljšati položaj evropskih malih in srednje velikih podjetij.

Listina za mala podjetja bo prispevala k razvoju poljskega gospodarstva kot celote.

Trenutno več kot 100 milijonov delovnih mest ustvarjajo mala in srednje velika podjetja. So gonilna sila svojih gospodarstev. Menim, da še posebej danes, v času gospodarske krize, resolucija poudarja potrebo po podpori predpisov, ki jih uvaja Listina.

Ponovna vzpostavitev finančnega položaja EU bo zahtevala več kot le pomoč velikim finančnim institucijam. Predvsem moramo sprejeti posamezne ukrepe v podporo malim in srednje velikim podjetjem; ukrepe, ki jim bodo omogočili, da se spopadejo z nepopolnimi trgi in ki jim bodo olajšali poslovanje.

Seveda Listina za mala podjetja ne bo rešila njihovih problemov. Vendar bo oblikovala načela, ki zagotavljajo enako obravnavo malih in srednje velikih podjetij, in prinesla začetni okvir politike, ki je namenjena podjetjem.

– Predlog skupne resolucije: kodeks ravnanja Evropske unije o izvozu orožja (RC B6-0619/2008)

Jean-Pierre Audy (PPE-DE), v pisni obliki. – (FR) Glasoval sem za skupno resolucijo, katero je pripravilo šest političnih skupin o kodeksu ravnanja o izvozu orožja. Strinjam se z načeli, v skladu s katerimi je potrebno preprečiti neodgovorne prenose orožja na podlagi stroge uporabe meril kodeksa v odnosu do podjetij ter nacionalnih oboroženih sil, in preprečiti nezakonito trgovanje z orožjem s pozivanjem držav članic, da v svojo nacionalno zakonodajo še niso prenesle skupnega stališča EU z leta 2003 o nadzoru posredovanja orožja. Spodbujati moramo izvajanje preiskav glede kršitev embarga na orožje in izboljšati kakovost podatkov, ki jih države članice predložijo v okviru letnega poročila o kodeksu. Glede povedanega ne smemo biti naivni – v tem zapletenem in nevarnem svetu, v katerem živimo, so takšne teme občutljive, zato sem nasprotoval ustni spremembi, ki jo je predlagal gospod Pflüger. V mojih očeh je prehitro, da bi povezali kodeks, izvajanje prihodnje direktive o trgovini z obrambnimi proizvodi znotraj Skupnosti in nadzor izvoza orožja.

Glyn Ford (PSE), v pisni obliki. – To resolucijo močno podpiram. Sprejem skupnega stališča o kodeksu ravnanja o izvozu orožja v tretje države je bistven za pravilno izvajanje prihodnje direktive o trgovini z obrambnimi proizvodi znotraj Skupnosti in za uraden nadzor izvoza orožja.

Res je, da potrebujemo trdno pravno podlago za ta kodeks ravnanja, ki nam bo omogočila, da še enkrat preučimo sedanji embargo na orožje proti Kitajski. Še vedno obstajajo težave s Pekingom, vendar jih ne smemo glede tega uvrščati med Burmo in Zimbabve.

Pedro Guerreiro (GUE/NGL), v pisni obliki. – (PT) V okviru sedanje tekme oboroževanja in militarizacije mednarodnih odnosov, v kateri ZDA, NATO in EU igrajo osrednjo vlogo, vsaka pobuda, ki – tudi če v omejeni in nezadostni obliki – prispeva k omejevanju izvoza orožja, bo korak v pravo smer.

Kar pa je značilno za EU, je njena možnost, da poda nov zagon „Evropi obrambe“ (kar je leporečje za posredovanje in agresijo), ki potrjuje njen „cilj okrepiti strateško partnerstvo med EU in NATOM“ in ga prilagoditi sedanjim potrebam v smislu medsebojnega dopolnjevanja in okrepitve.

Pogledati morate osnutek zaključkov Evropskega sveta z dne 11. in 12. decembra glede okrepitve Evropske varnostne in obrambne politike (EVOP) – ki pripravlja stališče velikih sil EU za vrh NATA aprila prihodnje leto – in ki ponuja obete kvalitativnega skoka v tako imenovano „Evropsko varnostno strategijo“ (z leta 2003) in vzpostavitev novih ciljev za „okrepitev in optimizacijo evropskih zmogljivosti“ v naslednjih 10 letih, „da bi v prihodnjih letih EU omogočili, da zunaj svojega ozemlja istočasno izvede vrsto civilnih misij in vojaških operacij različnega obsega, ki ustrezajo najverjetnejšim scenarijem“.

Athanasios Pafilis (GUE/NGL), v pisni obliki. – (EL) V času, ko delavci EU plačujejo ogromne zneske za financiranje obrambnih programov in za razvoj vojaškega raziskovanja, v času, ko oborožitvena industrija EU raste in „zakonita“ prodaja vseh vrst orožja, ki se proizvaja, prinaša velike dobičke podjetjem, v času, ko EU kot celota postaja vedno bolj vojaška, v času, ko ljudje trpijo zaradi nove oblike, v kateri EU aktivno sodeluje z ZDA in NATOM, lahko le z ironijo sprejmemo razpravo in zahtevo za odobritev skupnega stališča EU in sprejema ukrepov za izvajanje tako imenovanega kodeksa ravnanja EU o izvozu orožja.

Povečanje imperialistične agresije in tekmovalnosti, ki ju bo kapitalistična finančna kriza še bolj nahnala, je vodila v povečanje sredstev za vojaške namene, ki celo presegajo tista iz obdobja hladne vojne. S tega stališča so prizadevanja za uzakonitev predpisov glede izvoza orožja poskus norčevanja in preslepitve ljudi.

Odgovor delavcev EU bi moral biti boj proti militarizaciji EU, vojski Evropske unije in obrambnih programom, da bi se združeni borili proti k vojni naravnani EU.

– Poročilo: Bart Staes (A6-0427/2008)

Jean-Pierre Audy (PPE-DE), v pisni obliki. – (FR) Glasoval sem za samoiniciativno poročilo belgijskega poslanca, gospoda Staesa, o posebnem poročilu Evropskega računskega sodišča št. 8/2007 o upravnem sodelovanju na področju davka na dodano vrednost (DDV). Medtem ko bi morali pozdraviti to posebno poročilo Računskega sodišča, so njegovi zaključki v mnogih vidikih zaskrbljujoči, posebej v luči opazanj, da Uredba Sveta (ES) št. 1798/2003 z dne 7. oktobra 2003 o upravnem sodelovanju na področju davka na dodano vrednost ni učinkovito upravno orodje za sodelovanje, glede na to, da več držav članic stoji na poti njenega izvajanja in da je vloga Komisije omejena. Bistveno je, da Komisija uvede postopek za ugotavljanje kršitev proti državam članicam, ki upočasnjujejo prenos informacij. Predlogi Komisije za spremembo direktive o DDV in uredbe o upravnem sodelovanju na področju DDV so dobra stvar. Podpiram ustanovitev delovne skupine iz pristojnih služb Komisije, Generalnega direktorata za obdavčevanje in Carinske unije ter Evropskega urada za boj proti goljufijam (OLAF).

David Martin (PSE), v pisni obliki. – Pozdravljam to poročilo, ki utira pot skupnemu delovanju Evrope v zvezi s pridobivanjem točnih števil glede goljufij na področju DDV in koliko to stane Veliko Britanijo vsako leto.

– Poročilo: Zita Gurmai (A6-0435/2008)

Robert Atkins (PPE-DE), v pisni obliki. – Z britanskimi konzervativnimi kolegi popolnoma podpiramo izboljšanje položaja žensk na vseh družbenih ravneh. Menimo, da bi ženske morale imeti enake priložnosti na mnogih področjih, ki jih navaja poročilo. Prav tako menimo, da bi ženske morale v politiki zavzeti polno vlogo. Zavedamo se, da je treba rešiti posebna vprašanja v zvezi z Balkanom in pozivamo nacionalne oblasti, da sprejmejo korake, ki bodo izboljšali priložnosti žensk.

Vendar pa nas skrbi poziv h kvotam, za katere menimo, da niso korak naprej za ženske in moške. Prav tako ne podpiramo ustanovitve Evropskega inštituta za enakost spolov.

Alessandro Battilocchio (PSE), v pisni obliki. – (IT) Glasoval sem za poročilo. Doseganje enakopravnosti spolov je temeljni pogoj za vse države, ki so kandidatke za pristop k Uniji. Nemirna zgodovina Balkana otežuje ukrepanje in spremljanje razmer. Čeprav proces demokratizacije napreduje, še je treba veliko storiti. Na vzhodnem Balkanu številne ženske še zmeraj trpijo zaradi diskriminacije in živijo v fizično nezdravih ter ekonomsko in socialno negotovih pogojih. Zato je treba še dodatno okrepiti regulativni okvir.

Glede tega zavlačevanje ratifikacije Konvencije ZN z leta 1979 o odpravi vseh oblik diskriminacije žensk ni sprejemljivo. Z odpravo vseh oblik nasilja in neenakosti mora naš cilj biti zagotoviti ženskam pravico, da so ne le enakopravne moškim, ampak tudi da brez kakršnih koli zadržkov izražajo kompleksnost in bogastvo ženskosti v vseh vidikih svojega življenja.

Adam Bielan (UEN), v pisni obliki. – (PL) Poročilo gospe Gurmai, ki opisuje položaj žensk na Balkanu, sem podprl, ker postavlja pomembna vprašanja, ki se na žalost ne nanašajo samo na to regijo in ki niso osamljen primer.

Najbolj nujna zadeva je ustaviti val zločinov proti ženskam. Nasilje v družini, spolno izkoriščanje in predvsem trgovina z ženskami in otroki so danes pogosti pojavi.

Charlotte Cederschiöld, Christofer Fjellner in Gunnar Hökmark (PPE-DE), v pisni obliki. – (SV) Odločili smo se, da bomo glasovali za poročilo, ker obravnava več zelo pomembnih vprašanj, ki se nanašajo na položaj žensk na Balkanu. Vendar želimo jasno povedati, da smo nasprotovali zahtevam po uvedbi kvot. Kako se politične stranke in nacionalni parlamenti organizirajo ni nekaj, o čemer bi se morala odločati EU, temveč stranke in parlamenti sami.

Edite Estrela (PSE), v pisni obliki. – (PT) Glasovala sem za poročilo gospe Gurmai o položaju žensk na Balkanu, ker usmerja pozornost na dejstvo, da se kljub gospodarski rasti ženske v tem delu Evrope še naprej soočajo z nešteti oblikami diskriminacije.

Mislím, da so različna priporočila tega poročila, če bodo udeležena, model za spremembo trenutnega stanja, za spodbujanje večjega socialnega varstva in večje udeležbe žensk v teh državah. To je namen ukrepov, katerih cilj je boj proti pojavu nasilja v družini in neenakega plačila; ukrepov pozitivne diskriminacije, kot sta sistem kvot ter infrastruktura za skrb za otroke in starejše, ki bodo odpravili ovire glede dostopa žensk na trg dela itd.

Prav tako bi rada poudarila pomen, ki ga poročilo daje naložbam v izobraževanje, v sredstvo, ki bo drastično zmanjšalo stereotype in pripravilo prihodnje generacije za pravičnejšo in bolj uravnoteženo družbo.

Avril Doyle (PPE-DE), v pisni obliki. – Toplo pozdravljam poročilo gospe Gurmai, ki se zelo potruži pri dokumentiranju napredka v pravicah žensk na zahodnem Balkanu. Vzor enakosti spolov je tisti, h kateremu se moramo kot poslanci v celoti zavezati in storiti vse, kar je v naši moči, da ga podpremo. Vzpostavitev enakopravnih odnosov med ženskami in moškimi je bistvena za zagotovitev človekovih pravic v celoti in imam zaupanje, da bo to še napredovalo v povezavi s približevanjem pravnemu redu Skupnosti.

Z zaskrbljenostjo opažam nesorazmerne nevarnosti, katerim so izpostavljene ženske glede nasilja v družini, trgovine z ljudmi in prisiljene prostitucije. Popolnoma podpiram vprašanja, povezana s trgovino z ljudmi in diskriminacijo romskih žensk, in bi odobrvala agresivno reševanje teh vprašanj s strani vseh držav na zahodnem Balkanu.

Ilda Figueiredo (GUE/NGL), v pisni obliki. – (PT) Čeprav obstajajo vidiki splošnega političnega pogleda na regijo, ki jih ne podpiramo v celoti, se strinjamo s pomenom, ki je dan vlogi žensk, in s potrebo po zajamčenju enakih pravic in enakih možnosti za udeležbo na trgu dela. Te so nujne za ekonomsko neodvisnost žensk, za nacionalno gospodarsko rast in za boj proti revščini, za katero so ženske dovzetnejše kot moški.

Kot ugotavlja poročilo, je ženske nesorazmerno prizadelo varčevanje socialnih služb in zmanjšana javna poraba, na primer v zdravstvenem varstvu, varstvu otrok in skrbi za družino, saj pravi, da so te ugodnosti, ki ne spadajo v plačo in ki so bile prej zagotovljene, ženskam omogočale udeležbo v plačani zaposlitvi in posledično usklajevanje dela in družinskega življenja.

Vendar pa so zdaj potrebni posebni ukrepi, katerih cilj je preprečevanje feminizacije „manj plačanih sektorjev“, vključno s podeželskimi območji, obstoja „razlike v plačilu glede na spol“ in potreba po vzpostavitvi kakovostne in dostopne infrastrukture po razumni ceni za varstvo otrok in nego starejših. Posebej je izpostavljena potreba po psihični in fizični rehabilitaciji žensk, žrtev vojne.

David Martin (PSE), v pisni obliki. – Pozdravljam to poročilo, ki razkriva trenutne probleme v zvezi s položajem žensk na Balkanu, kot je pomanjkanje posodobljenih statističnih podatkov o enakopravnosti spolov. Poročilo izpostavlja dejstvo, da so te države pogosto države izvora za trgovino z ljudmi, revščino in domačo razliko v plačilu.

Miroslav Mikolášik (PPE-DE), v pisni obliki. – Položaj žensk v balkanskih državah je treba obravnavati v skladu z napredovanjem pristopnih pogovorov. Ker je moja stranka, EPP-ED, bila ustanovljena na podlagi idealov enakopravnosti in pravičnosti za vse ljudi, menim, da je vloga Evropskega parlamenta, da brani temeljne pravice, za katere menimo, da bi morale biti zajamčene vsem ljudem, posebej v različnih državah kandidatkah. Očitno je, da lahko prava demokracija obstaja le, ko imajo vsi državljani nekega naroda enake pravice in enake možnosti. Politično, gospodarsko in družbeno ozadje glede položaja žensk na Balkanu je v zaostanku. Kot zdravniku se mi zdi to še posebej pomembno na področju zdravja žensk, saj spolna diskriminacija ustvarja resno nazadovanje na zdravstvenih področjih, na primer glede raka materničnega vratu, raka dojk in psihološke rehabilitacije za spolno nasilje. Evropski parlament pozivam, da deluje odgovorno, da bi zagotovil ženskam v balkanskih državah, da se bodo njihovi glasovi slišali.

Hélène Goudin in Nils Lundgren (IND/DEM), v pisni obliki. – (SV) Podobno kot poročevalca tudi nas skrbi ranljivost žensk na Balkanu. Očitno obstaja velika potreba po ukrepih, ki bodo obravnavali številna problematična področja. Podpiramo več ubeseditev, katerih cilj je izboljšati enakopravnost v regiji, dostop do varstva otrok in oskrbe starejših, pomen boja proti stereotipom in diskriminaciji ter potreba, da tiste države, ki delajo na članstvu EU, izpolnijo kopenhavenska merila.

Istočasno smo kritični, kako Evropski parlament nenehno želi pridobiti vpliv in politično moč na račun nacionalnih parlamentov. Jasna ubeseditev v tem poročilu prav tako priporoča dolgoročno vmešavanje v notranje zadeve balkanskih držav, čemur Junjska lista močno nasprotuje.

Podpiramo številne namere tako v poročilu odbora kot v predlagani alternativni resoluciji. Po tehtnem premisleku se je Junjska lista zato odločila, da bo glasovala za alternativno resolucijo.

Zita Pleštinšá (PPE-DE), v pisni obliki. – (SK) EU si prizadeva izboljšati razmere na Balkanu, ker ji vzpostavitev trajnega miru v tem delu Evrope veliko pomeni. Po razpadu Jugoslavije so bratomorne vojne, etnični konflikti, politična in gospodarska preobrazba ter ustanovitev novih držav povzročili, da balkanske države trpijo zaradi mnogih travm. V zadnjih dveh desetletjih so bile priča dramatičnim spremembam z

jasnim ciljem postati članice EU. Hrvaška in bivša jugoslovanska republika Makedonija sta postali državni kandidatki. Albanija, Bosna in Hercegovina, Črna gora, Srbija in Kosovo so v skladu z RVS 1 244 potencialne kandidatke. Možnost pristopa k EU je velika motivacija za ustvarjanje politik in igra pomembno vlogo pri izvajanju ciljev. Zato je zagotovitev pravic žensk ključna zahteva, ki jo te države prav tako morajo izpolniti.

Ženske, ki so bile žrtve vojne, aktivno sodelujejo pri stabilizaciji in reševanju konfliktov. Ženske morajo imeti enak dostop do trga dela in kakovostnih priložnosti za zaposlitev. Pomembno je, da dobijo možnost vključitve v politični proces. Isti pristop bi se mogel uporabiti za medije in internet.

Glasovala sem za poročilo Zite Gurmai, ki proučuje vprašanja spolov in položaj žensk, ki živijo na Balkanu. Menim, da bo Komisija na podlagi priporočil tega poročila med drugim poskrbela za predpriključitveno finančno pomoč za okrepitev pravic žensk na Balkanu, posebej preko nevladnih organizacij in ženskih organizacij.

Anna Záborská (PPE-DE), v pisni obliki. – (SK) Glasovala sem za ta predlog kljub zadržkom glede vzpostavitve kvot. Čeprav nekateri poslanci trdno verjamejo, da je to najboljši način za zagotovitev udeležbe žensk v političnem in javnem življenju, po mojem mnenju predstavlja pozitivno diskriminacijo in v določeni meri podcenjevanje žensk. Udeležba žensk v demokratizaciji balkanske regije je bistvenega pomena. Reševanje položaja na Balkanu zahteva celostni pregled, ki vključuje tako moške kot ženske. Ženske morajo imeti enak dostop do trga dela, vključno z dostopom na vodilne položaje, in primerno morajo biti nagrajene za svoje delo, na stopnji, ki je primerljiva z moškimi. Če obstajajo zakonodajne ovire za enakopraven položaj žensk in moških, jih je treba odstraniti. Prav tako moramo spremeniti negativno podobo žensk, ki je nastala na podlagi kulturnih razlik ter rasne in etnične diskriminacije.

Glede podaljšane obdobja vojaškega konflikta v regiji je treba posebno pozornost nameniti psihološki in fizični rehabilitaciji žensk, ki so pogosto bile žrtve spolnega izkoriščanja in nasilja. Spoštovanje človekovih pravic tako moških kot žensk bi moralo biti glavno merilo morebitnega prihodnjega sprejema balkanskih držav v strukturo EU.

Bernard Wojciechowski (IND/DEM), v pisni obliki. – (PL) Ženske na Balkanu so v nedavnih letih veliko pretrpele. Izkusile so vojno in izgubile svoje najbližje in najdražje. Mnogo žensk je utrpelo fizične in čustvene brazgotine. S koncem vojne so se pojavile nove nevarnosti. S tem mislim na trgovino z ljudmi, prostitucijo in pornografijo, s katerimi se moramo boriti.

Težke razmere, ki prevladujejo v Balkanskih državah, pomenijo, da ženske, čeprav predstavljajo več kot polovico prebivalstva, še vedno nosijo ogromno breme krize. Z izjemo Slovenije imajo v teh državah ženske mnogo nižje plačilo od moških. Tudi ženske trpijo zaradi proračunskega varčevanja, predvsem v povezavi z zmanjšanim financiranjem podpornih storitev za zdravstvo in družino. Evropska skupnost bi morala podpreti te države. Tem ženskam bi morala ponuditi priložnost, da živijo dostojanstveno, v skladu z lokalnimi tradicijami, religijo in kulturo.

– Poročilo: Heinz Kindermann (A6-0434/2008)

Šarūnas Birutis (ALDE), v pisni obliki. – (LT) V skladu z Direktivo Sveta o ohranjanju prosto živečih ptic (79/409/EGS) z leta 1979 in povezanih varstvenih ukrepov za razmnoževališča je prišlo do nesorazmernega povečanja populacije kormoranov, ki se je zdaj razširila daleč čez meje običajnih razmnoževališč na področja, kjer te ptice predhodno niso živele.

Presežek ima v mnogih regijah Evropske unije neposreden vpliv na lokalne staleže rib in ribištvo, zato so kormorani postali vseevropski problem. Kormorani pojedjo 400-600 gramov rib na dan in v enem letu v evropski vodah polovijo več kot 300 000 ton rib. V mnogih državah članicah je to večkratna količina rib za prehrano, ki jo priskrbi poklicni celinski in ribiški sektor. Če jih združimo, ribogojniška proizvodnja rib Francije, Španije, Italije, Nemčije, Madžarske in Češke republike ne dosega 300 000 ton.

Če upoštevamo veliko mobilnost kormoranov, ki so ptice selivke, se zdi, da je vseevropsko usklajeno delovanje ali načrt upravljanja edini način za doseg cilja, in tega ne smemo na noben način dojemati kot nasprotovanje direktivi z leta 1979 o ohranjanju prosto živečih ptic.

Avril Doyle (PPE-DE), v pisni obliki. – Glavna tema poročila, ki ga je predstavil gospod Kinderman, je vseevropski načrt za upravljanje. Kormoran se hrani izključno z ribami in zaradi njegove velike populacije (ocenjene na 1,8 milijonov v Evropi), je njegov vpliv na lokalne staleže rib, tako prosto živeče kot iz ribogojnic, velik. Kormorana pokriva direktiva o pticah in v zadnjih letih je bilo mnogo razprav o tem, kako razrešiti

konflikt njegovega velikega vpliva na ribištvo. Nekatere države članice so sprejele posamezne načrte, toda podobno kot poročevalec menim, da je edina učinkovita rešitev vseevropski načrt za upravljanje populacije kormoranov, na primer raziskave imunokontracepcije?

Duarte Freitas (PPE-DE), v pisni obliki. – (PL) Sprejem evropskega načrta za upravljanje populacije kormoranov se zdi najboljša rešitev za zmanjšanje škodljivega učinka, ki ga imajo te živali na ribiške vire v nekaterih regijah EU. Kormorani, ki na dan zaužijejo 400-600 g rib, vsako leto iz evropskih voda vzamejo več kot 300 000 rib, kar predstavlja več rib kot celotna ribogojna proizvodnja Francije, Španije, Italije, Nemčije, Madžarske in Češke republike. Čeprav prvotno odgovornost na tem področju nosijo države članice in njihove regionalne in lokalne oblasti, se je že pokazalo, da samo lokalni in/ali nacionalni ukrepi ne morejo za nobeno obdobje zmanjšati negativnega vpliva kormoranov na evropske staleže rib in ribolov. Skupni, pravno zavezujoč pristop, ki se sprejme in uporabi po vsej Evropi, je tako idealna rešitev za zagamčenju osrednjih ciljev te direktive, posebej „dobrega ohranitvenega stanja“ obravnavane vrste ptic ter različnih skupin vrst rib. Zaščita zakonitih interesov ribičev in gojiteljev rib pri gospodarni uporabi ribjih staležev je še en dejavnik, ki ni nič manj pomemben in ki ga lahko zavarujemo s pristopom te vrste.

(Obrazložitev prekinjena v skladu s členom 163 Poslovnika)

Mikel Irujo Amezaga (Verts/ALE), v pisni obliki. – (ES) Zelo zanesljivi podatki kažejo, da je med letoma 1970 in 1995 evropska populacija velikih kormoranov, ki prezimi v celinskih vodah, zrastle z manj kot 10 000 ptic na okrog 400 000. Nekateri ljudje pravijo, da več kot milijon kormoranov prezimi v evropskih celinskih vodah, čeprav drugi raziskovalci menijo, da je to prenapihnjena številka. V odgovor na pisno vprašanje je komisar Dimas objavil pripravo akcijskega načrta za sredozemskega malega kormorana, čeprav po mojem mnenju ni dovolj pozornosti namenjene metodam straženja ptic, med drugim s karbidnimi puškami. Te spadajo med različne ukrepe, sprejete na tem področju.

David Martin (PSE), v pisni obliki. – Podpiram to poročilo, ki predlaga usklajen akcijski načrt za celo Evropo, ki upošteva direktivo o ohranitvi prosto živečih ptic ter istočasno ohranja vrste rib ter interese ribičev.

Zita Pleštinšá (PPE-DE), v pisni obliki. – (SK) Populacija kormoranov v Evropi se je v zadnjih petindvajsetih letih dvajsetkratno povečala in je zdaj ocenjena, da obsega skoraj 1,8 milijona ptic. Vpliv kormoranov na populacije rib je bil večkrat potrjen z ihtiološkimi študijami ter statistikami ulova v EU.

Glavovala sem za poročilo Heinza Kindermanna. Odločila sem se na podlagi peticije članov in podpornikov slovaške Ribiške zveze, naslovljene na Evropski parlament. Na podlagi dokazov trajne škode v ribogojnih podjetjih zaradi hitro rastočega števila kormoranov na ozemlju EU peticija zahteva ponoven pregled Direktive Sveta 79/409/EGS.

Možnost odobritve izjem za streljanje kormoranov, ki jo nudi veljavna zakonodaja, ne predstavlja zadostnega instrumenta za učinkovito reševanje tega vprašanja, ker jih je v praksi težko pridobiti. Prav tako izkušnje kažejo, da so nesmrtonosne metode vznemirjanja kormoranov na rekah neučinkovite.

Evropski parlament poziva Komisijo, da predloži načrt za upravljanje populacije kormoranov na več ravneh, ki se bo usklajeval na evropski ravni s ciljem zmanjšati vedno večjo škodo za populacije rib, ribištva in ribogojstva, ki jo povzročajo kormorani.

Imam zaupanje, da bo Evropski parlament našel rešitev, ki bo v interesu ohranitve populacij rib in glede na socio-ekonomski pomen ribolova zadovoljila ribiče iz vse Evrope, vključno z 120 000 aktivnimi ribiči na Slovaškem.

Luca Romagnoli (NI), v pisni obliki. – (IT) Glasoval sem za predlog vzpostavitve evropskega načrta za upravljanje populacij kormoranov, da bi kar najbolj zmanjšali vpliv kormoranov na ribje staleže, ribolov in ribogojstvo. Bistvenega pomena je, da zmanjšamo populacijo teh ptic, ki iz evropskih voda vsako leto vzamejo več kot 300 000 ton rib (kar je enako porabi Francije, Španije, Italije, Nemčije, Madžarske in Češke republike skupaj). Sedanji položaj izvira iz Direktive 79/409/EGS, ki je bila povod za nesorazmerno rast populacije kormoranov. Ta zakonodaja je torej imela neposreden vpliv na lokalne populacije rib in ribolov, kormorani pa so postali evropski problem. Zato se strinjam s poročevalcem glede predloga za usklajen akcijski načrt ali načrt upravljanja na evropski ravni ob upoštevanju precejšnje mobilnosti kormorana, ki je ptica selivka, pod pogojem, da na noben način ne nasprotuje ciljem direktive o prosto živečih pticah z leta 1979.

Catherine Stihler (PSE), v pisni obliki. – Predstavila sem nekaj začetnih zadržkov glede poročila gospoda Kindermanna, posebej ali je vseevropski načrt potreben, saj kormorani ne predstavljajo vseevropskega problema, in glede navedbe o uvrstitvi kormorana med lovne živali v Prilogo II direktive o pticah. Navedba o uvrstitvi kormorana med lovne živali je bila odstranjena v odboru in končno poročilo zagovarja razvoj smernic, boljše podatke in spremljanje ter več razprave.

Na tej osnovi podpiram poročilo gospoda Kindermanna.

9. Popravki in namere glasovanja: glej zapisnik

10. Nadaljnje obravnavanje stališč in resolucij Parlamenta: glej zapisnik

11. Sklepi o določenih dokumentih: glej zapisnik

12. Posredovanje besedil, sprejetih na tej seji: glej zapisnik

13. Datum naslednjih sej: gl. zapisnik

14. Prekinitev zasedanja

Predsednik. – Razglašam, da je zasedanje Evropskega parlamenta prekinjeno.

(Seja se je zaključila ob 12.50)